

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 914

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 noiembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
219. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2017 privind unele măsuri pentru asigurarea participării României la procesul de relocare a instituțiilor/agențiilor Uniunii Europene	2
1.008. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2017 privind unele măsuri pentru asigurarea participării României la procesul de relocare a instituțiilor/agențiilor Uniunii Europene	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.406. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 12 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj	3–15
5.472. — Ordin al ministrului educației naționale pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2018—2019	16–22
500.201. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind aprobarea Normelor naționale în domeniul educației, asistenței psihologice și asistenței sociale a persoanelor private de libertate	23–42
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	43–48

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 41/2017 privind unele măsuri pentru asigurarea participării
României la procesul de relocare a instituțiilor/
agențiilor Uniunii Europene**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41 din 9 iunie 2017 privind unele măsuri pentru asigurarea participării României la procesul de relocare a instituțiilor/agențiilor Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 9 iunie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 20 noiembrie 2017.
Nr. 219.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 41/2017 privind unele măsuri
pentru asigurarea participării României la procesul
de relocare a instituțiilor/agențiilor Uniunii Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2017 privind unele măsuri pentru asigurarea participării României la procesul de relocare a instituțiilor/agențiilor Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 noiembrie 2017.
Nr. 1.008.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 12 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 12 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Aiton — sectoarele cadastrale nr. 71, 72, 142, 143, 219 și 220;

b) unitatea administrativ-teritorială Baci — sectoarele cadastrale nr. 9, 19, 21, 22, 25, 76, 78, 80, 82, 83, 85, 86, 96, 100, 124, 150 și 151;

c) unitatea administrativ-teritorială Căianu — sectoarele cadastrale nr. 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 133, 135, 137, 138, 155, 156, 157, 158 și 169;

d) unitatea administrativ-teritorială Căpușu Mare — sectoarele cadastrale nr. 8, 10, 12, 13, 22, 28, 30, 31, 43, 45, 50, 51, 52, 88, 93, 94, 115, 124, 125, 154, 167, 172, 173, 175, 176, 177, 185, 187, 190, 215, 227, 230, 232, 233, 235, 237 și 239;

e) unitatea administrativ-teritorială Cășeu — sectoarele cadastrale nr. 77, 120, 154, 164, 167, 175, 188, 189, 202, 203, 213, 218, 219, 220, 221, 238 și 239;

f) unitatea administrativ-teritorială Ciucea — sectoarele cadastrale nr. 26, 38, 39, 40, 42, 45, 51, 55, 115, 116, 117 și 126;

g) unitatea administrativ-teritorială Cojocna — sectoarele cadastrale nr. 25, 26, 27, 28, 29 și 157;

h) unitatea administrativ-teritorială Feleacu — sectoarele cadastrale nr. 21, 126, 176, 178, 179, 187, 188 și 189;

i) unitatea administrativ-teritorială Frata — sectoarele cadastrale nr. 181, 182, 188 și 190;

j) unitatea administrativ-teritorială Mica — sectorul cadastral nr. 44;

k) unitatea administrativ-teritorială Panticeu — sectoarele cadastrale nr. 85, 86, 121, 122, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140 și 143;

l) unitatea administrativ-teritorială Pălatca — sectoarele cadastrale nr. 60, 82, 83, 117, 119 și 120.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—12 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—12*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 1 noiembrie 2017.

Nr. 1.406.

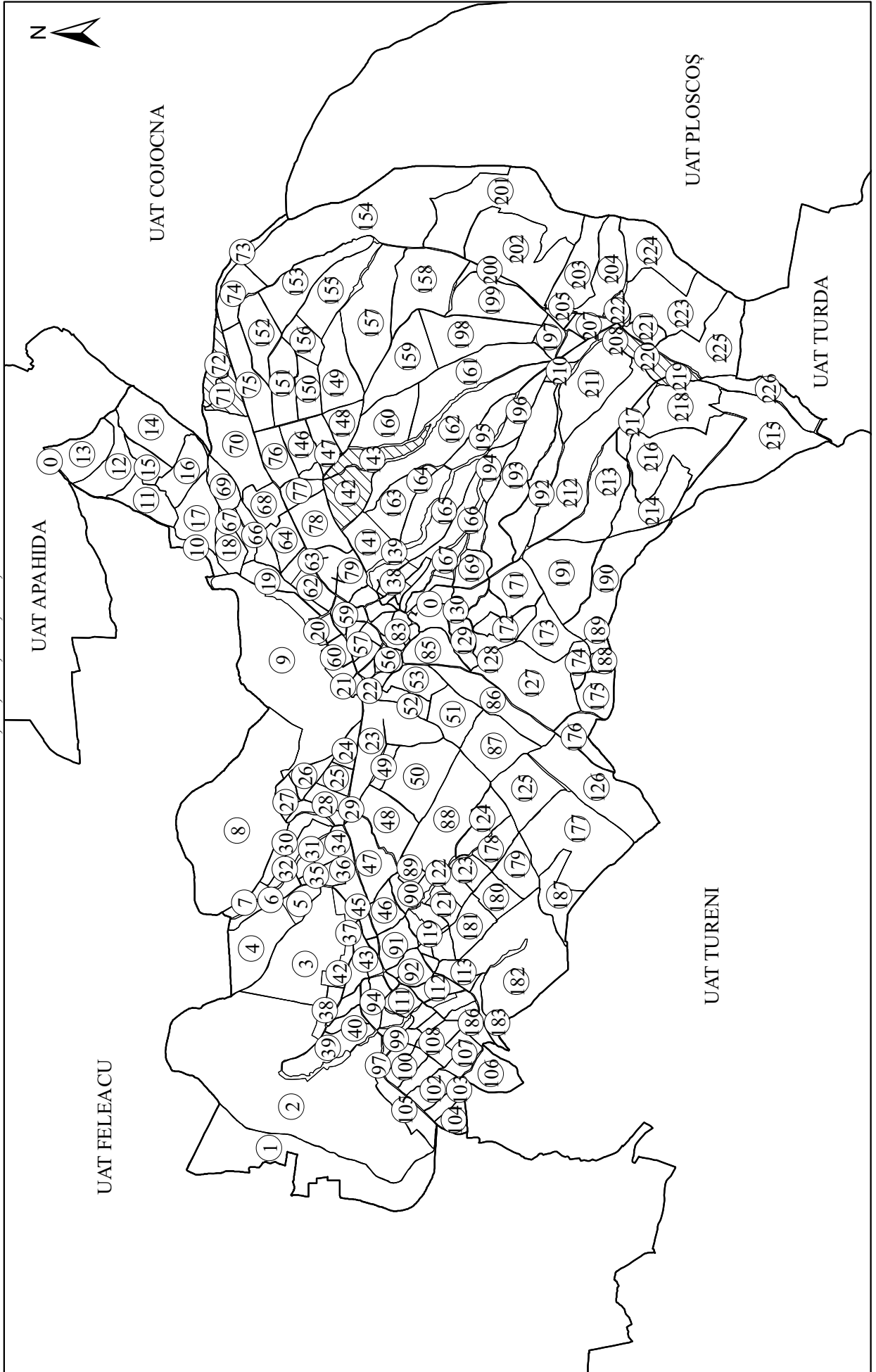
*) Anexele nr. 1—12 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

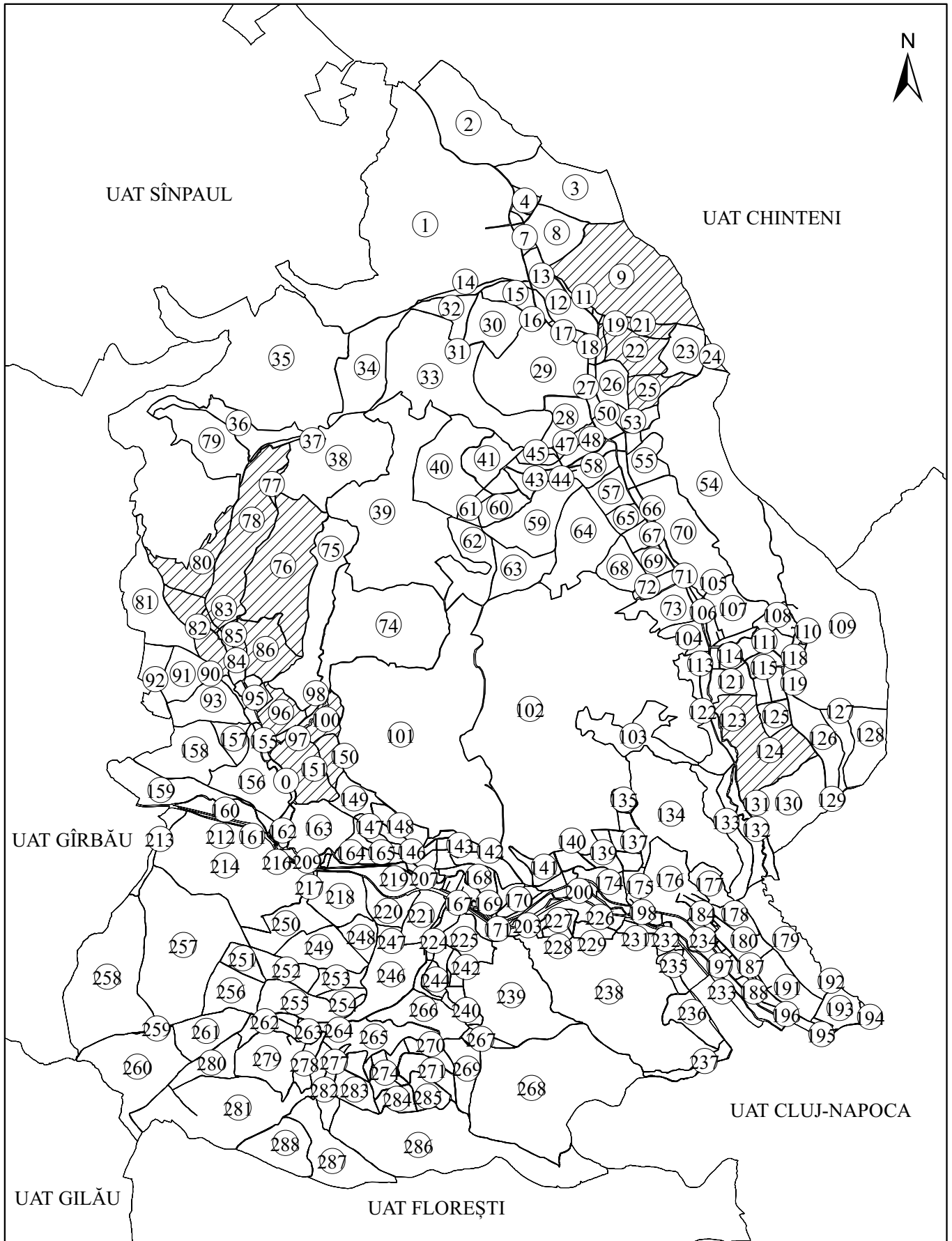
UAT: AITON

Sectoare: 71, 72, 142, 143, 219, 220

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CLUJ
 UAT: BACIU

Sectoare: 9, 19, 21, 22, 25, 76, 78, 80, 82, 83, 85, 86, 96, 100, 124, 150, 151

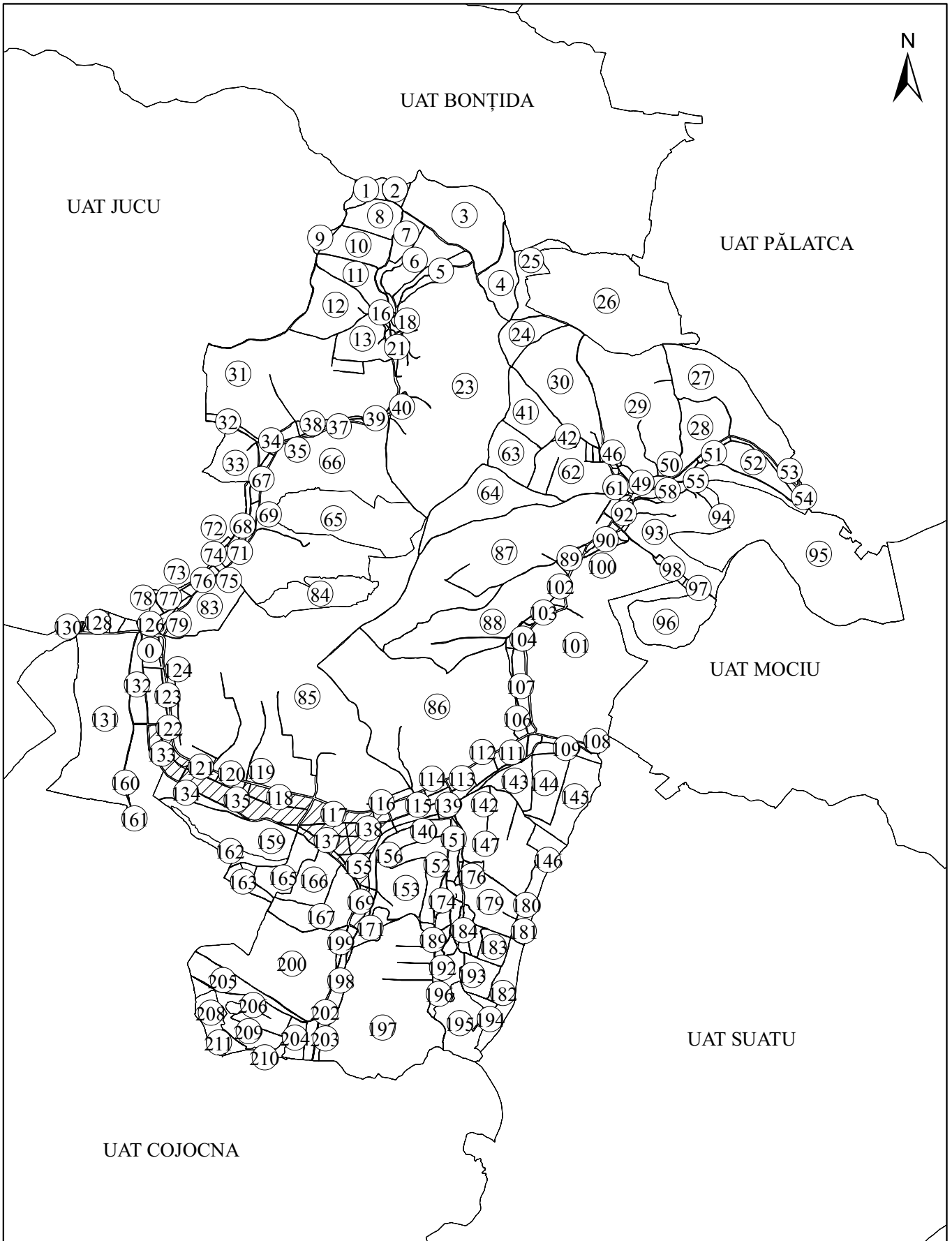

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CĂIANU

Sectoare: 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 133, 135, 137, 138, 155, 156, 157, 158, 169

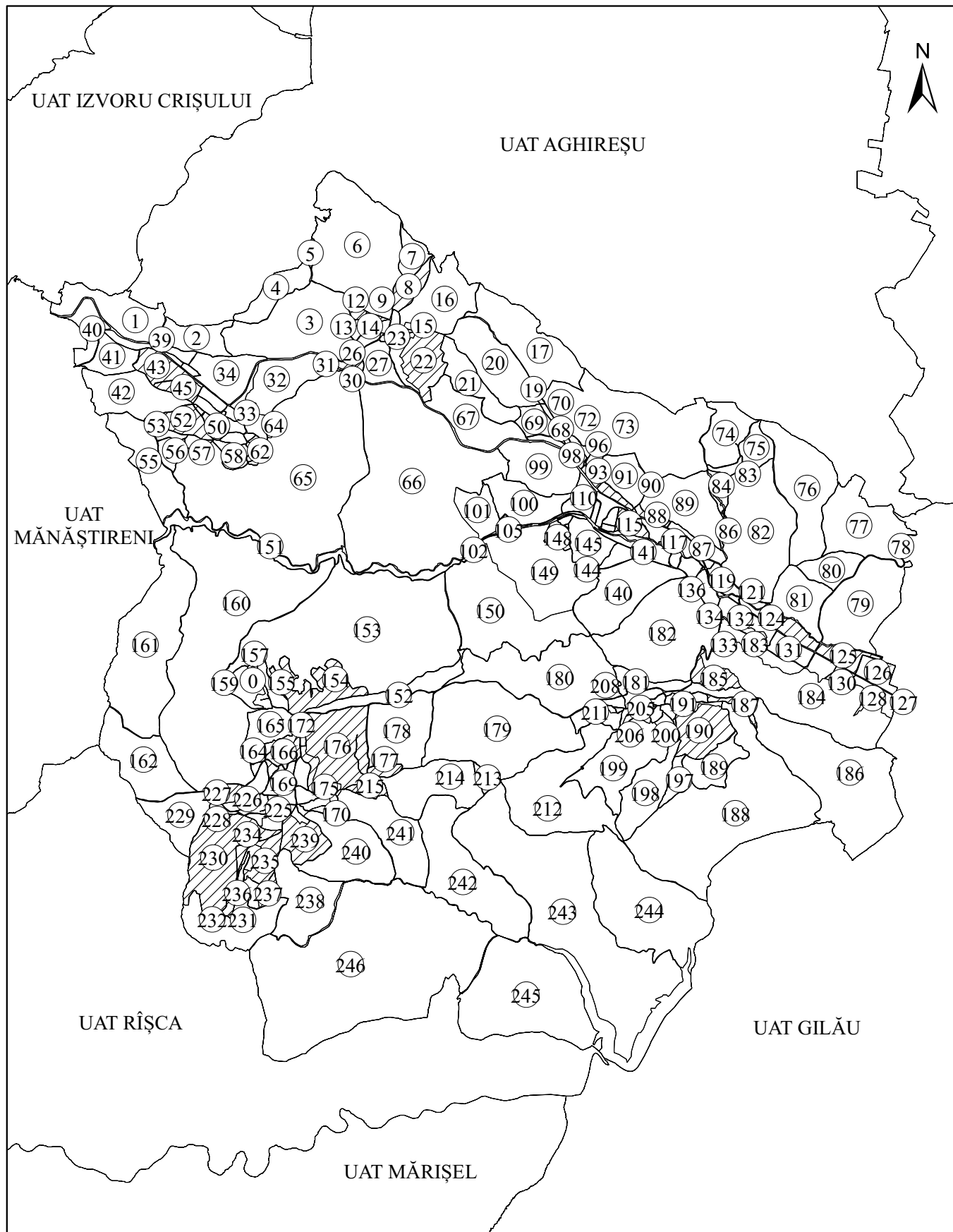

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CĂPUȘU MARE

Sectoare: 8, 10, 12, 13, 22, 28, 30, 31, 43, 45, 50, 51, 52, 88, 93, 94, 115, 124, 125, 154, 167, 172, 173, 175, 176, 177, 185, 187, 190, 215, 227, 230, 232, 233, 235, 237, 239

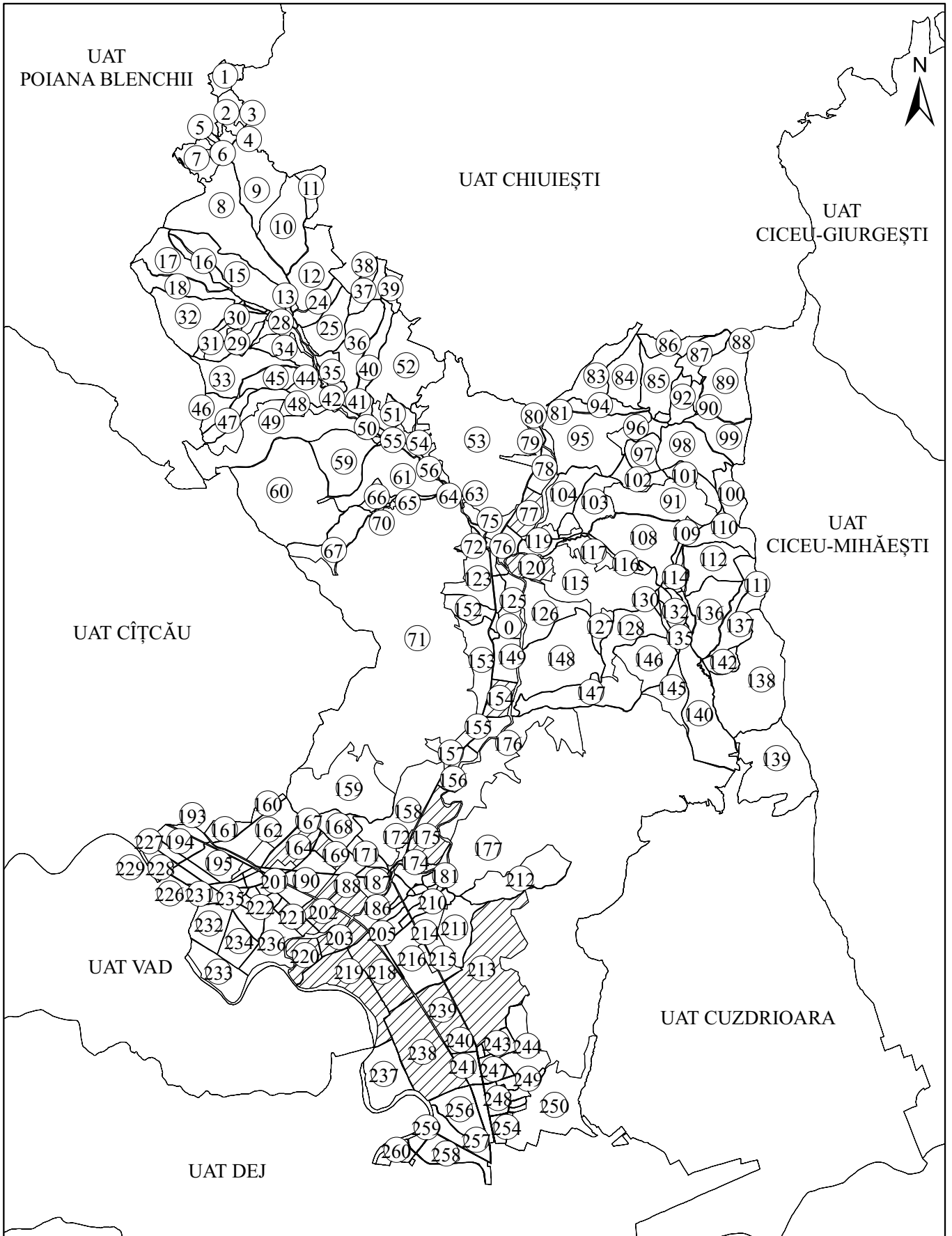

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CĂȘEIU

Sectoare: 77, 120, 154, 164, 167, 175, 188, 189, 202, 203, 213, 218, 219, 220, 221, 238, 239

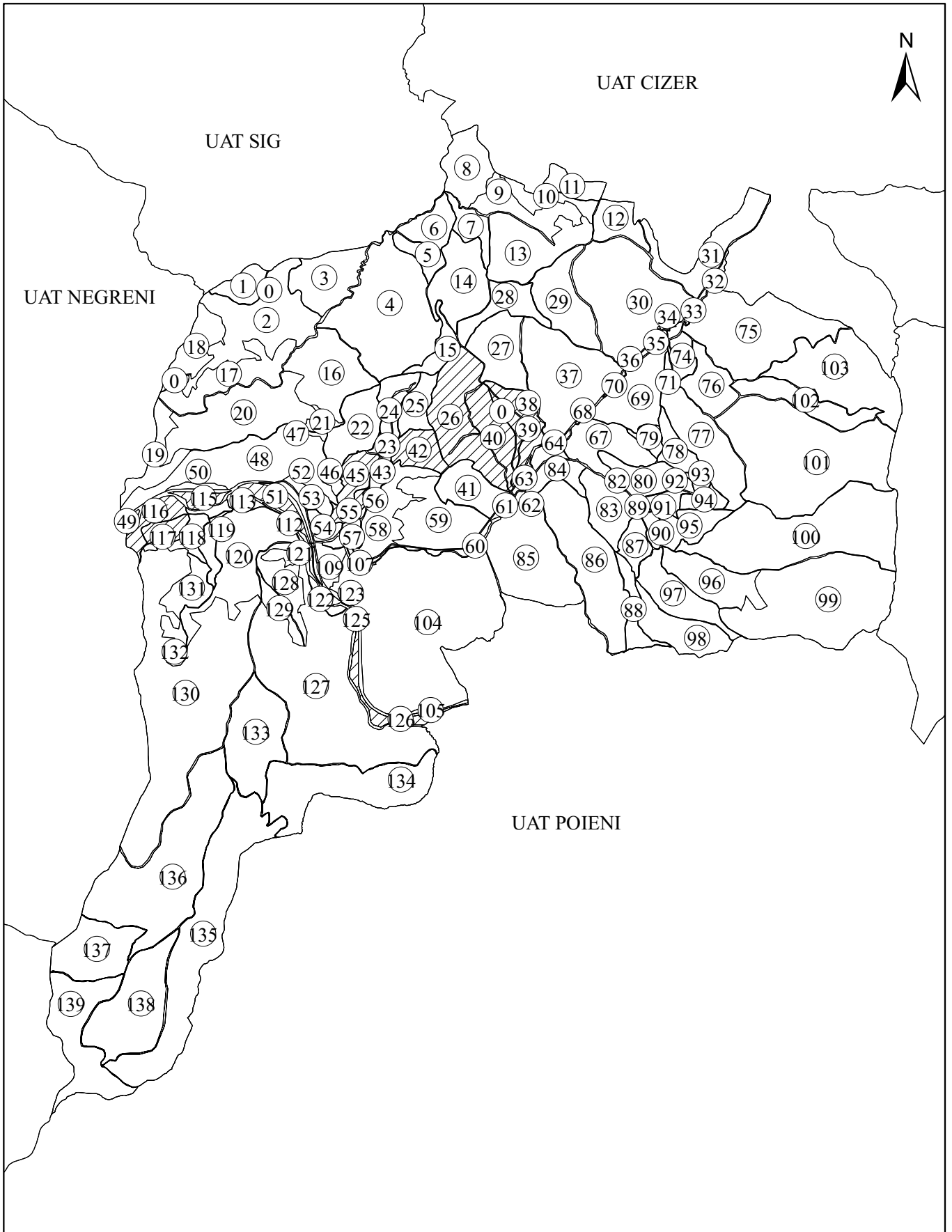

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CIUCEA

Sectoare: 26, 38, 39, 40, 42, 45, 51, 55, 115, 116, 117, 126

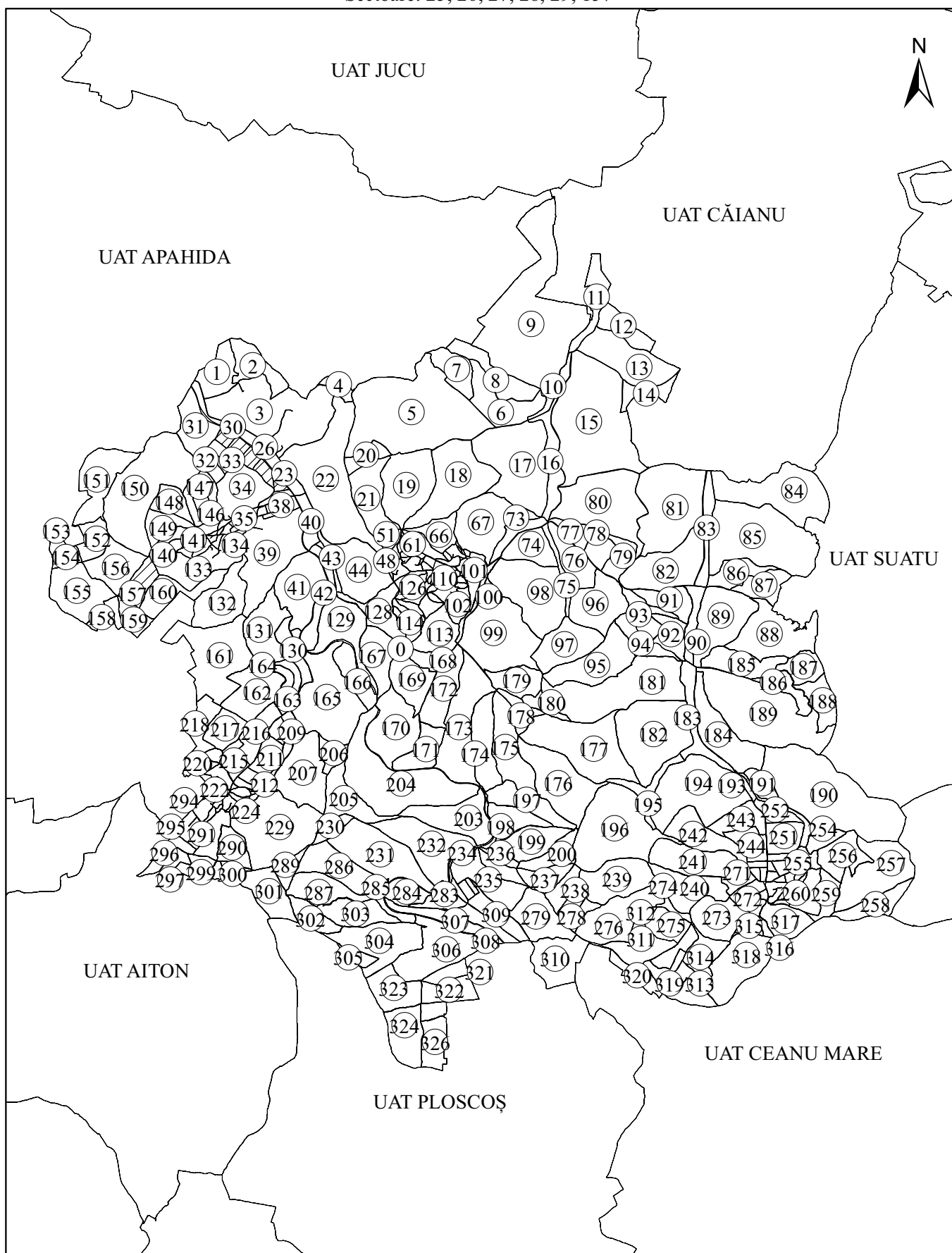

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: COJOCNA

Sectoare: 25, 26, 27, 28, 29, 157

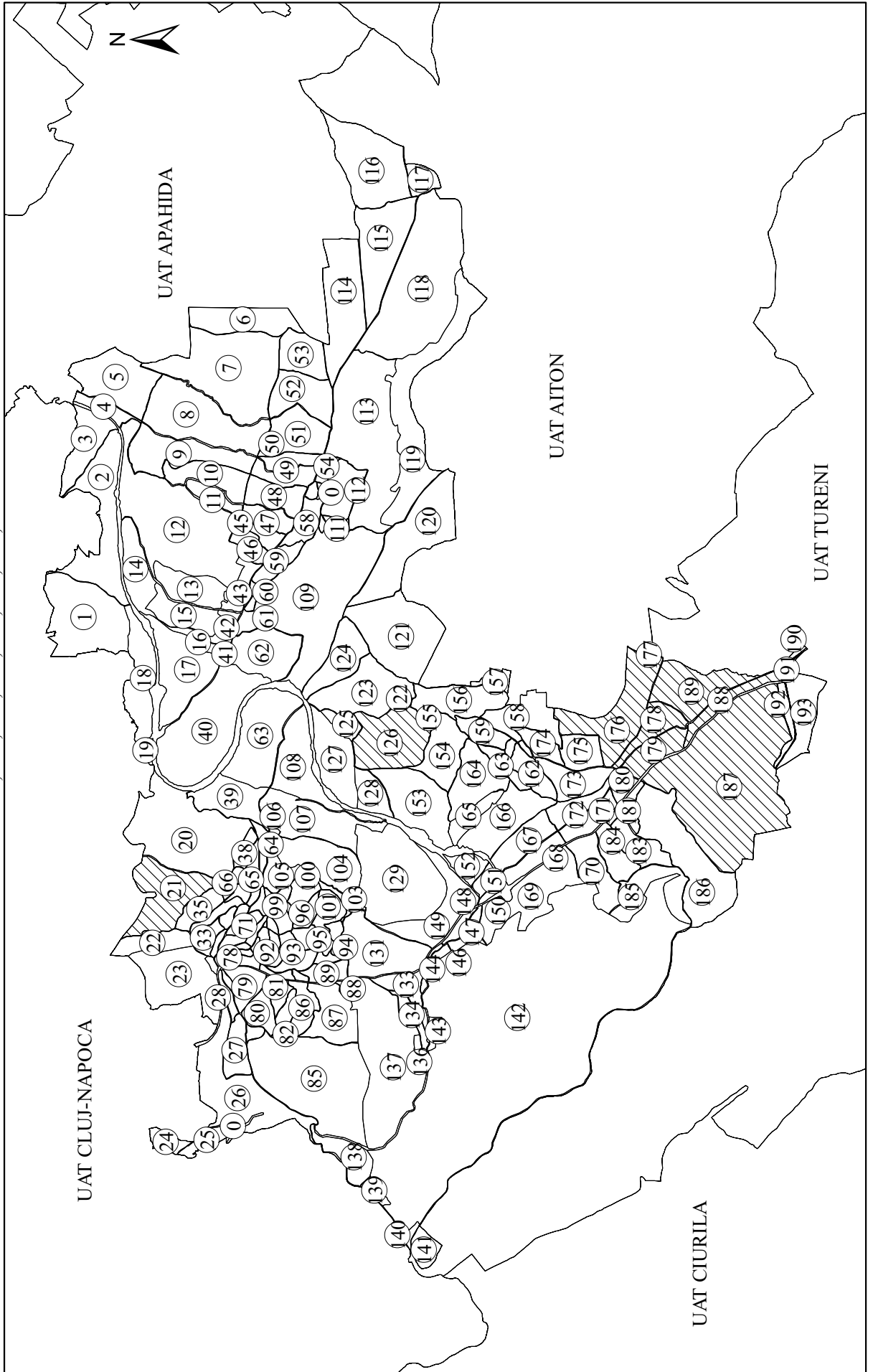

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: FELEACU

Sectoare: 21, 126, 176, 178, 179, 187, 188, 189

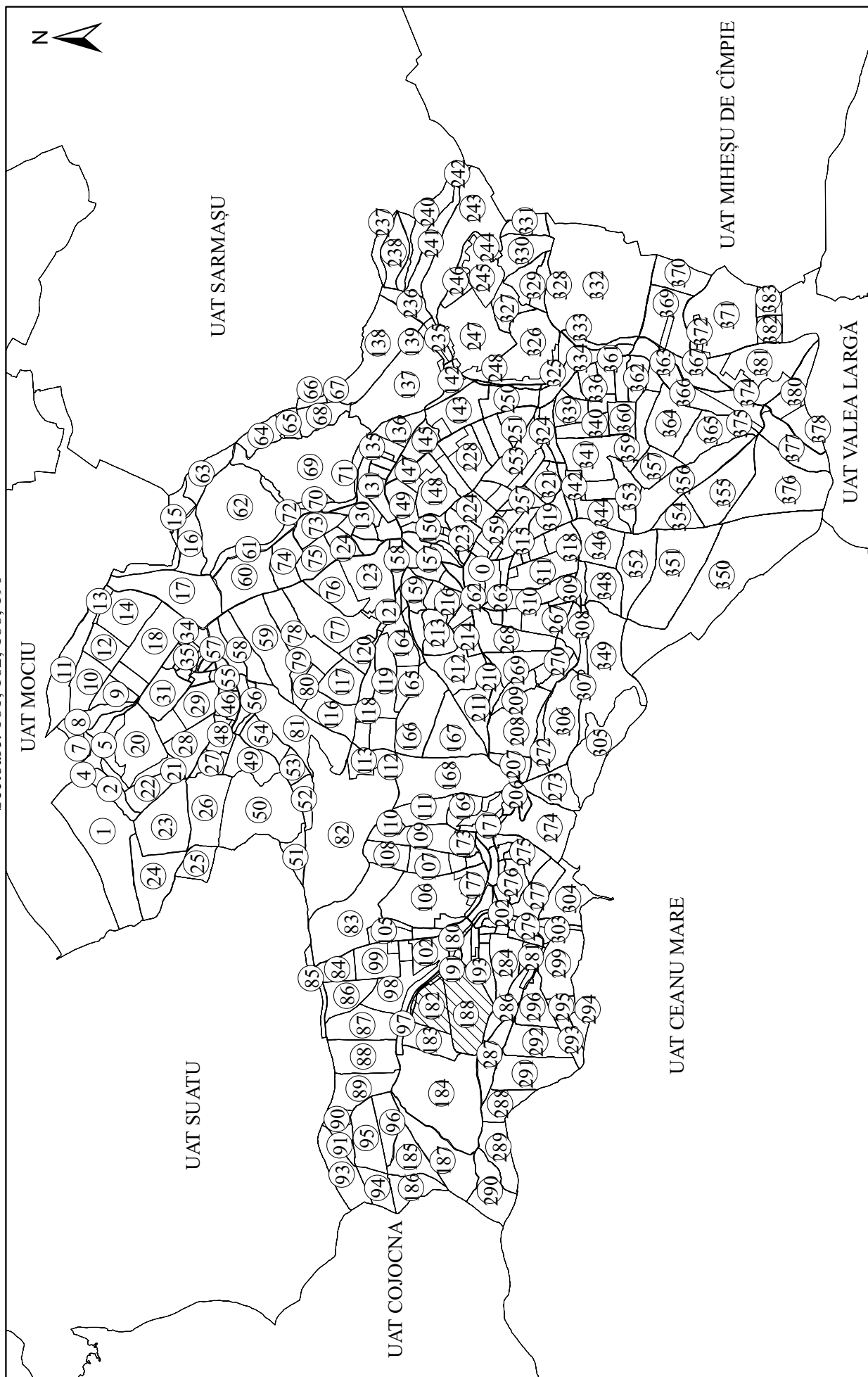

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: FRATA

Sectoare: 181, 182, 188, 190

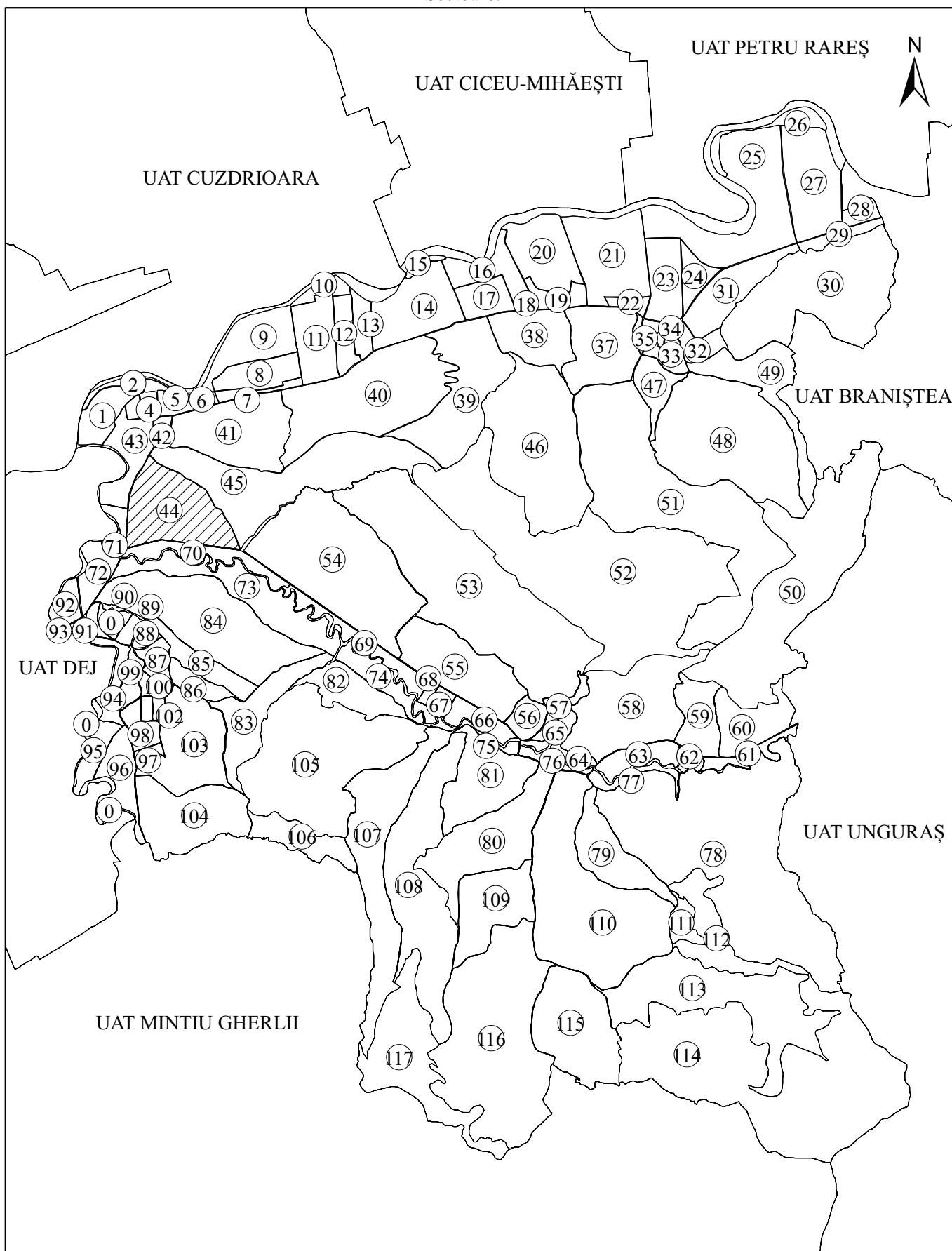

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: MICA

Sectoare: 44

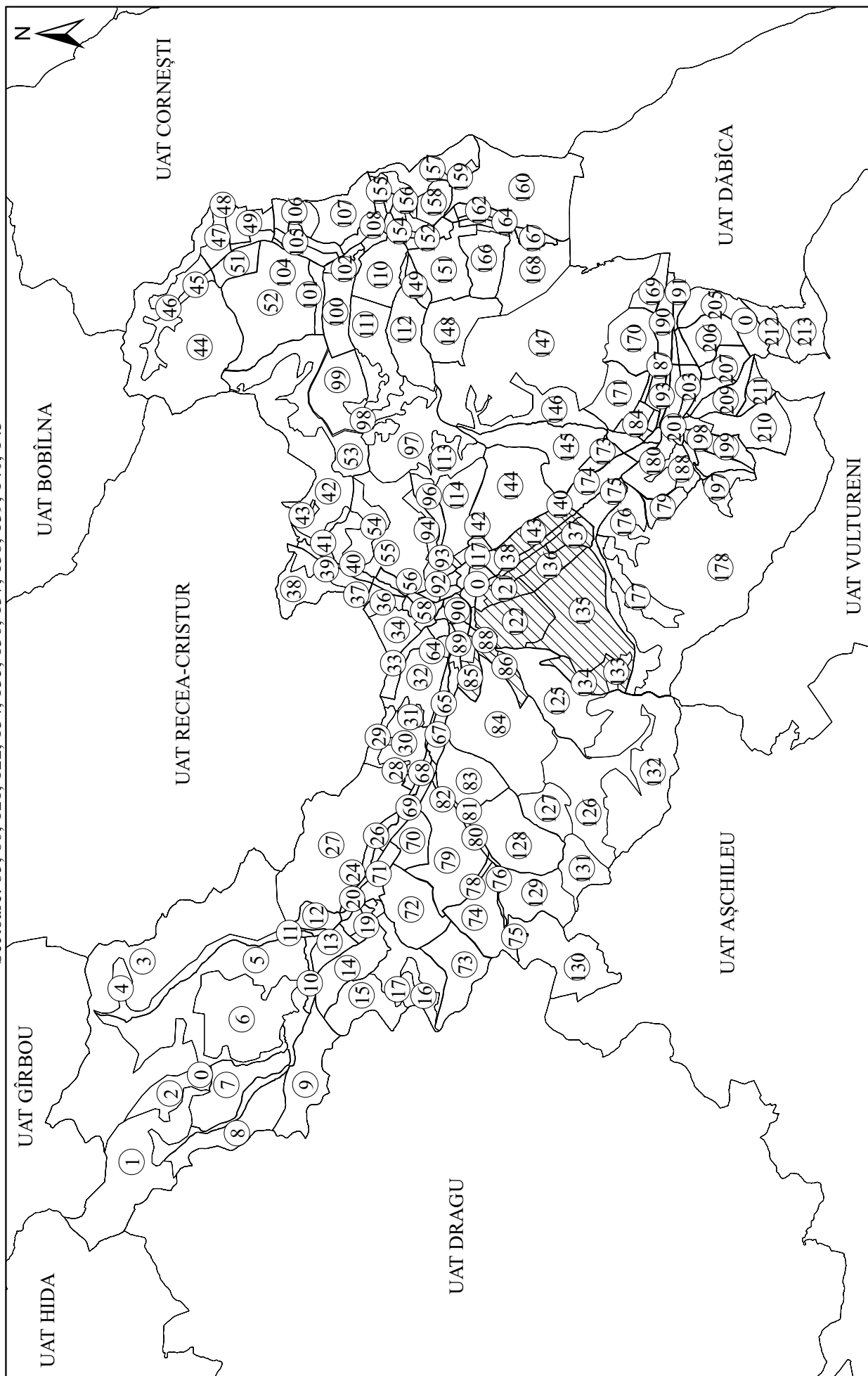

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: PANTICEU

Sectoare: 85, 86, 121, 122, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 143

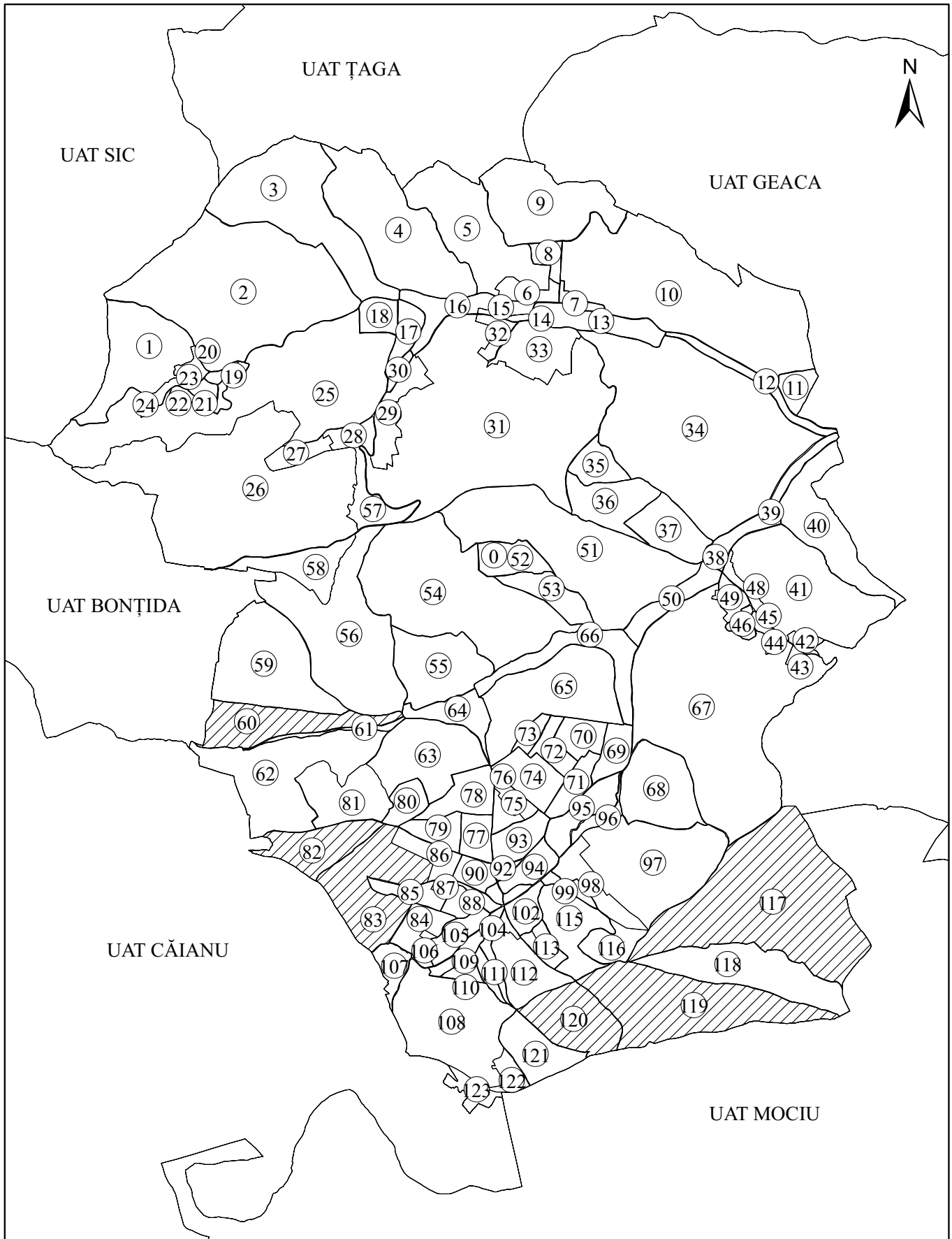

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: PĂLATCA

Sectoare: 60, 82, 83, 117, 119, 120

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2018—2019**

În baza prevederilor art. 94 alin. (2) lit. d) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2018—2019, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Liviu-Marian Pop

București, 7 noiembrie 2017.
Nr. 5.472.

ANEXĂ**METODOLOGIE****privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2018—2019****CAPITOLUL I****Fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat finanțat de la bugetul de stat, prin bugetele locale/județene, după caz**

Art. 1. — Proiectul planului de școlarizare la nivelul unităților de învățământ preuniversitar de stat, respectiv al inspectoratelor școlare, în vederea fundamentării cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, se realizează pe baza următoarelor criterii generale: criteriul legislativ, criteriul economic, criteriul demografic, criteriul geografic, criteriul socioeconomic și criteriul relevanței.

Art. 2. — Pentru fundamentarea proiectului planului de școlarizare, în cadrul criteriului legislativ se vor urmări:

1. respectarea legislației în vigoare privind organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar;

2. respectarea prevederilor legislației în vigoare privind încadrarea strictă în numărul de posturi aprobat de Ministerul Educației Naționale pentru fiecare inspectorat școlar, corelarea la nivelul unităților de învățământ a numărului de posturi cu numărul de elevi/preșcolari și încadrarea în bugetul aprobat pe baza costului standard per elev/preșcolar;

3. respectarea standardelor naționale și europene din domeniul educației privind resursele umane calificate necesare desfășurării unui proces educațional eficient și eficace;

4. respectarea prevederilor documentelor care stau la baza elaborării proiectului planului de școlarizare prin învățământul

profesional și tehnic, respectiv: Planul regional de acțiune pentru învățământ (*PRAI*), Planul local de acțiune pentru învățământ (*PLAI*), Planul local de acțiune al școlii (*PAS*).

Art. 3. — Pentru fundamentarea proiectului planului de școlarizare, în cadrul criteriului economic se vor analiza, în raport cu prevederile art. 63 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 1/2011*):

1. situația claselor paralele care se estimează că la sfârșitul anului școlar au efective sub limita minimă, stabilită prin lege, și a căror comasare se impune, fie la nivelul fiecărei unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică și în structurile arondate acesteia, fie la nivelul localității/unității administrativ-teritoriale;

2. situația claselor din unitățile de învățământ din mediul urban, astfel încât acestea să funcționeze cel puțin cu efectivele medii prevăzute la art. 63 alin. (1) din Legea nr. 1/2011.

Art. 4. — Pentru fundamentarea proiectului planului de școlarizare, în cadrul criteriului demografic se va ține seama de:

1. analiza datelor statistice furnizate de Institutul Național de Statistică privind evoluția demografică a populației de vârstă cuprinsă în intervalul 0—18 ani, a densității acesteia, a componenței etnice. Pentru nivelurile de studii specifice învățământului profesional și tehnic, analiza evoluției demografice se va face avându-se în vedere și recomandările stabilite prin *PRAI* și *PLAI*;

2. analiza fenomenului de migrare internă și externă a populației de vârstă școlară și preșcolară;

3. asigurarea cuprinderii populației de vârstă preșcolară și școlară, în raport cu opțiunile exprimate, într-o formă organizată de învățământ preșcolar, primar, gimnazial, profesional și liceal.

Art. 5. — Pentru fundamentarea proiectului planului de școlarizare, în cadrul criteriului geografic se vor urmări:

1. promovarea unor măsuri dinamice pentru accesul la educație al tuturor copiilor și elevilor, care să permită acoperirea echitabilă a tuturor zonelor din mediul urban și din mediul rural, cu ofertă de formare profesională prin învățământ profesional și tehnic;

2. dezvoltarea calificărilor profesionale care valorifică tradiția locală și potențialul de dezvoltare socioeconomică, corelate cu posibilitățile de inserție socioprofesională.

Art. 6. — Pentru fundamentarea proiectului planului de școlarizare pentru învățământul profesional și liceal, în cadrul criteriului relevanței — conform căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare socioeconomică — se vor urmări:

1. investigarea necesarului solicitat de specializări pentru școlarizare în învățământul liceal, filiera teoretică, care să ofere acces pe piața muncii sau în învățământul superior;

2. analiza solicitărilor exprimate de operatorii economici și proiectarea ofertei de formare profesională în învățământul profesional și tehnic privind calificările profesionale școlarizate în acest segment de învățământ.

Art. 7. — Fundamentarea proiectului planului de școlarizare pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat se realizează pe baza următoarelor criterii specifice obligatorii:

1. constituirea formațiunilor de studiu de început în învățământul liceal, profesional și postliceal din 28 de elevi;

2. constituirea formațiunilor de studiu în învățământul profesional dual conform solicitărilor operatorilor economici;

3. constituirea formațiunilor de studiu în cadrul limitelor maxime prevăzute de art. 63 alin. (1) din Legea nr. 1/2011;

4. constituirea formațiunilor de studiu peste limitele maxime, în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (3) din Legea nr. 1/2011;

5. stabilirea de către inspectoratele școlare a numărului de locuri pentru candidații de etnie romă și candidații din Republica Moldova, repartizarea acestora pe unități de învățământ, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

6. asigurarea cuprinderii întregii generații a copiilor în vârstă de 6 ani în clasa pregătitoare;

7. asigurarea cuprinderii întregii generații de absolvenți ai clasei a VIII-a în învățământul liceal și în învățământul profesional, inclusiv dual, în vederea finalizării învățământului obligatoriu, conform legii;

8. reducerea numărului de clase cu predare simultană și, respectiv, a numărului de clase cu efective sub limita minimă prevăzută de art. 63 din Legea nr. 1/2011;

9. organizarea programului „A doua șansă” în vederea reducerii fenomenului de părăsire timpurie a școlii.

Art. 8. — (1) Organizarea formațiunilor de studiu prevăzute la art. 63 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 se aprobă de către secretarul de stat care coordonează învățământul preuniversitar și de către secretarul de stat care coordonează învățământul preuniversitar în limbile minorităților. Propunerile fundamentate ale unităților de învățământ preuniversitar și asumate de către inspectoratele școlare privind organizarea formațiunilor de studiu prevăzute la art. 63 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 sunt centralizate la nivelul Direcției generale minorități și relația cu Parlamentul și înaintate spre aprobare, cu avizul Direcției generale educație timpurie, învățământ primar și gimnazial, Direcției generale învățământ secundar superior și educație permanentă și Direcției generale economice.

(2) Inspectoratele școlare analizează și avizează în consiliul de administrație solicitările unităților de învățământ care organizează formațiuni de studiu independente, aflate sub

incidența prevederilor art. 63 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, altele decât cele propuse să funcționeze în regim simultan. Formațiunile de studiu propuse să funcționeze în regim simultan nu intră sub incidența prevederilor art. 63 alin. (2) din Legea nr. 1/2011.

(3) Situațiile avizate prevăzute la alin. (2) se centralizează și se transmit, semnate și ștampilate, la Direcția minorități din cadrul Ministerului Educației Naționale, spre aprobare.

Art. 9. — (1) Propunerile privind cifra de școlarizare pentru filiera tehnologică, clasa a IX-a cu frecvență (seral), și pentru filiera teoretică, clasa a IX-a cu frecvență (seral) sau cu frecvență redusă, se vor face numai pentru absolvenții ciclului gimnazial din promoțiile anterioare care nu au urmat o formă de învățământ liceal și care împlinesc 18 ani până la data începerii cursurilor anului școlar 2018—2019.

(2) Propunerile privind cifra de școlarizare pentru clasele a XI-a, învățământ de masă cu frecvență (seral), filieră tehnologică, ciclul superior, se vor face ținând seama de numărul estimat al solicitărilor absolvenților de zece clase de liceu din seriile anterioare, absolvenților de stagii de pregătire practică, absolvenților învățământului profesional din seria curentă și seriile anterioare, absolvenților anului de completare, după completarea obligatorie a locurilor libere din clasele existente, cu respectarea legislației în vigoare.

(3) Propunerile privind cifra de școlarizare pentru clasele de început din învățământul special cu frecvență (zi/seral), filieră tehnologică/teoretică, ciclul superior al liceului, se vor face ținând seama de numărul estimat al solicitărilor absolvenților ciclului inferior al liceului din seriile anterioare, absolvenților de stagii de pregătire practică, absolvenților învățământului profesional din seria curentă și seriile anterioare, absolvenților anului de completare, după completarea obligatorie a locurilor libere din clasele existente, cu respectarea legislației în vigoare pentru organizarea și funcționarea învățământului special.

Art. 10. — (1) Propunerile privind numărul de locuri pentru învățământul profesional, inclusiv dual, se realizează cu respectarea prevederilor legislației în vigoare privind organizarea acestui tip de învățământ și pe baza unei analize detaliate a nevoilor pieței muncii, a tendințelor de dezvoltare economică din zonă, conform documentelor de planificare, respectiv PRAI și PLAI, precum și pe baza solicitărilor operatorilor economici, cu respectarea etapelor și acțiunilor prevăzute în calendarul elaborat în baza art. 41 din Metodologia de organizare și funcționare a învățământului dual, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.554/2017.

(2) Propunerile privind numărul de locuri pentru stagiile de pregătire practică se realizează pe baza opțiunilor exprimate în scris de către absolvenții ciclului inferior al liceului, filiera tehnologică.

Art. 11. — (1) Conducerea unității de învățământ răspunde de fundamentarea și elaborarea proiectului planului de școlarizare, cu respectarea prevederilor prezentei metodologii.

(2) În proiectul planului de școlarizare se vor propune doar clase pentru nivelul/filiera/profilul/specializarea/calificarea profesională pentru care unitatea de învățământ are autorizare de funcționare provizorie/acreditare.

(3) Proiectul planului de școlarizare este dezbătut în consiliul profesoral al unității de învățământ, pe baza unei analize a nivelurilor educaționale propuse, structurate pe filiere, profiluri, specializări, domenii și calificări profesionale.

(4) Proiectul planului de școlarizare este aprobat de consiliul de administrație al unității de învățământ, după care se înaintează inspectoratului școlar spre analiză.

(5) Prin proiectul planului de școlarizare, conducerea unității de învățământ preuniversitar de stat va solicita inspectoratului școlar avizul pentru înființarea și/sau funcționarea formațiunilor de studiu pentru situațiile de excepție, prevăzute la art. 63 din Legea nr. 1/2011.

Art. 12. — (1) Consiliul de administrație al inspectoratului școlar analizează propunerile transmise de unitatea de

învățământ, operează sau nu modificări și întocmește proiectul planului de școlarizare la nivel județean, pe care îl înaintează spre aprobare la Ministerul Educației Naționale.

(2) Unitățile de învățământ sunt informate în scris dacă la nivelul consiliului de administrație al inspectoratului școlar au fost operate modificări în proiectul planului de școlarizare propus.

Art. 13. — Proiectul planului de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat profesional, liceal (filiera tehnologică) și postliceal conține, în mod obligatoriu, avizul Comitetului local de dezvoltare a parteneriatului social (CLDPS) și al coordonatorului regional al Centrului Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic (CNDIPT).

Art. 14. — Pentru modul de fundamentare a proiectului planului de școlarizare precum și defalcarea acestuia în profil teritorial pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat, limbi de predare, filiere, profiluri, specializări, domenii, calificări profesionale și forme de învățământ, precum și de exactitatea datelor transmise răspund inspectorii școlari generali și inspectorii școlari generali adjuncți care au atribuții privind rețeaua școlară.

Art. 15. — Ministerul Educației Naționale analizează proiectul planului de școlarizare înaintat de fiecare inspectorat școlar, pe niveluri și forme de învățământ, și va întocmi proiectul de hotărâre a Guvernului privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat.

Art. 16. — Cifrele de școlarizare aprobate prin hotărâre a Guvernului au caracter maximal. Ministerul Educației Naționale repartizează global fiecărui inspectorat școlar, pe niveluri de învățământ, pe forme de organizare, pe filiere/profiluri/specializări/domenii ale pregătirii de bază/domenii, cifrele de școlarizare.

Art. 17. — În termen de 10 zile de la primirea acestora de la Ministerul Educației Naționale, inspectoratele școlare aprobă și repartizează fiecărei unități de învățământ cifrele de școlarizare defalcate pe niveluri de învățământ, filiere, profiluri, domenii ale pregătirii de bază, specializări și calificări profesionale autorizate/acreditate, număr de formațiuni de studiu.

Art. 18. — (1) La aprobarea numărului de posturi pentru fiecare inspectorat, Ministerul Educației Naționale ține seama de modificările determinate în structura numărului de posturi de planurile-cadru în vigoare, precum și de necesitatea asigurării serviciilor de sprijin educațional prevăzute de lege.

(2) Adresa de înaintare a proiectului planului de școlarizare de către inspectoratele școlare la Ministerul Educației Naționale va avea următorul conținut: „Prezentul proiect al planului de școlarizare pentru rețeaua unităților de învățământ preuniversitar de stat pentru anul școlar 2018—2019 a fost întocmit cu încadrarea strictă în numărul de posturi aprobat inspectoratului școlar de către Ministerul Educației Naționale. Inspectoratul școlar a luat toate măsurile cu privire la încadrarea unităților de învățământ în bugetul calculat pe baza legislației în vigoare.”

(3) Datele referitoare la proiectul planului de școlarizare pentru nivelurile și formele de învățământ din unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular vor fi transmise separat pentru fiecare tip de învățământ (de stat sau particular), conform machetelor elaborate de Ministerul Educației Naționale.

(4) Datele referitoare la proiectul planului de școlarizare pentru rețeaua unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular pentru anul școlar 2018—2019 se încarcă integral în aplicația informatică dedicată — Sistemul Informatic Integrat al Învățământului din România (SIIIR).

CAPITOLUL II

Evidența efectivelor de preșcolari și elevi din unitățile de învățământ preuniversitar particular autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate

Art. 19. — (1) Conducerile unităților de învățământ preuniversitar particular întocmesc proiectul planului de

școlarizare pe fiecare nivel de învățământ, menționând distinct numărul de copii/elevi pe fiecare nivel de învățământ/specializare/calificare profesională acreditat(ă)/autorizat(ă).

(2) Directorii unităților de învățământ preuniversitar particular transmit inspectoratelor școlare proiectele planurilor de școlarizare stabilite la nivelul unității de învățământ respective, pe filiere/profiluri/specializări/domenii ale pregătirii de bază/domenii/calificări profesionale. Pentru unitățile de învățământ particular nu se aprobă/avizează cifra de școlarizare, răspunderea privind alcătuirea și realizarea planului de școlarizare revenind conducerilor acestora.

(3) Conducerile unităților de învățământ particular transmit inspectoratului școlar, separat, prin proiectul planului de școlarizare, datele referitoare la nivelurile de învățământ/specializările/calificările profesionale acreditate, care vor fi școlarizate în anul școlar 2018—2019 în unitatea de învățământ, în vederea asigurării finanțării de la bugetul de stat, conform legislației în vigoare.

(4) Inspectoratele școlare analizează proiectele planurilor de școlarizare propuse de către unitățile de învățământ particular din perspectiva respectării de către acestea a școlarizării pe nivelurile/domeniile și în specializările/calificările profesionale pentru care unitățile de învățământ respective sunt autorizate/acreditate și transmit centralizat proiectul planului de școlarizare al unităților de învățământ preuniversitar particular la Ministerul Educației Naționale.

(5) Datele referitoare la nivelurile de învățământ/specializările/calificările profesionale pentru care unitățile de învățământ particular sunt autorizate/acreditate se centralizează la nivel de inspectorat școlar și se transmit la Ministerul Educației Naționale.

CAPITOLUL III

Emiterea avizului conform pentru organizarea/reorganizarea rețelei școlare

Art. 20. — În înțelesul prezentei metodologii, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *avizul conform pentru organizarea rețelei școlare* — este actul emis de către inspectoratele școlare la solicitarea formulată de către autoritățile administrației publice locale în vederea organizării rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular, respectiv de Ministerul Educației Naționale la solicitarea formulată de către consiliile județene/consiliile locale și ale sectoarelor municipiului București, în vederea organizării rețelei școlare pentru învățământul special de nivel liceal și special de nivel postliceal, cu consultarea partenerilor sociali;

b) *unitate de învățământ cu personalitate juridică (PJ)* — reprezintă orice unitate de învățământ autorizată să funcționeze provizoriu/acreditată din sistemul național de învățământ preuniversitar, având ca elemente definitorii: actul de înființare (ordin al ministrului/hotărâre a autorităților administrației publice locale sau județene, după caz/hotărâre judecătorească/orice alt act emis în acest sens și care respectă prevederile legislației în vigoare), patrimoniul (sediul, dotări corespunzătoare, adresă), cod de identificare fiscală (CIF), ștampila cu stema României și denumirea Ministerului Educației Naționale și cont la Trezoreria Statului/bancă (pentru unitățile de învățământ particular);

c) *structură școlară arondată (AR)* — este unitatea de învățământ fără personalitate juridică, subordonată unei unități de învățământ cu personalitate juridică (PJ), reprezentând o locație a acesteia;

d) *rețea școlară locală* — totalitatea unităților de învățământ preuniversitar autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate, din raza de competență a autorităților administrației publice locale;

e) *rețea școlară județeană/a municipiului București* — totalitatea unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate care funcționează la nivelul unui județ/al municipiului București;

f) *rețea școlară națională* — totalitatea unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate cuprinse în sistemul național de învățământ preuniversitar;

g) *organizarea rețelei școlare* — este procesul de stabilire a unităților de învățământ preuniversitar autorizate/acreditate de stat și particular care vor funcționa în anul școlar următor pe raza unității administrativ-teritoriale respective. Actul administrativ prin care se organizează rețeaua școlară a localității/județului/sectorului municipiului București este hotărârea consiliului local/consiliului județean, emisă în baza prevederilor legislației în vigoare;

h) *reorganizarea unităților de învățământ preuniversitar* — este operațiunea juridică în care pot fi implicate una sau mai multe persoane juridice, ce are ca efecte înființarea, modificarea ori încetarea acestora. Reorganizarea persoanei juridice se realizează prin fuziune, prin divizare sau prin transformare;

i) *unitate/unități de învățământ dobânditoare* — reprezintă unitatea/unitățile de învățământ cu personalitate juridică căreia/căroră i/li se transferă drepturile, obligațiile, patrimoniul și personalul unității de învățământ care se reorganizează, prin absorbție, contopire sau divizare totală, și își pierde personalitatea juridică.

Art. 21. — (1) Unitatea de învățământ cu personalitate juridică (PJ) are buget și contabilitate proprie organizată potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și altor prevederi ale legislației în vigoare. Administratorul financiar (contabilul), definit potrivit reglementărilor legale, are obligațiile prevăzute în Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, în Legea educației naționale nr. 1/2011 și în alte prevederi ale legislației în vigoare.

(2) Unitățile de învățământ preuniversitar particular cu personalitate juridică își organizează propriul compartiment de contabilitate, cu respectarea prevederilor legale, asumându-și răspunderea legală pentru gestionarea fondurilor primite prin finanțare de la bugetul de stat prin bugetele locale.

Art. 22. — (1) Organizarea rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar de stat se realizează prin hotărâre a consiliului local sau, după caz, a consiliului județean, cu avizul conform al inspectoratului școlar/Ministerului Educației Naționale, după caz.

(2) Obținerea avizului conform este obligatorie, lipsa acestuia atrăgând nulitatea hotărârii consiliului local sau, după caz, a consiliului județean prin care este aprobată rețeaua școlară.

(3) Organizarea rețelei școlare se realizează, în ordine, cu respectarea următoarelor etape:

a) realizarea proiectului de rețea școlară de către consiliul local/consiliul județean;

b) transmiterea proiectului de rețea școlară, realizat de către consiliul local/consiliul județean, de către primar/președinte al consiliului județean, către inspectoratul școlar/Ministerul Educației Naționale, cu solicitarea de emiteră a avizului conform, potrivit prevederilor legale;

c) realizarea activităților de monitorizare și control al spațiilor de învățământ în care unitățile de învățământ rezultate în urma procesului de reorganizare urmează să funcționeze de către inspectoratele școlare, în colaborare cu Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, denumită în continuare ARACIP, privind îndeplinirea cerințelor din standardele de autorizare/acreditare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar;

d) transmiterea către autoritățile administrației publice locale (primarul și consiliul local, respectiv președintele consiliului

județean și consiliul județean) a listei unităților de învățământ pentru care se acordă aviz conform, precum și a listei unităților de învățământ pentru care nu se acordă aviz conform (însoțită de un raport care conține motivele neacordării avizului conform și propuneri privind organizarea/reorganizarea acestora);

e) aprobarea, prin hotărâre a consiliului local sau, după caz, a consiliului județean, a rețelei școlare pe baza avizului conform al inspectoratului școlar/Ministerului Educației Naționale.

(4) În condițiile în care, în situații excepționale, unitățile de învățământ nou-înființate nu sunt cuprinse în hotărârea consiliului local, potrivit prevederilor legale, sunt supuse monitorizării și controlului, conform legii. Pentru aceste unități de învățământ inspectoratele școlare colaborează cu administrația publică locală pentru cuprinderea lor în rețeaua școlară, pe baza prevederilor prezentei metodologii, nu mai târziu de începerea cursurilor. Activitățile de monitorizare și control desfășurate la unitățile de învățământ aflate în această situație continuă până la cuprinderea lor în rețeaua școlară.

Art. 23. — (1) Organizarea rețelei școlare se realizează anual. În procesul de organizare a rețelei școlare unitățile de învățământ pot să își păstreze statutul și structura sau pot fi reorganizate, în urma aplicării unor operațiuni specifice, respectiv fuziunea sau divizarea acestora. Autoritățile administrației publice locale, pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat, și, respectiv, persoanele juridice finanțatoare, pentru unitățile de învățământ particular, vor înainta propunerile de divizare sau de fuziune a unităților de învățământ, însoțite de o fundamentare privind motivele care stau la baza procesului de reorganizare propus.

(2) Reorganizarea unităților de învățământ preuniversitar particular se realizează prin hotărâre a persoanelor juridice finanțatoare. Hotărârea de reorganizare a unităților de învățământ particular se comunică atât autorităților administrației publice locale, respectiv consiliului local sau, după caz, consiliului județean, cât și inspectoratului școlar, însoțită de solicitarea de cuprindere în rețeaua școlară din raza lor de competență, înainte de solicitarea de emiteră a avizului conform pentru organizarea rețelei școlare. Propunerea de reorganizare este însoțită de un raport argumentativ privind necesitatea reorganizării unităților de învățământ respective.

(3) Pentru unitățile de învățământ preuniversitar rezultate în urma procesului de reorganizare, autoritățile publice locale (prin primar/președintele consiliului județean), respectiv persoanele juridice finanțatoare (pentru unitățile de învățământ particular) au obligația să se asigure, înainte de începerea anului școlar următor, că acestea dețin autorizațiile de mediu, sanitare și de securitate contra incendiilor pentru spațiile în care vor desfășura proces educațional.

(4) Unitățile de învățământ care își schimbă sediul sau își extind activitatea pe aceleași niveluri de învățământ/specializări/calificări profesionale în noi sedii au obligația să anunțe, potrivit legislației în vigoare: autoritățile publice locale, inspectoratul școlar și ARACIP. Unitățile de învățământ respective au obligația deținerii autorizațiilor de mediu, sanitare și de securitate contra incendiilor, înainte de începerea procesului educațional pentru spațiile respective. Inspectoratele școlare, în colaborare cu ARACIP, vor desfășura activități de monitorizare și control, pe baza standardelor de autorizare/acreditare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 21/2007, privind îndeplinirea cerințelor referitoare la organizarea și funcționarea spațiilor de învățământ în care unitățile de învățământ aflate în această situație urmează să funcționeze, pentru niveluri de învățământ/specializări/calificări profesionale pentru care acestea au fost autorizate/acreditate. Unitățile de învățământ aflate în această situație vor desfășura proces educațional în noile locații numai după constatarea respectării, în spațiile respective, a cerințelor standardelor, corespunzător nivelurilor/specializărilor/calificărilor profesionale pentru care unitățile de învățământ respective au fost autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate.

(5) Extinderea activității unităților de învățământ într-un alt județ se realizează cu respectarea prevederilor legislației în vigoare privind procedura de autorizare de funcționare provizorie, prin ARACIP.

(6) Înființarea de noi unități de învățământ preuniversitar, altele decât cele rezultate din procesul de reorganizare, se realizează cu respectarea prevederilor legislației în vigoare privind procedura de autorizare de funcționare provizorie, prin ARACIP.

Art. 24. — În vederea organizării rețelei școlare locale, consiliile locale/județene întocmesc un proiect al rețelei școlare, care se transmite inspectoratului școlar/Ministerului Educației Naționale de către primar/președintele consiliului județean, în vederea emiterii avizului conform. Solicitarea de emitere a avizului conform este însoțită de proiectul de rețea școlară și de un raport argumentativ privind structura rețelei școlare propuse să funcționeze în anul școlar următor. Unitățile de învățământ supuse procesului de reorganizare, cu operațiunile specifice detaliate, vor fi menționate expres fie separat, într-un proiect de hotărâre a consiliului local/consiliului județean, fie în cadrul aceluiași proiect de act administrativ emis pentru organizarea rețelei școlare din raza de competență, dar la articole distincte.

Art. 25. — (1) Pentru emiterea avizului conform privind organizarea rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar, inspectoratele școlare vor ține seama de următoarele criterii:

a) calitatea educației furnizate de unitățile de învățământ preuniversitar corelată cu standardul național de acreditare/evaluare periodică, conform prevederilor art. 5 alin (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar;

b) asigurarea finanțării de bază pentru toți copiii/elevii din învățământul preuniversitar de stat și particular, conform legislației în vigoare;

c) eficiența utilizării resurselor financiare, materiale și umane, în cazul unităților de învățământ preuniversitar de stat;

d) respectarea prevederilor legale privind atribuirea de denumiri sau a titlului de „colegiu/colegiu național”;

e) respectarea prevederilor legale privind menținerea titlului de „colegiu/colegiu național”;

f) respectarea prevederilor legislației în vigoare privind operațiunile specifice efectuate de autoritățile administrației publice locale referitoare la unitățile de învățământ preuniversitar de stat, respectiv înființarea/desființarea/reorganizarea acestora;

g) încadrarea cheltuielilor unității de învățământ de stat în fondurile alocate pentru finanțarea de bază și în numărul de posturi didactice, didactice auxiliare și nedidactice aprobate acesteia de către inspectoratul școlar;

h) efectivele de copii și elevi ale acestor unități de învățământ sunt mai mari decât cele prevăzute la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1/2011.

(2) Pentru emiterea avizului conform privind organizarea rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar liceal și postliceal special, Ministerul Educației Naționale va avea în vedere următoarele criterii:

a) calitatea educației furnizate de unitățile de învățământ preuniversitar corelată cu standardul național de acreditare/evaluare periodică, conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar,

precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar;

b) eficiența utilizării resurselor financiare, materiale și umane, în cazul unităților de învățământ preuniversitar de stat;

c) respectarea prevederilor legale privind atribuirea de denumiri sau a titlului de „colegiu/colegiu național”;

d) respectarea prevederilor legale privind autorizarea de funcționare provizorie/acreditarea unităților de învățământ pentru nivelurile liceal special și postliceal special;

e) efectivele de copii și elevi ale acestor unități de învățământ sunt mai mari decât cele prevăzute la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1/2011;

f) respectarea cerințelor standardelor de autorizare de funcționare provizorie/acreditare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 21/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, privind spațiile de învățământ în care vor funcționa unități de învățământ rezultate în urma procesului de reorganizare.

(3) Inspectoratele școlare/Ministerul Educației Naționale analizează solicitările autorităților administrației publice locale și dispun, în acord cu prevederile art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, activități de monitorizare și control al spațiilor de învățământ în care unitățile de învățământ rezultate în urma procesului de reorganizare urmează să funcționeze privind îndeplinirea cerințelor din standardele de autorizare/acreditare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 21/2007. Monitorizarea și controlul se vor desfășura pe baza standardelor de autorizare/acreditare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 21/2007, pentru niveluri de învățământ/specializări/calificări profesionale autorizate/acreditate, care vor fi dobândite de către unitățile de învățământ în urma procesului de reorganizare, prin verificarea cerințelor referitoare la organizarea și funcționarea spațiilor de învățământ în care aceste unități de învățământ vor funcționa.

(4) După efectuarea activităților de monitorizare și control menționate la alin. (3), inspectoratele școlare hotărăsc emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei școlare.

(5) Concomitent cu avizul conform, inspectoratele școlare comunică autorităților administrației publice locale, respectiv primarului și consiliului local, lista unităților de învățământ pentru activități extrașcolare, centrelor de excelență și cluburilor sportive școlare, în vederea includerii acestora în rețeaua școlară.

Art. 26. — În situația în care, după începerea cursurilor, efectivele de copii și elevi ale unor unități de învățământ preuniversitar de stat pentru care s-a acordat avizul conform și s-a emis hotărâre a consiliului local/consiliului județean, după caz, scad sub limitele prevăzute la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, unitățile de învățământ respective își continuă activitatea, urmând a intra în proces de reorganizare începând cu anul școlar următor.

Art. 27. — (1) Reorganizarea unităților de învățământ cu personalitate juridică se realizează prin fuziune și divizare, după cum urmează:

a) *fuziunea prin absorbție* reprezintă operația juridică prin care unitățile de învățământ cu personalitate juridică ale căror efective de preșcolari și/sau elevi scad sub limitele minime prevăzute de art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 și/sau unitățile de învățământ care, deși au efective mai mari decât minimul prevăzut de lege, intră în proces de reorganizare și sunt absorbite de către o altă unitate de învățământ cu personalitate juridică. În acest caz, drepturile și obligațiile unității de învățământ/unităților de învățământ absorbită/absorbite se transferă în patrimoniul unității de învățământ cu personalitate juridică care absoarbe;

b) *fuziunea prin contopire* reprezintă operația juridică prin care două sau mai multe unități de învățământ cu personalitate juridică ale căror efective de preșcolari și/sau elevi scad sub

limitele minime prevăzute de art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 și/sau unități de învățământ care, deși au efective mai mari decât minimul prevăzut de lege, intră în proces de reorganizare, se contopesc și rezultă o nouă unitate de învățământ cu personalitate juridică. În acest caz, drepturile și obligațiile unităților de învățământ care se contopesc se transferă în patrimoniul unității de învățământ cu personalitate juridică nou-înființate;

c) *divizarea totală* reprezintă operațiunea juridică prin care o unitate de învățământ cu personalitate juridică ale cărei efective de preșcolari și/sau elevi scad sub limitele minime prevăzute de art. 19 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 sau o unitate de învățământ care, deși are efective mai mari decât minimul prevăzut de lege, intră în proces de reorganizare și se divide în două sau mai multe unități de învățământ. Întregul patrimoniu al unității de învățământ supuse divizării se împarte între unități de învățământ cu personalitate juridică care există deja sau care se înființează prin divizare. În acest caz, drepturile și obligațiile unității de învățământ divizate total se transferă către unitatea/unitățile cu personalitate juridică, proporțional cu partea de patrimoniu preluată de la unitatea de învățământ supusă operațiunii de divizare;

d) *divizarea parțială* reprezintă operațiunea juridică prin care o parte din patrimoniul unei unități de învățământ cu personalitate juridică se desprinde și se transmite către una sau mai multe unități de învățământ cu personalitate juridică. În acest caz, drepturile și obligațiile aferente părții desprinse prin divizare parțială se transferă către unitatea/unitățile cu personalitate juridică, proporțional cu partea de patrimoniu preluată de la unitatea de învățământ cu personalitate juridică care se divizează parțial.

(2) Persoanele juridice finanțatoare ale unităților de învățământ particular/Unitățile de învățământ particular au obligația să comunice autorităților administrației publice locale datele specifice ale unității de învățământ particular, statutul acesteia, denumire, adresă, niveluri de învățământ școlarizate, date de contact, în vederea cuprinderii în rețeaua organizată de către autoritățile administrației publice locale în raza cărora se află. Solicitarea de cuprindere în rețeaua școlară din localitatea în care funcționează se va transmite la autoritățile publice locale imediat după obținerea ordinului de autorizare, de regulă, înainte de înaintarea solicitării în vederea emiterii avizului conform.

(3) Unitățile de învățământ preuniversitar care nu sunt cuprinse în rețeaua școlară a unității administrativ-teritoriale în care se află nu pot beneficia de drepturile prevăzute de lege.

Art. 28. — (1) Inspectorul școlar general, în baza hotărârii de aprobare a rețelei școlare locale, adoptată de consiliul local/consiliul județean, și având în vedere hotărârea consiliului de administrație al inspectoratului școlar privind acordarea avizului conform, emite decizii pentru punerea în aplicare a procesului de reorganizare pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat care au fost implicate în acest proces, menționate detaliat cu fiecare operațiune în actul administrativ. Aceste decizii se comunică unităților școlare implicate în procesul de reorganizare în cel mult 10 zile de la emiteria hotărârii consiliului local/consiliului județean, dar nu mai târziu de 31 august 2018.

(2) Consiliul de administrație al inspectoratului școlar stabilește:

a) transferul drepturilor, obligațiilor și al personalului de la unitatea absorbită către unitatea de învățământ cu personalitate juridică care absoarbe;

b) transferul drepturilor, obligațiilor și al personalului unităților de învățământ care se contopesc către nou-înființata unitate cu personalitate juridică;

c) transferul drepturilor, obligațiilor și al personalului unității divizate total/parțial către unitatea/unitățile de învățământ cu personalitate juridică dobânditoare;

d) transferul drepturilor de a școlariza pe niveluri de învățământ/specializări/calificări profesionale, autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate, implicând și transferul cifrei de școlarizare aferente nivelurilor de învățământ/specializărilor/calificărilor profesionale școlarizate;

e) transferul bazei materiale, cu excepția terenurilor și a clădirilor aflate în domeniul public local, de la unitatea de învățământ care își pierde personalitatea juridică către unitatea dobânditoare.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor reglementate la alin. (1), inspectoratul școlar va proceda la:

a) informarea și îndrumarea unităților de învățământ care vor intra în reorganizare prin absorbție/contopire/divizare în legătură cu etapele care trebuie parcurse de acestea, în vederea transferării drepturilor și obligațiilor, a patrimoniului și a personalului către unitatea dobânditoare;

b) asigurarea unui proiect de plan de școlarizare pentru unitățile de învățământ rezultate în urma procesului de reorganizare;

c) asigurarea încadrării personalului didactic în unitatea de învățământ care se reorganizează și/sau, după caz, soluționarea reducerilor de activitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.485/2017, în vigoare, pentru anul școlar 2018—2019;

d) emiterea deciziilor de repartizare a personalului didactic transferat de la unitatea care își pierde personalitatea juridică către unitatea/unitățile dobânditoare, conform procedurilor stabilite prin Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.485/2017, în vigoare, pentru anul școlar 2018—2019;

e) avizarea statelor de personal ale unităților de învățământ dobânditoare, avându-se în vedere funcțiile didactice și nedidactice rezultate prin transferul personalului unității care își pierde personalitatea juridică;

f) verificarea modului în care unitatea/unitățile de învățământ dobânditoare a/au procedat la încheierea contractelor individuale de muncă ale personalului transferat de la unitatea de învățământ care și-a pierdut personalitatea juridică și la înregistrarea acestora în registrul general de evidență a salariaților;

g) verificarea finalizării de către unitatea de învățământ care își pierde personalitatea juridică ca urmare a reorganizării a procedurii de radiere din evidențele autorităților fiscale (retragerea CIF-ului) și, respectiv, de returnare a sigiliilor acestor unități de învățământ la inspectoratul școlar;

h) verificarea preluării de către unitatea/unitățile dobânditoare a arhivei unității/unităților care își pierde/pierd personalitatea juridică prin reorganizare;

i) desfășurarea oricăror altor operațiuni necesare pentru finalizarea procesului de reorganizare a unităților de învățământ, decurgând din rețeaua școlară aprobată prin hotărâre a consiliului local sau, după caz, a consiliului județean.

(4) Procedura de transfer al personalului didactic auxiliar și al personalului nedidactic de la unitatea de învățământ care își pierde personalitatea juridică la unitatea dobânditoare este următoarea: anterior încetării personalității juridice, directorul unității de învățământ care se reorganizează emite decizia de transfer ca urmare a reorganizării personalului didactic auxiliar și a personalului nedidactic și dispune încetarea contractului individual de muncă al fiecărui salariat, în conformitate cu dispozițiile art. 65 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrând încetarea contractului individual de muncă în registrul general de evidență a salariaților, în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (2) lit. i) și art. 4 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților, cu modificările și completările ulterioare; în baza

deciziei de transfer, transmisă unității la care se realizează transferul (unitatea dobânditoare), directorul acesteia emite decizia de angajare pe post a fiecărui salariat transferat și încheie contractul individual de muncă, cu cel puțin o zi lucrătoare anterior începerii activității. Contractul individual de muncă se înregistrează în registrul general de evidență a salariaților unității dobânditoare, cu respectarea dispozițiilor art. 3 alin. (2) lit. b) și art. 4 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 500/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. — Operațiile specifice privind organizarea rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru activități extrașcolare (palate și cluburi ale copiilor, cluburi sportive școlare) se realizează de către inspectoratele școlare prin hotărâri ale consiliilor de administrație ale acestora, cu aprobarea Ministerului Educației Naționale și cu respectarea prevederilor prezentei metodologii.

Art. 30. — (1) După începerea cursurilor, rețeaua școlară a unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular nu se modifică.

(2) În situații excepționale, dacă după emiterea hotărârii consiliului local/consiliului județean privind organizarea rețelei școlare există solicitări de modificare a rețelei școlare, înainte de începerea cursurilor, acestea vor fi analizate în consiliul de administrație al inspectoratului școlar, în afara calendarului stabilit prin prezenta metodologie, doar cu acordul secretarului de stat care coordonează învățământul preuniversitar.

(3) Modificările de denumire a unităților de învățământ, altele decât cele rezultate în urma procesului de reorganizare, prevăzute la art. 27, precum și extinderile de activitate sau schimbările de sediu ale acestora nu reprezintă modificarea rețelei școlare, deoarece nu se modifică structura persoanei juridice în cauză.

(4) În situația în care o unitate de învățământ cu personalitate juridică își modifică nivelul de învățământ cel mai înalt pe care a școlariat/ă școlariza, ca urmare a autorizării de funcționare provizorie/acreditării sau încetării școlarizării pe nivelul cel mai înalt, aceasta își va schimba, în mod obligatoriu, denumirea și codul de identificare fiscală.

Art. 31. — Activitățile de monitorizare și control prevăzute la art. 22, 23 și 25 vor fi reluate și în primul an de funcționare a unităților de învățământ aflate în situațiile descrise la articolele menționate, urmând ca aceste unități de învățământ să fie cuprinse, cu prioritate, în calendarul activităților privind desfășurarea procesului de evaluare externă periodică, potrivit legislației în vigoare.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 32. — Calendarul operațiunilor desfășurate de inspectoratele școlare cu privire la rețeaua școlară:

1. Până la data de 24 noiembrie 2017 inspectoratele școlare au obligația de a solicita, în vederea emiterii avizului conform, autorităților administrației publice locale/județene, după caz, proiectul privind organizarea/reorganizarea rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular din raza lor teritorială pentru anul școlar 2018—2019, în vederea fundamentării proiectului planului de școlarizare.

2. În situația în care autoritățile administrației publice locale nu transmit propuneri privind organizarea rețelei școlare din raza lor de competență până la data de 15 decembrie 2017 sau nu întreprind demersurile necesare privind organizarea rețelei școlare, în acord cu prevederile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, consiliul de administrație al inspectoratului școlar va fundamenta proiectul planului de școlarizare, pentru unitățile de învățământ aflate în această situație, pe baza actului administrativ (hotărârea consiliului local, hotărâre judecătorească etc.) valabil la momentul respectiv.

3. Data-limită impusă pentru: a) aprobarea rețelei școlare prin hotărârea consiliului local/consiliului județean, după caz; b) luarea deciziilor de către autoritățile publice locale/județene, după caz, privind unitățile de învățământ pentru care nu s-a acordat aviz conform; c) luarea deciziilor de către autoritățile publice locale/județene, după caz, privind unitățile de învățământ pentru care se constată că, după emiterea avizului conform și/sau emiteria hotărârii consiliului local/consiliului județean, efectivele de elevi/preșcolari ale acestor unități au scăzut sub limitele prevăzute de lege, este 1 iunie 2018. Inspectoratul școlar informează Ministerul Educației Naționale, pe baza unui raport detaliat, asupra acestor situații. Consiliul de administrație al inspectoratului școlar hotărăște organizarea rețelei școlare pe baza criteriilor de eficientizare și a procedurilor prevăzute în prezenta metodologie. Inspectoratul școlar înaintează la Ministerul Educației Naționale propunerea de organizare a rețelei școlare pentru autoritățile administrativ-teritoriale aflate în aceste situații, în vederea emiterii ordinului ministrului educației naționale, potrivit prevederilor legale.

4. În termen de 30 zile de la data-limită impusă privind situațiile de la pct. 3, în baza hotărârii consiliului de administrație al inspectoratului școlar, ministrul educației naționale emite un ordin cu privire la aprobarea rețelei școlare, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (4¹), din Legea educației naționale nr. 1/2011.

5. Pentru stabilirea rețelei școlare a învățământului special de nivel liceal și special de nivel postliceal, inspectoratele școlare solicită consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în același termen menționat la pct. 1, proiectul privind rețeaua școlară a învățământului special. Aceste proiecte se înaintează, până la data de 29 noiembrie 2017, Ministerului Educației Naționale pentru emiterea avizului conform.

6. Inspectoratele școlare vor cuprinde în solicitările menționate la pct. 1 și 4 referiri exprese la prevederile legale aplicabile cu privire la organizarea/reorganizarea rețelei școlare stipulate în: Legea educației naționale nr. 1/2011; Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și în prezenta metodologie.

7. Până la data de 15 decembrie 2017, Ministerul Educației Naționale/inspectoratele școlare trebuie să comunice, în scris, avizul conform/refuzul de a emite avizul conform autorităților administrației publice locale/județene, după caz, privind organizarea/reorganizarea rețelei școlare din raza lor teritorială. Refuzul de a emite avizul conform se motivează în scris și se comunică solicitanților.

8. În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, organizarea rețelei școlare se realizează anual. Prin urmare, chiar dacă rețeaua școlară se menține neschimbată pentru anul școlar următor, autoritățile administrației publice locale au obligația să solicite și în aceste situații emiteria avizului conform pentru organizarea rețelei școlare și să emită actul administrativ prevăzut de legislația în vigoare pentru organizarea rețelei școlare.

Art. 33. — Inspectoratul școlar transmite proiectul planului de școlarizare și rețeaua școlară pentru anul școlar 2018—2019 separat, atât pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat, cât și pentru unitățile de învățământ particular, în două exemplare (unul format letric și unul format electronic scanat) la Ministerul Educației Naționale până la data de 22 ianuarie 2018.

Art. 34. — (1) Inspectoratele școlare dau publicității rețeaua școlară care va funcționa în anul școlar 2018—2019, conform prevederilor art. 61 alin. (5) din Legea nr. 1/2011.

(2) Inspectoratele școlare vor purta un permanent dialog cu administrația publică locală în ceea ce privește organizarea rețelei școlare din raza de competență.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE
privind aprobarea Normelor naționale în domeniul educației, asistenței psihologice și asistenței sociale a persoanelor private de libertate

Ținând cont de prevederile art. 4 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială din locurile de deținere aflate în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.322/C/2017,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Normele naționale în domeniul educației, asistenței psihologice și asistenței sociale a persoanelor private de libertate, denumite în continuare *norme*, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Art. 3. — Administrația Națională a Penitenciarelor, precum și penitenciarele și penitenciarele-spital aflate în subordine vor pune în aplicare prevederile prezentei decizii.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Marian Dobrică

București, 3 octombrie 2017.
Nr. 500.201.

ANEXĂ

NORME NAȚIONALE

în domeniul educației, asistenței psihologice și asistenței sociale a persoanelor private de libertate

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

Cadrul normativ care reglementează activitatea de educație, de asistență psihologică și asistență socială din unitățile sistemului penitenciar românesc evidențiază principalele elemente de specificitate ale atribuțiilor corespunzătoare fiecărei categorii profesionale, după cum urmează:

a) asumarea atribuțiilor manageriale — previziune, organizare, coordonare, antrenare/motivare, control/evaluare și promovarea unei atitudini proactive, în raport cu dezvoltarea funcției de reintegrare socială a pedepsei privative de libertate;

b) respectarea standardelor profesionale în domeniul desfășurării activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială, în mediul penitenciar;

c) asumarea exercitării statutului profesional în condițiile mediului penitenciar și a exigențelor regimului de executare a pedepselor privative de libertate;

d) cunoașterea drepturilor și asumarea obligațiilor ce decurg din statutul de funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

ARTICOLUL 2

Resursele umane

(1) Stabilirea raportului numeric dintre personalul cu atribuții în educație, asistență psihologică și asistență socială și persoanele private de libertate se corelează cu nevoile de personal de specialitate și necesarul de personal în vederea încadrării.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) sunt:

a) existența unei structuri de stat de funcții standardizată la nivel sistemic;

b) numărul posturilor încadrate.

ARTICOLUL 3

Perfecționarea personalului

(1) Normele privind asigurarea profesionalismului și a perfecționării personalului sectorului reintegrare socială au ca cerințe:

a) organizarea unor stagii de formare profesională în conformitate cu cerințele postului și specializarea personalului;

b) înscrierea psihologilor și asistenților sociali în organizațiile profesionale existente la nivel național;

c) participarea fiecărui angajat la întâlniri și manifestări specifice comunității științifice din care face parte;

d) stabilirea unor relații de mentorat pentru personalul cu funcții de conducere.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) sunt:

a) existența unui stagiu de formare inițială, specific activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială;

b) organizarea, cu frecvență anuală, a unei întâlniri profesionale în vederea pregătirii continue a specialiștilor din domeniul reintegrare socială, care să fie prevăzută, după caz, cu posibilitatea creditării de către organismul profesional corespunzător: Colegiul Psihologilor din România sau Colegiul Național al Asistenților Sociali.

(3) Indicatorii relevanți pentru cerința de la alin. (1) lit. b) sunt:

a) numărul de persoane înscrise în organizațiile profesionale specifice, cu rol de supervizare;

b) nivelul, treapta de specializare în domeniul de specialitate pentru psihologi și asistenți sociali.

(4) Indicatorii relevanți pentru cerința de la alin. (1) lit. c) sunt:

a) numărul de participanți;

b) numărul simpozioanelor, seminarelor, cursurilor, conferințelor, congreselor, manifestărilor științifice;

c) documente care atestă participarea.

(5) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. d) este reprezentat de numărul de persoane cu funcții de conducere, aflate în relație de mentorat.

ARTICOLUL 4

Cadrul metodologic

(1) Normele privind asigurarea unui cadru unitar de desfășurare a activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială au ca cerințe:

a) desfășurarea activității personalului din sectorul reintegrare socială, în baza Metodologiei activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială, prevăzută în anexa la prezentele norme;

b) constituirea dosarului de educație și asistență psihosocială și, după caz, întocmirea Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

c) desfășurarea programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială pe baza manualelor de programe elaborate sau, după caz, avizate de direcția de specialitate;

d) participarea personalului de reintegrare socială la lucrările comisiilor specifice din unitatea de deținere, reglementate de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și de alte acte normative, cu relevanță pentru domeniul reintegrare socială.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) sunt:

a) existența metodologiilor specifice pentru fiecare categorie de personal;

b) existența documentelor completate în conformitate cu metodologiile specifice.

(3) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. b) sunt:

a) numărul de dosare constituite, în conformitate cu prevederile deciziilor directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

b) numărul de planuri individualizate de evaluare și intervenție educativă și terapeutică întocmite.

(4) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. c) sunt:

a) numărul programelor implementate de către personalul de reintegrare socială, în funcție de specificul unității de detenție;

b) includerea programelor în Oferta de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, adaptată la specificul unității de detenție;

c) diversitatea programelor derulate și adaptarea acestora la nevoile populației carcerale și la condițiile specifice fiecărei unități de detenție;

d) aplicarea programelor, cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului Justiției nr. 1.322/C/2017 și a deciziilor directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prin care acestea au fost promovate.

(5) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. d) sunt:

a) elaborarea documentelor de specialitate, necesare desfășurării lucrărilor comisiilor;

b) numărul de participări la comisii, în conformitate cu componența stabilită prin actele normative și administrative care reglementează organizarea și desfășurarea acestora.

ARTICOLUL 5

Programe și activități

(1) Normele privind asigurarea accesului tuturor persoanelor private de libertate, în funcție de nevoile identificate de către specialiști, la activitățile și programele educative, de asistență psihologică și asistență socială se fundamentează pe următoarele cerințe:

a) informarea persoanelor private de libertate cu privire la Oferta de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială disponibilă la nivelul unității;

b) includerea tuturor persoanelor private de libertate nou-depuse în Programul de adaptare la condițiile privării de libertate;

c) întocmirea, pentru fiecare persoană condamnată, a Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

d) includerea persoanelor private de libertate în programe, în concordanță cu nevoile identificate și recomandările formulate;

e) organizarea de activități educative, cu participarea persoanelor private de libertate;

f) îmbunătățirea nivelului de școlarizare al persoanelor private de libertate;

g) formarea profesională a persoanelor private de libertate, în concordanță cu evoluția pieței forței de muncă;

h) asigurarea condițiilor necesare pentru ca fiecare persoană privată de libertate să participe la activități moral-religioase, în funcție de propria opțiune;

i) acordarea de consiliere persoanelor private de libertate;

j) acordarea de asistență persoanelor private de libertate în soluționarea problemelor sociale;

k) includerea tuturor persoanelor private de libertate care urmează a fi puse în libertate în Programul de pregătire pentru liberare sau în demersuri specifice, derulate în colaborare cu instituții și organizații colaboratoare cu atribuții în acest sens.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) sunt:

a) existența Ofertei de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, adaptată specificului locului de deținere, care include numărul de credite alocate pe categorii de activități și programe;

b) punerea la dispoziția persoanelor private de libertate a Ofertei de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială elaborată la nivelul unității, integral sau în extras, în format electronic, la Infochioșc sau tipărit, la nivelul secțiilor de deținere și, după caz, în spațiile destinate desfășurării demersurilor de reintegrare socială.

(3) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. b) sunt:

a) numărul persoanelor private de libertate incluse în program;

b) numărul dosarelor de educație și asistență psihosocială constituite pentru persoanele private de libertate nou-depuse până la finalizarea Programului de adaptare la condițiile privării de libertate.

(4) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. c) sunt:

a) numărul de planuri individualizate întocmite;

b) actualizarea/revizuirea, periodică, a planurilor individualizate întocmite, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului justiției nr. 1.322/C/2017.

(5) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. d) sunt:

a) numărul persoanelor private de libertate participante, pe categorii de programe;

b) participarea persoanelor private de libertate la programe derulate în conformitate cu standardele Ordinului ministrului justiției nr. 1.322/C/2017 și ale Sistemului de creditare.

(6) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. e) sunt:

a) organizarea, cel puțin cu frecvență trimestrială, a unei activități educative de tipul: activități ocupaționale, cultural-artistice, sportive, moral-religioase;

b) organizarea, cel puțin cu frecvență lunară, a unui concurs tematic;

c) organizarea, cu frecvență trimestrială, a cel puțin a unei competiții sportive.

(7) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. f) sunt:

a) numărul persoanelor private de libertate școlarizate semestrial și/sau anual;

b) numărul persoanelor private de libertate absolvente/ numărul persoanelor private de libertate care au urmat cursurile școlare;

c) numărul de clase, niveluri de studii și forme de învățământ.

(8) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. g) sunt:

a) numărul persoanelor private de libertate beneficiare ale cursurilor de formare profesională semestrial și/sau anual;

b) numărul cursurilor de formare profesională organizate în concordanță cu evoluția pieței forței de muncă;

c) numărul persoanelor private de libertate absolvente/ numărul persoanelor private de libertate care au urmat cursuri de formare profesională în unitatea de detenție;

d) participarea cu frecvență anuală la cel puțin o bursă locală a locurilor de muncă.

(9) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. h) sunt:

a) asigurarea condițiilor pentru participarea, cu frecvență cel puțin lunară, a persoanelor private de libertate solicitante, în funcție de propria opțiune, la activități moral-religioase;

b) numărul de beneficiari;

c) numărul de organizații/asociații colaboratoare.

(10) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. i) este reprezentat de numărul persoanelor private de libertate incluse în activități de consiliere (educațională, psihologică, socială) recomandate, în funcție de nevoia identificată

(11) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. j) sunt:

a) numărul persoanelor private de libertate pentru care au fost întreprinse demersuri pentru facilitarea comunicării cu instituțiile publice și organizațiile neguvernamentale cu atribuții în domeniul protecției sociale;

b) numărul cazurilor soluționate.

(12) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. k) sunt:

a) numărul persoanelor private de libertate participante;

b) numărul reprezentanților instituțiilor publice și organizațiilor neguvernamentale care colaborează la desfășurarea propriuzisă a demersurilor (de exemplu, servicii de probațiune, agenții de ocupare a forței de muncă, centre comunitare de reabilitare socială).

ARTICOLUL 6

Accesul la informații de interes public

(1) Normele privind asigurarea accesului la informare au în vedere următoarele cerințe:

a) asigurarea accesului la emisiunile radio-TV realizate și difuzate prin studioul propriu, în fiecare unitate de detenție;

b) amenajarea unei biblioteci cu asigurarea fondului de carte necesar, în fiecare unitate de detenție.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) sunt:

a) existența unui studio radio-TV dotat corespunzător și a unui orar de difuzare a emisiunilor proprii;

b) număr de emisiuni radio-TV proprii realizate.

(3) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. b) sunt:

a) existența unei biblioteci;

b) numărul de volume;

c) numărul de cititori.

ARTICOLUL 7

Resursele materiale

(1) Normele privind asigurarea condițiilor optime necesare desfășurării activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială se referă la cerințe care pot fi îndeplinite în măsura existenței fondurilor bugetare și a resurselor materiale corespunzătoare, după cum urmează:

a) existența, pentru fiecare serviciu sau birou de educație și asistență psihosocială, a cel puțin unui spațiu amplasat în sectorul administrativ;

b) existența unui club aferent fiecărei secții de deținere;

c) existența unui spațiu (capelă) destinat desfășurării activităților moral-religioase derulate de către preot;

d) amenajarea și dotarea cel puțin a unui cabinet de psihologie, în fiecare unitate de detenție;

e) amenajarea și dotarea unui cabinet de asistență socială în fiecare unitate de detenție;

f) existența spațiilor necesare școlarizării în fiecare unitate de detenție;

g) existența spațiilor necesare organizării atelierelor/spațiilor multifuncționale de formare profesională, în fiecare unitate de detenție;

h) asigurarea managementului activității prin existența unor spații funcționale, amenajate corespunzător, pentru personalul cu funcții de conducere.

(2) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) este reprezentat de numărul de spații funcționale dotate corespunzător.

(3) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. b) este reprezentat de numărul cluburilor funcționale raportat la numărul secțiilor de deținere.

(4) În cazul penitenciarelor-spital, indicatorul prevăzut la alin. (3) se referă la existența cel puțin a unui club destinat desfășurării programelor și activităților de educație, asistență psihologică și asistență socială.

(5) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. c) este reprezentat de existența spațiului (capelei), amenajat corespunzător, destinat activităților moral-religioase.

(6) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. d) sunt:

a) existența cel puțin a unui cabinet de psihologie, având o dotare corespunzătoare reglementărilor prevăzute de hotărârile Colegiului Psihologilor din România;

b) numărul cabinetelor de psihologie amenajate în fiecare unitate de detenție.

(7) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. e) sunt:

a) existența unui cabinet de asistență socială dotat corespunzător;

b) numărul cabinetelor de asistență socială amenajate în fiecare unitate de detenție.

(8) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. f) este reprezentat de numărul sălilor de clasă amenajate corespunzător.

(9) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. g) este reprezentat de numărul de ateliere sau spații multifuncționale.

(10) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. h) este reprezentat de numărul de spații amenajate corespunzător.

ARTICOLUL 8

Managementul activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială desfășurate la nivelul unităților penitenciare

(1) Planificarea și organizarea activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială se referă la respectarea următoarelor cerințe:

a) desfășurarea activității fiecărui serviciu sau birou pe baza planului anual al sectorului reintegrare socială;

b) repartizarea echitabilă a sarcinilor de serviciu în cadrul aceleiași categorii profesionale, întocmirea fișelor posturilor și a obiectivelor individuale;

c) planificarea demersurilor desfășurate de către personalul de reintegrare socială, în orarul individual, respectiv în orarul centralizator al activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială;

d) organizarea în fiecare unitate de detenție a unui punct documentar care să cuprindă lucrări de specialitate și legislative, precum și a unui fond documentar cuprinzând documente rezultate în cadrul activităților de reintegrare socială;

e) organizarea periodică a unei întâlniri de lucru la care să participe membrii serviciilor sau birourilor de educație și asistență psihosocială.

(2) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) este reprezentat de existența Planului anual (de management) al sectorului reintegrare socială și adecvarea acestuia la specificul unității de detenție.

(3) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. b) sunt:

a) existența fișei postului pentru fiecare membru al personalului de reintegrare socială;

b) existența obiectivelor individuale, anuale, pentru fiecare membru al personalului de reintegrare socială;

c) numărul de activități desfășurate de către fiecare specialist/obiective individuale.

(4) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. c) sunt:

a) existența orarelor individuale;

b) existența Orarului centralizator al activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială, adaptat la resursele umane și spațiile disponibile;

c) planificarea, pentru fiecare specialist, a cel puțin patru (4) ore/zi de demersuri de reintegrare socială desfășurate în mod direct cu persoanele private de libertate.

(5) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. d) sunt:

a) existența punctului documentar;

b) existența unui fond documentar.

(6) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. e) sunt:

a) organizarea lunară de către directorul adjunct a unei întâlniri de lucru cu personalul din subordine;

b) organizarea bilunară de către șeful serviciului sau biroului a unei întâlniri de lucru cu personalul din subordine;

c) număr de procese-verbale întocmite.

ARTICOLUL 9

Evaluarea activităților și programelor

(1) Evaluarea activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială are ca cerință organizarea unei întâlniri de lucru, semestriale și anuale, pentru analiza activității sectorului.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) sunt:

a) existența raportului de activitate semestrial și anual;

b) numărul activităților realizate prevăzute în Planul de anual al sectorului reintegrare socială.

ARTICOLUL 10

Controlul activităților și programelor

(1) Controlul intern al activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială se referă la respectarea următoarelor cerințe:

a) existența Planului obiectivelor de control;

b) existența Planului de control intern;

c) întocmirea Registrului de control intern managerial, corespunzător Planului obiectivelor de control.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) sunt:

a) existența Planului obiectivelor de control;

b) numărul activităților și programelor planificate pentru a fi controlate.

(3) Indicatorul relevant pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. b) este reprezentat de existența Planului de control intern.

(4) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. c) sunt:

a) existența Registrului de control intern managerial;

b) numărul activităților și programelor controlate.

ARTICOLUL 11

Colaborarea cu comunitatea

(1) Asigurarea contactelor cu comunitatea, în vederea informării opiniei publice cu privire la misiunea sectorului educație și asistență psihosocială din penitenciar și a creării unei rețele de suport, se referă la respectarea următoarelor cerințe:

a) încheierea de protocoale de colaborare și stabilirea de contacte cu partenerii din comunitate;

b) organizarea unor activități și programe în comunitate, cu participarea persoanelor private de libertate;

c) realizarea unor campanii de informare a comunității cu privire la importanța și necesitatea facilitării procesului de reintegrare socială a persoanelor care au executat pedepse privative de libertate.

(2) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. a) sunt:

a) numărul protocoalelor de colaborare încheiate la nivel local, altele decât cele încheiate la nivel național;

b) numărul colaboratorilor care desfășoară activități sau programe de reintegrare socială.

(3) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. b) sunt:

a) asigurarea condițiilor pentru organizarea activităților în comunitate, cu frecvență trimestrială, cu tinerii condamnați și deținuții care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv frecvență semestrială, cu deținuții care execută pedeapsa în regim închis;

b) numărul activităților în comunitate, corelat cu profilul unității penitenciare;

c) numărul persoanelor private de libertate participante.

(4) În cazul penitenciarelor-spital, indicatorii prevăzuți la alin. (3) se adaptează specificului locului de deținere.

(5) Indicatorii relevanți pentru realizarea cerinței de la alin. (1) lit. c) sunt:

a) numărul activităților derulate, anual, ca parte a campaniilor de informare și sensibilizare;

b) numărul campaniilor de prevenire a infracționalității juvenile derulate;

c) numărul materialelor promoționale diseminate: pliante, broșuri, afișe.

ARTICOLUL 12

Sferă de aplicare

Prezentele norme se aplică în cadrul penitenciarelor și penitenciarelor-spital.

*ANEXĂ
la norme*

METODOLOGIA

activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială

CAPITOLUL I

Metodologia activității desfășurate de către directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială

Art. 1. — Scopul activității directorului adjunct sau șefului serviciului educație și asistență psihosocială este reprezentat de previziunea, organizarea, coordonarea, antrenarea, motivarea, controlul sau evaluarea demersurilor de reintegrare socială, derulate cu persoanele private de libertate, prin implicarea personalului în condițiile unui climat echilibrat și a unei culturi organizaționale orientate către comunitate.

Art. 2. — (1) Standardul privind asigurarea condițiilor optime necesare desfășurării activității de către directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială are ca cerință amenajarea în fiecare unitate, în sectorul administrativ, a unui birou, pentru asigurarea unei reprezentativități adecvate funcției la nivelul unității de detenție și desfășurarea, în bune condiții, a actului de management și colaborare cu celelalte compartimente și cu reprezentanții societății civile.

(2) Exigențele în acest domeniu vizează:

a) existența unui spațiu special amenajat cu destinație exclusivă;

b) întocmirea documentelor de evidență și control al activităților în domeniu;

c) aplicarea Metodologiei activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială.

Art. 3. — (1) Directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială creează un fond documentar propriu, cuprinzând documentele întocmite în vederea organizării activității colectivului pe care îl conduce, monitorizării, controlului și managementului riscurilor în domeniu, precum și documentele de planificare și evaluare necesare desfășurării programelor și activităților educative, de asistență psihologică și de asistență socială, destinate persoanelor private de libertate.

(2) Fondul documentar constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 4. — Directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială are următoarele responsabilități:

a) asigură managementul resurselor umane și materiale din cadrul structurilor subordonate;

b) asigură previziunea, organizarea, coordonarea, antrenarea, motivarea, controlul, evaluarea demersurilor educative, de asistență psihologică și asistență socială de la nivelul unității de detenție și punerea în aplicare a directivelor

de acțiune în domeniul reintegrării sociale stabilite de Administrația Națională a Penitenciarelor;

c) motivează personalul și promovează un climat organizațional echilibrat;

d) asigură instruirea și respectarea de către personalul din subordine a prevederilor actelor normative, a deciziilor și a instrucțiunilor Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și a procedurilor de sistem și operaționale;

e) stabilește și menține colaborarea cu partenerii din societatea civilă, în vederea organizării și derulării unor proiecte comune în domeniul educației, asistenței psihologice și asistenței sociale, care vizează reinserția socială și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

f) participă la lucrările comisiilor, echipelor multidisciplinare și a grupurilor de lucru pentru care a fost desemnat, după caz, la nivelul sectorului reintegrare socială, al penitenciarului sau al administrației centrale;

g) participă la cercetarea fenomenologiei carcerale, sub aspect teoretic sau metodologic;

h) contribuie la formarea profesională a personalului nou-angajat, în domeniile de specialitate, precum și la pregătirea continuă a personalului din subordine;

i) participă la dezamorsarea situațiilor de criză și la asigurarea unui climat organizațional echilibrat.

Art. 5. — În funcție de adresabilitate, activitățile desfășurate de directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială vizează:

a) managementul activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială;

b) asistența persoanelor private de libertate;

c) colaborarea cu comunitatea.

Art. 6. — În vederea realizării managementului activităților de educație, asistență psihologică și asistență socială, directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială are următoarele atribuții:

a) asigură previziunea, organizarea, coordonarea, antrenarea, motivarea, controlul, evaluarea demersurilor de reintegrare socială desfășurate la nivelul unității;

b) întocmește și pune în aplicare Planul anual al sectorului reintegrare socială, în concordanță cu direcțiile de acțiune ale Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) elaborează documentele specifice domeniului educație și asistență psihosocială, ca parte a elaborării sistemului de control intern managerial, cu consultarea șefilor serviciilor sau birourilor din subordine;

d) întocmește fișele posturilor și obiectivele individuale anuale pentru șefii birourilor sau serviciilor educație și asistență psihosocială, în concordanță cu metodologiile specifice;

e) planifică, în serviciu, personalul din subordine, cu consultarea șefilor de serviciu sau birou și realizează repartizarea acestuia în cadrul secțiilor de deținere, astfel încât să se asigure continuitatea în derularea activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială, în zilele lucrătoare, după caz, în tura de după-amiază, precum și, la nevoie, în zilele de sâmbătă, duminică și în sărbătorile legale;

f) monitorizează și îndrumă activitățile realizate de personalul de reintegrare socială;

g) verifică și avizează prezența lunară a personalului din subordine, precum și pontajul;

h) avizează solicitările de concediu și învoire formulate de personalul din subordine;

i) stabilește tematica de pregătire profesională continuă a șefului serviciului sau biroului educație, respectiv asistență psihosocială din subordine;

j) menține, permanent, legătura cu șefii celorlalte servicii sau birouri din cadrul unității, informând personalul din subordine cu privire la deciziile luate la nivelul locului de deținere și la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

k) informează directorul unității și, după caz, șefii celorlalte servicii sau birouri din cadrul unității, în legătură cu aspectele de interes din activitatea personalului din sectorul reintegrare socială;

l) aprobă Orarul individual;

m) realizează planificarea lunară a programelor și activităților de reintegrare socială, prin elaborarea Orarului centralizator al activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială;

n) monitorizează îndeplinirea activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială cuprinse în Orarul centralizator al activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială;

o) monitorizează și verifică desfășurarea programelor elaborate sau avizate la nivelul direcției de specialitate din cadrul administrației centrale;

p) verifică modul de gestionare și constituire a dosarelor de educație și asistență psihosocială;

q) verifică existența și calitatea informațiilor consemnate în câmpurile corespunzătoare din Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate și în dosarele de educație și asistență psihosocială constituite;

r) monitorizează modalitatea de aplicare a recomandărilor cuprinse în planurile individualizate de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

s) planifică și monitorizează desfășurarea cursurilor școlare, adresate populației carcerale;

t) planifică și monitorizează desfășurarea activităților de informare și consiliere profesională, medierea muncii și formare profesională, adresate populației carcerale;

u) asigură implementarea, monitorizarea și controlul aplicării Sistemului de creditare, în limita sa de competență;

v) verifică și avizează mapele documentare ale programelor educative, de asistență psihologică și de asistență socială și proiectele de activitate desfășurate la nivelul unității;

w) participă la elaborarea proiectelor de acte normative, care reglementează domeniul de activitate, la solicitarea direcției de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

x) participă la elaborarea de metodologii, programe, instrumente de lucru specifice domeniului, în limita sa de competență, la solicitarea direcției de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

y) elaborează materiale de sinteză și informații, la solicitarea șefului ierarhic și a direcției de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

z) participă la lucrările comisiilor constituite la nivelul unității;

aa) controlează modalitățile de asigurare a dreptului la informare a persoanelor private de libertate prin activitatea de bibliotecă, a studioului radio-TV, accesul la presă și publicații și accesul la dosarul individual;

bb) organizează, periodic, întâlniri de lucru la care participă personalul din subordine;

cc) realizează, anual și semestrial, analiza activității sectorului reintegrare socială;

dd) realizează Analiza nevoilor educative, de asistență psihologică și asistență socială a persoanelor private de libertate, centralizând propunerile înaintate de la nivelul serviciilor sau birourilor, pentru a fundamenta inițierea demersurilor;

ee) colaborează cu coordonatorul sectorului financiar, prin elaborarea documentației specifice, în vederea accesării liniei bugetare alocate, anual, domeniului reintegrare socială;

ff) urmărește respectarea normelor naționale în domeniul educației, asistenței psihologice și asistenței sociale a persoanelor private de libertate;

gg) realizează evaluarea profesională a personalului din subordine;

hh) constituie un fond documentar cuprinzând documente rezultate în cadrul activităților de reintegrare socială, precum și un punct documentar care cuprinde lucrări de specialitate și legislative, accesibile personalului din subordine;

ii) avizează necesarul de materiale, fixe și mobile și consumabile, precum și rapoartele întocmite în scopul asigurării condițiilor necesare bunei desfășurări a activității de educație și asistență psihosocială;

jj) colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 7. — În ceea ce privește asistența persoanelor private de libertate, directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială îndeplinește următoarele atribuții:

a) aprobă sau, după caz, avizează cererile persoanelor private de libertate în conformitate cu domeniul său de competență;

b) desfășoară convorbiri individuale realizate la solicitarea persoanelor private de libertate sau în cazul în care consideră necesar acest lucru și consemnează informațiile de interes în Registrul de audiențe;

c) asigură, la nevoie, derularea demersurilor de reintegrare socială specifice domeniului de competență profesională — structurate și semistructurate (consilierea persoanelor private de libertate aflate în custodia sistemului penitenciar);

d) elaborează proiecte de activitate și programe educative, de asistență psihologică și asistență socială adresate populației carcerale, în limita sa de competență;

e) răspunde solicitărilor direcțiilor de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, potrivit domeniului său de competență.

Art. 8. — În vederea colaborării cu comunitatea, directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială îndeplinește următoarele atribuții:

a) stabilește și menține legătura cu instituții de învățământ, cu formatori autorizați de formare profesională, precum și cu alte instituții care oferă cursuri de formare profesională pentru persoanele private de libertate;

b) stabilește și menține legătura cu partenerii sociali/instituții specializate, în vederea organizării și derulării unor proiecte comune, care să vizeze facilitarea reintegrării sociale a persoanelor private de libertate;

c) inițiază protocoale de colaborare cu parteneri externi, ce au ca scop organizarea și derularea unor proiecte destinate persoanelor private de libertate;

d) valorifică oportunitățile oferite de protocoalele de colaborare încheiate la nivel central, prin organizarea de activități de reintegrare socială la nivel local/regional;

e) organizează și asigură desfășurarea activităților în comunitate, cu frecvență trimestrială, cu tinerii condamnați și deținuții care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv frecvență semestrială, cu deținuții care execută pedeapsa în regim închis;

f) promovează implicarea persoanelor private de libertate în activități derulate de voluntari;

g) inițiază sau colaborează cu instituții de învățământ sau de cercetare din exteriorul locului de deținere, în vederea derulării unor studii ce vizează particularitățile și problematica mediului carceral;

h) coordonează efectuarea unor stagii de pregătire teoretică sau practică a studenților, masteranzilor, cercetătorilor, în domeniul reintegrare socială;

i) coordonează/monitorizează desfășurarea activităților de asistență moral-religioasă susținute de preoții, slujitorii și reprezentanții organizațiilor și cultelor religioase recunoscute de lege;

j) promovează imaginea penitenciarului, prin prezentarea activităților educative, de asistență psihologică și asistență socială, în colaborare cu purtătorul de cuvânt;

k) creează un cadru de suport comunitar, care să sprijine reintegrarea socială a persoanelor private de libertate pe timpul executării pedepsei custodiale, și facilitează asistența postdetenție a acestora și întoarcerea în comunitatea de proveniență.

Art. 9. — (1) Standardele minime ale directorului adjunct sau șefului serviciului educație și asistență psihosocială privind desfășurarea activităților de reintegrare socială sunt:

a) o activitate de audiență pe săptămână cu persoanele private de libertate;

b) o întâlnire de lucru sau ședință pe lună cu personalul din subordine;

c) două activități de control intern managerial pe săptămână privind desfășurarea demersurilor de reintegrare socială, conform Planului de control;

d) o întâlnire de lucru anuală cu partenerii sociali sau instituții specializate, pentru evaluarea colaborărilor și feedback, în colaborare cu șef serviciu sau birou educație și șef serviciu sau birou asistență psihosocială, cu mențiunea că frecvența anuală a acestor întâlniri este prevăzută pentru întregul sector de activitate;

e) un protocol de colaborare sau act adițional pe an întocmit la nivel local.

(2) În cazul penitenciarelor-spital, pentru șeful biroului educație și asistență psihosocială sau coordonatorul sectorului reintegrare socială, standardele se completează cu standardele minime ale educatorului, psihologului sau asistentului social, în funcție de competențe.

(3) Întreaga activitate a directorului adjunct sau șefului serviciului educație și asistență psihosocială în mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile.

Art. 10. — Prezenta metodologie se aplică în mod corespunzător pentru coordonatorul sectorului reintegrare socială din cadrul penitenciarelor-spital.

CAPITOLUL II

Metodologia activității desfășurate de către șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială

Art. 11. — Scopul activității șefului serviciului sau biroului asistență psihosocială este reprezentat de previziunea, organizarea, coordonarea, antrenarea, motivarea, controlul, evaluarea activităților și programelor de asistență psihosocială, derulate cu persoanele private de libertate, prin implicarea personalului în condițiile unui climat echilibrat și a unei culturi organizaționale orientate către comunitate.

Art. 12. — (1) Demersurile de asistență psihosocială respectă cadrul metodologic și procedural și au ca finalitate conservarea și îmbunătățirea statusului psihosomatic pe parcursul traseului execuțional penal și creșterea șanselor de reintegrare socială postcondamnatorie a persoanelor private de libertate.

(2) În vederea desfășurării în condiții optime a activității de către șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială și pentru asigurarea cadrului necesar instruirii și informării personalului din subordine și stabilirii de contacte cu reprezentanții societății civile este necesară amenajarea în fiecare unitate, în sectorul administrativ, a unui birou comun cu cel al șefului serviciului sau biroului educație.

Art. 13. — (1) Șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială creează un fond documentar propriu, cuprinzând documentele întocmite în vederea exercitării funcțiilor manageriale, precum și documentele necesare desfășurării activităților și programelor de asistență psihologică și asistență socială destinate persoanelor private de libertate.

(2) Fondul documentar constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 14. — Șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială are următoarele responsabilități:

a) asigură managementul resurselor umane și logistice din cadrul serviciului sau biroului asistență psihosocială;

b) asigură previziunea, organizarea, coordonarea, antrenarea, motivarea, controlul, evaluarea demersurilor de asistență psihologică și de asistență socială de la nivelul unității de detenție și punerea în aplicare a directivelor de acțiune în domeniul asistenței psihosociale stabilite de Administrația Națională a Penitenciarelor;

c) motivează personalul și promovează un climat organizațional echilibrat;

d) asigură respectarea de către personalul din subordine a prevederilor actelor normative, a ordinelor și a instrucțiunilor Ministerului Justiției, a deciziilor și a adreselor conducerii Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și a procedurilor de sistem și operaționale;

e) asigură asistența psihologică sau socială a persoanelor private de libertate, în funcție de specializare;

f) participă la dezamorsarea situațiilor de criză și la asigurarea unui climat organizațional echilibrat;

g) identifică parteneri din societatea civilă, în vederea organizării și derulării unor proiecte comune în domeniul asistenței psihosociale, care vizează reinsertia socială și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

h) participă, conform domeniului de competență, la cercetarea fenomenologiei carcerale, sub aspect teoretic sau metodologic;

i) contribuie la formarea profesională a specialiștilor nou-angajați, în domeniile de specialitate, precum și la pregătirea continuă a subordonaților;

j) participă la lucrările comisiilor, echipelor multidisciplinare și ale grupurilor de lucru pentru care a fost desemnat, după caz, la nivelul sectorului reintegrare socială, al penitenciarului sau al administrației centrale.

Art. 15. — În funcție de adresabilitate, activitățile desfășurate de șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială vizează:

a) managementul serviciului sau biroului asistență psihosocială;

b) asistența persoanelor private de libertate;

c) colaborarea cu comunitatea.

Art. 16. — În vederea realizării managementului activităților de asistență psihologică și asistență socială, șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială are următoarele atribuții:

a) asigură previziunea, organizarea, coordonarea, antrenarea, motivarea, controlul, evaluarea demersurilor de asistență psihologică și de asistență socială desfășurate la nivelul unității;

b) întocmește și înaintează directorului adjunct sau șefului serviciului educație și asistență psihosocială propunerea serviciului sau biroului asistență psihosocială și pune în aplicare componenta specifică din Planul de management al sectorului educație și asistență psihosocială;

c) întocmește documentele specifice domeniului asistență psihosocială, ca parte a elaborării sistemului de control intern managerial al sectorului educație și asistență psihosocială;

d) monitorizează și îndrumă activitățile realizate de personalul specializat din cadrul serviciului sau biroului asistență psihosocială;

e) întocmește obiectivele individuale anuale și fișele posturilor pentru personalul din subordine, în concordanță cu metodologiile specifice;

f) realizează evaluarea profesională a personalului din subordine;

g) formulează propuneri cu privire la planificarea în serviciu a personalului din subordine, astfel încât să se asigure continuitatea în derularea activităților de asistență psihologică și asistență socială în zilele lucrătoare, după caz, în tura de după-amiază, precum și, la nevoie, în zilele de sâmbătă, duminică și în sărbătorile legale;

h) întocmește prezența lunară a personalului din subordine;

i) verifică solicitările de concediu și învoire formulate de personalul din subordine;

j) formulează propuneri cu privire la tematica de pregătire profesională inițială și continuă a subordonaților;

k) menține, permanent, legătura cu șefii celorlalte servicii sau birouri, informând personalul din subordine cu privire la deciziile luate atât la nivelul locului de deținere, cât și al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

l) informează directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială în legătură cu aspectele de interes din activitatea personalului din serviciul sau biroul asistență psihosocială;

m) avizează orele individuale întocmite de personalul din subordine;

n) formulează propuneri privind planificarea lunară a activităților și programelor de asistență psihologică și asistență socială care urmează a fi desfășurate în unitate;

o) pune în practică și urmărește modul de îndeplinire a activităților de asistență psihologică și asistență socială cuprinse în Orarul centralizator al activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială;

p) verifică modul de gestionare și constituire a dosarelor de educație și asistență psihosocială;

q) verifică existența și calitatea informațiilor consemnate în câmpurile corespunzătoare din Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate și în dosarele de educație și asistență psihosocială constituite;

r) urmărește punerea în aplicare a recomandărilor de asistență psihologică și de asistență socială cuprinse în planurile individualizate de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

s) verifică și avizează mapele documentare ale programelor de asistență psihologică și de asistență socială, precum și proiectele de activitate întocmite de personalul din subordine;

t) monitorizează și verifică desfășurarea de către personalul din subordine a programelor în baza manualelor de programe;

u) elaborează materiale de sinteză și informări, la solicitarea șefului ierarhic și a direcției de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

v) participă la lucrările comisiilor constituite la nivelul unităților;

w) organizează, periodic, întâlniri de lucru la care participă personalul din subordine;

x) realizează, anual și semestrial, analiza activității serviciului sau biroului;

y) realizează evaluarea anuală a nevoilor de asistență psihologică și de asistență socială a persoanelor private de libertate, pentru a fundamenta inițierea demersurilor specifice;

z) asigură implementarea, monitorizarea și controlul aplicării Sistemului de creditare, în limita sa de competență;

aa) stabilește necesarul de materiale, fixe și mobile și consumabile, în urma căruia întocmește rapoarte, în scopul asigurării condițiilor necesare bunei desfășurări a activității serviciului sau biroului asistență psihosocială;

bb) colaborează, cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor

Art. 17. — Asistența persoanelor private de libertate este asigurată prin derularea următoarelor demersuri:

a) organizează și desfășoară cu persoanele private de libertate cel puțin un program de asistență psihologică sau asistență socială, în funcție de competențe;

b) desfășoară activități de evaluare psihologică sau socială a persoanelor private de libertate, în funcție de competențe;

c) asigură consiliere psihologică sau pe probleme sociale persoanelor private de libertate, în funcție de competențe;

d) avizează cererile persoanelor private de libertate, potrivit domeniului de competență;

e) elaborează programe și proiecte de activitate de asistență psihologică sau de asistență socială adresate populației carcerale;

f) răspunde solicitărilor direcțiilor de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, potrivit domeniul său de competență.

Art. 18. — În vederea colaborării cu comunitatea, șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială are următoarele responsabilități:

a) stabilește și menține legătura cu partenerii sociali sau instituții specializate, în vederea organizării și derulării unor proiecte comune, care să vizeze facilitarea reinserției sociale a persoanelor private de libertate;

b) inițiază protocoale de colaborare cu parteneri externi, ce au ca scop organizarea și derularea unor proiecte de asistență psihosocială destinate persoanelor private de libertate;

c) identifică oportunități și înaintează propuneri privind organizarea activităților în comunitate cu persoanele private de libertate eligibile, cu frecvență trimestrială, cu tinerii condamnați, precum și cu deținuții care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv cu frecvență semestrială, cu deținuții care execută pedeapsa în regim închis;

d) oferă sprijin pentru efectuarea unor stagii de pregătire teoretică sau practică de către studenți, masteranzi, cercetători, în domeniul asistenței psihologice și asistenței sociale;

e) promovează implicarea persoanelor private de libertate în activități derulate de voluntari;

f) inițiază sau colaborează cu instituții de învățământ sau de cercetare din exteriorul locului de deținere, în vederea derulării unor studii ce vizează asistența psihologică și asistența socială.

Art. 19. — Standardele minime pentru șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială privind desfășurarea activităților de reintegrare socială sunt:

a) un program de asistență psihologică sau asistență socială, pe an, în funcție de competențe;

b) un proiect de activitate de asistență psihologică sau asistență socială, după caz, grup de suport, pe an, în funcție de competențe;

c) o activitate de evaluare psihologică sau socială a persoanelor private de libertate pe lună, în funcție de competențe;

d) o oră de consiliere psihologică sau pe probleme sociale planificată pe săptămână, în funcție de competențe;

e) o activitate de audiență pe săptămână cu persoanele private de libertate;

f) două întâlniri de lucru sau ședințe pe lună cu personalul din subordine;

g) două activități de control intern managerial pe săptămână privind desfășurarea demersurilor de asistență psihosocială și de asistență socială, conform Planului de control lunar;

h) o întâlnire de lucru anuală cu partenerii sociali și instituții specializate, pentru evaluarea colaborărilor, în colaborare cu directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială și cu șeful serviciului sau biroului educație, cu mențiunea că frecvența anuală a acestor întâlniri este prevăzută pentru întregul sector de activitate.

Art. 20. — Întreaga activitate a șefului serviciului sau biroului asistență psihosocială în mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile. În exercitarea activităților specifice specialiștilor se va asigura respectarea cadrului metodologic corespunzător.

CAPITOLUL III

Metodologia activității desfășurate de către șeful serviciului sau biroului educație

Art. 21. — Scopul activității șefului serviciului sau biroului educație este reprezentat de previziunea, organizarea, coordonarea, antrenarea, motivarea, controlul, evaluarea activităților și programelor educative, derulate cu persoanele private de libertate, antrenarea, motivarea personalului în condițiile unui climat organizațional echilibrat și a unei culturi organizaționale orientate către comunitate.

Art. 22. — (1) Demersurile educative respectă cadrul metodologic și procedural și au ca finalitate conservarea și îmbunătățirea statusului educațional și psihosomatic pe parcursul traseului execuțional și creșterea șanselor de reintegrare socială postcondamnatorie a persoanelor private de libertate.

(2) În vederea desfășurării în condiții optime a activității de către șeful serviciului sau biroului educație și pentru asigurarea cadrului necesar instruirii și informării personalului din subordine și stabilirii de contacte cu reprezentanții societății civile este necesară amenajarea în fiecare unitate de deținere, în sectorul administrativ, a unui birou comun cu cel al șefului serviciului sau biroului asistență psihosocială.

Art. 23. — (1) Șeful serviciului sau biroului educație creează un fond documentar propriu, cuprinzând documentele întocmite în vederea exercitării funcțiilor manageriale, precum și documentele necesare desfășurării activităților și programelor educative destinate persoanelor private de libertate.

(2) Fondul documentar constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 24. — Șeful serviciului sau biroului educație are următoarele responsabilități:

a) asigură managementul resurselor umane și logistice din cadrul serviciului sau biroului educație;

b) asigură previziunea, organizarea, coordonarea, controlul, evaluarea demersurilor educative de la nivelul unității de detenție și punerea în aplicare a directivelor de acțiune în domeniul educației stabilite de Administrația Națională a Penitenciarelor;

c) motivează personalul și promovează un climat organizațional echilibrat;

d) asigură respectarea de către personalul din subordine a prevederilor actelor normative, a ordinelor și a instrucțiunilor Ministerului Justiției, a deciziilor și adreselor conducerii Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și a procedurilor de sistem și operaționale;

e) asigură asistența educațională a persoanelor private de libertate;

f) participă la dezamorsarea situațiilor de criză;

g) identifică parteneri din societatea civilă în vederea dezvoltării și derulării unor proiecte comune, care să vizeze dezvoltarea nivelului educațional al persoanelor private de libertate;

h) participă, conform domeniului de competență, la cercetarea fenomenologiei carcerale, sub aspect teoretic sau metodologic;

i) contribuie la formarea profesională a educatorilor nou-angajați, precum și la pregătirea continuă a subordonaților;

j) participă la lucrările comisiilor, echipelor multidisciplinare și grupurilor de lucru pentru care a fost desemnat, după caz, la nivelul sectorului reintegrare socială, al penitenciarului sau al administrației centrale.

Art. 25. — În funcție de adresabilitate, activitățile desfășurate de șeful serviciului sau biroului educație vizează:

a) managementul serviciului sau biroului educație;

b) asistența persoanelor private de libertate;

c) colaborarea cu comunitatea.

Art. 26. — În vederea realizării managementului activităților de educație, șeful serviciului sau biroului educație are următoarele atribuții:

a) asigură previziunea, organizarea, coordonarea, controlul sau evaluarea demersurilor educative de la nivelul unității;

b) întocmește și înaintează directorului adjunct sau șefului serviciului educație și asistență psihosocială propunerea serviciului sau biroului educație și pune în aplicare componenta specifică din Planul de management al sectorului educație și asistență psihosocială;

c) întocmește documentele specifice domeniului educație, ca parte a elaborării sistemului de control intern managerial al sectorului reintegrare socială;

d) monitorizează și îndrumă activitățile realizate de personalul specializat din cadrul serviciului sau biroului educație;

e) întocmește obiectivele individuale anuale și fișele posturilor pentru personalul din subordine, în concordanță cu metodologiile specifice;

f) realizează evaluarea profesională a personalului din subordine;

g) formulează propuneri cu privire la planificarea în serviciu a personalului din subordine, astfel încât să se asigure continuitatea în derularea activităților educative în zilele lucrătoare, după caz, în tura de după-amiază, precum și, la nevoie, în zilele de sâmbătă, duminică și în sărbătorile legale;

h) întocmește prezența lunară a personalului din subordine;

i) verifică solicitările de concediu și învoire formulate de personalul din subordine;

j) formulează propuneri cu privire la tematica de pregătire profesională inițială și continuă a subordonaților;

k) menține permanent legătura cu șefii celorlalte servicii sau birouri, informând personalul din subordine cu privire la deciziile luate, atât la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor, cât și la nivelul locului de deținere;

l) informează directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială în legătură cu aspectele de interes din activitatea personalului din serviciul sau biroul educație;

m) formulează propuneri privind planificarea lunară a activităților și programelor educative care urmează a fi desfășurate în penitenciar;

n) avizează orarele individuale întocmite de personalul din subordine;

o) pune în practică și urmărește modul de îndeplinire a activităților educative cuprinse în Orarul centralizator al activităților și programelor educative, de asistență psihologică și asistență socială;

p) planifică și monitorizează desfășurarea cursurilor școlare adresate populației carcerale;

q) planifică și monitorizează desfășurarea activităților de informare și consiliere profesională, medierea muncii și formare profesională, adresate populației carcerale;

r) verifică existența și calitatea informațiilor consemnate în câmpurile corespunzătoare din Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate și în dosarele de educație și asistență psihosocială constituite;

s) verifică și avizează mapele documentare ale programelor educative și proiectele de activitate întocmite de personalul din subordine;

t) monitorizează și verifică desfășurarea de către personalul din subordine a programelor în baza manualelor de programe educative de către fiecare membru al serviciului sau biroului educație;

u) elaborează materiale de sinteză și informări, la solicitarea șefului ierarhic și a direcției de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

v) participă la lucrările comisiilor constituite la nivelul unităților;

w) urmărește punerea în aplicare a recomandărilor educaționale cuprinse în planurile individualizate de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

x) organizează, periodic, întâlniri de lucru la care participă personalul din subordine;

y) realizează, anual și semestrial, analiza activității serviciului sau biroului educație;

z) realizează evaluarea anuală a nevoilor persoanelor private de libertate în domeniul educație pentru a fundamenta inițierea demersurilor educative;

aa) asigură implementarea, monitorizarea și controlul aplicării Sistemului de creditare, în limita sa de competență;

bb) stabilește necesarul de materiale, fixe și mobile și consumabile, în urma cărora întocmește rapoarte, în scopul asigurării condițiilor necesare bunei desfășurări a activității serviciului sau biroului educație;

cc) colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 27. — Asistența persoanelor private de libertate este asigurată prin derularea următoarelor demersuri:

a) organizează și desfășoară cu persoanele private de libertate cel puțin un program educativ;

b) asigură consiliere educațională persoanelor private de libertate aflate în custodia sistemului penitenciar;

c) desfășoară activități de evaluare educațională a persoanelor private de libertate;

d) avizează cererile persoanelor private de libertate, în conformitate cu domeniul său de competență;

e) elaborează programe și proiecte de activități educative adresate populației carcerale;

f) răspunde solicitărilor direcțiilor de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, potrivit domeniului său de competență.

Art. 28. — În vederea colaborării cu comunitatea, șeful serviciului sau biroului educație are următoarele responsabilități:

a) stabilește și menține legătura cu instituții de învățământ, cu furnizori autorizați de formare profesională și cu alte instituții care oferă cursuri de formare profesională pentru persoanele private de libertate;

b) stabilește și menține legătura cu partenerii sociali sau instituții specializate, în vederea organizării și derulării unor proiecte comune, care să vizeze facilitarea reinserției sociale a persoanelor private de libertate;

c) inițiază protocoale de colaborare cu parteneri externi, ce au ca scop organizarea și derularea unor proiecte educative destinate persoanelor private de libertate;

d) identifică oportunități și înaintează propuneri privind organizarea activităților în comunitate cu persoanele private de libertate eligibile, cu frecvență trimestrială în cazul tinerilor condamnați, precum și al deținuților care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv cu frecvență semestrială în cazul deținuților care execută pedeapsa în regim închis;

e) oferă sprijin pentru efectuarea unor stagii de pregătire teoretică sau practică a studenților, masteranzilor, cursanților care efectuează studii și cercetări privind problematica mediului penitenciar;

f) promovează implicarea persoanelor private de libertate în activități derulate de voluntari;

g) inițiază sau colaborează cu instituții de învățământ sau de cercetare din exteriorul locului de deținere, în vederea derulării unor studii ce vizează particularitățile și problematica mediului carceral.

Art. 29. — Standardele minime pentru șeful serviciului sau biroului educație privind desfășurarea activităților de reintegrare socială sunt:

a) un program educațional pe an;

b) un proiect de activitate pe an;

c) o activitate de evaluare educațională a persoanelor private de libertate pe lună;

d) o activitate de audiență pe săptămână cu persoanele private de libertate;

e) două întâlniri de lucru sau ședințe pe lună cu personalul din subordine;

f) două activități de control intern managerial/săptămână privind desfășurarea demersurilor de educație, conform Planului de control lunar;

g) o participare la bursa locală a locurilor de muncă pe an;

h) un curs de formare profesională a persoanelor private de libertate pe an sau identificarea unor parteneri și susținerea demersurilor educatorului responsabil pentru organizarea acestuia;

i) o întâlnire de lucru anuală cu partenerii sociali sau instituții specializate, pentru evaluarea colaborărilor, în colaborare cu directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială și cu șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială, cu mențiunea că frecvența anuală a acestor întâlniri este prevăzută pentru întregul sector de activitate;

j) o oră de consiliere educațională planificată/săptămână.

Art. 30. — Întreaga activitate a șefului serviciului sau biroului educație în mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile. În exercitarea activităților specifice specialiștilor se va asigura respectarea cadrului metodologic corespunzător.

CAPITOLUL IV

Metodologia activității desfășurate de către psiholog

Art. 31. — (1) Scopul activității desfășurate de psiholog în sistemul penitenciar este reprezentat de conservarea și îmbunătățirea statusului psihosomatic al persoanelor private de libertate pe parcursul traseului execuțional.

(2) Beneficiarul demersurilor de specialitate desfășurate de către psiholog este sistemul administrației penitenciare.

Art. 32. — (1) Exercițarea profesiei este condiționată de obținerea atestatului de liberă practică în cadrul Comisiei de Psihologie pentru Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională sau Comisiei de psihologie clinică din cadrul Colegiului Psihologilor din România.

(2) În fiecare unitate de deținere este obligatorie amenajarea unui cabinet de psihologie, garantându-se astfel condițiile pentru accesul întregii populații penitenciare la acest tip de servicii.

(3) Exigențele impuse de lege în acest domeniu vizează:

a) existența unui spațiu corespunzător, special destinat intervenției terapeutice, care să permită și asistența unor grupuri mici;

b) respectarea unor standarde calitative în domeniul mobilierului, tehnicii de calcul, al aparaturii audiovideo, al protecției împotriva factorilor de mediu perturbatori, sonori, luminoși, climatici și al condițiilor igienico-sanitare;

c) întocmirea unor registre de evidență a activității;

d) constituirea unui fond documentar în care să păstreze, atât cât este necesar, documentația rezultată în urma exercitării activității proprii;

e) utilizarea de teste și instrumente psihologice avizate și validate;

f) desfășurarea activității pe baza unor proceduri de sistem și/sau operaționale, care pot fi supuse, după caz, avizului Comisiei de metodologie din cadrul Colegiului Psihologilor din România;

g) respectarea standardelor privind siguranța personalului, precum butonul de panică.

(4) La nivelul unităților de deținere, psihologul își desfășoară activitatea individual sau în cadrul comisiilor legal constituite, în calitate de specialist: echipele multidisciplinare de asistență a persoanelor vulnerabile, a celor cu comportament auto și heteroagresiv, a celor cu antecedente la consumul de droguri, a bolnavilor psihic etc.

(5) Activitatea psihologului în comisii și echipe multidisciplinare se finalizează prin elaborarea unor documente semnate și parafate, ce vor face obiectul arhivării în fondul documentar. Este recomandat ca forma finală a evaluărilor sau caracterizărilor să conțină date despre persoana investigată și posibilități de intervenție, la momentul intervenției, în detrimentul asumării unui prognostic al evoluției subiectului pe termen mediu și lung.

Art. 33. — (1) Psihologul întocmește Registrul specialistului în care consemnează toate activitățile specifice, desfășurate în regim individual.

(2) Psihologul întocmește fondul documentar individual, în care sunt păstrate toate instrumentele utilizate și documentele ce conțin concluziile de specialitate, pentru fiecare persoană privată de libertate evaluată sau consiliată.

(3) Fondul documentar specific, constituit la nivelul unităților, din dosare, fișe psihologice, protocoale, testări psihologice, mapa programelor are caracter confidențial, putând fi accesat, la cererea instituțiilor abilitate și a persoanelor private de libertate interesate, în condițiile legii și ale legislației subsecvente.

(4) Registrul specialistului și fondul documentar individual constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 34. — Psihologul care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar are următoarele competențe:

a) asistența psihologică a persoanelor care execută pedepse privative de libertate;

b) aplicarea instrumentelor de psihodiagnoză;

c) interpretarea datelor obținute și concretizarea activității de interpretare a rezultatelor prin elaborarea, dacă este cazul, a profilului psihologic al subiectului;

d) identificarea unor căi de soluționare psihoterapeutică a problemelor relevate pe parcursul intervenției de specialitate;

e) identificarea și gestionarea factorilor de risc și a vulnerabilităților psihologice individuale și de grup, în scopul prevenirii fenomenelor de inadaptare instituțională;

f) managementul situațiilor de criză;

g) cercetarea fenomenologiei penitenciare, sub aspectul teoretic sau metodologic;

h) formarea profesională a psihologilor în domeniul de specialitate.

Art. 35. — (1) În condițiile legilor speciale, psihologii își desfășoară activitatea profesională în conformitate cu atribuțiile ce le revin, potrivit statutului profesional și regulamentelor interne ale angajatorului, respectiv potrivit fișei postului.

(2) În cadrul său de competență profesională, psihologul decide alegerea și aplicarea celor mai potrivite metode și tehnici psihologice, în funcție de momentul traseului execuțional și de nevoile identificate ale persoanelor private de libertate. Întreaga documentație rezultată în urma desfășurării activității va purta semnătura și parafa psihologului cu drept de liberă practică.

(3) Psihologul își asumă răspunderea profesională pentru calitatea muncii prestate și răspunde în fața organelor abilitate ale Colegiului Psihologilor din România. Deținătorilor dreptului de liberă practică, cărora din diferite motive — malpraxis, încălcări ale deontologiei și eticii profesionale, forurile competente din cadrul Colegiului Psihologilor din România le suspendă această calitate, în condițiile legii.

Art. 36. — În funcție de gradul de structurare și complexitate, demersurile de asistență psihologică sunt:

a) structurate — programe psihologice generale și specifice;

b) semistructurate — evaluare psihologică, consiliere psihologică, proiecte de activitate psihologică.

Art. 37. — În funcție de adresabilitate, demersurile de asistență psihologică vizează:

a) persoanele private de libertate, în general;

b) grupurile de risc — cele cu nevoi speciale;

c) grupurile terapeutice;

d) individul.

Art. 38. — În funcție de modalitățile de desfășurare, demersurile pot fi:

a) de grup;

b) individuale.

Art. 39. — În funcție de momentele traseului execuțional al persoanei private de libertate, demersurile psihologului se desfășoară în:

a) perioada de carantină și observare;

b) perioada executării pedepsei, în vederea individualizării regimului de executare și asigurării caracterului progresiv al acestuia;

c) perioada pregătirii pentru liberare.

Art. 40. — (1) În perioada de carantină și observare psihologul derulează următoarele demersuri:

a) prezintă persoanelor nou-depuse, în cadrul Programului de adaptare la condițiile privării de libertate, atribuțiile psihologului și oferta demersurilor în domeniul său de specialitate;

b) evaluează persoanele private de libertate nou-depuse în penitenciar, prin aplicarea instrumentului standard de evaluare a activității deținuților, informațiile culese fiind sub incidența confidențialității;

c) aplică baterii standardizate de teste psihologice în cazul persoanelor private de libertate ori de câte ori această modalitate de evaluare este impusă de situație;

d) elaborează profiluri psihologice, atunci când psihologul consideră necesar;

e) consemnează datele psihologice de interes general în câmpurile specifice din Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate, conform domeniului de competență;

f) desfășoară activități de consiliere psihologică, de intervenție în criză, precum și convorbiri individuale de informare la solicitarea persoanelor private de libertate;

g) formulează concluziile și recomandările necesare pentru întocmirea și revizuirea periodică a Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, contribuind la stabilirea traseului execuțional al persoanelor private de libertate;

h) consemnează în Registrul specialistului toate activitățile profesionale individuale desfășurate cu persoanele private de libertate;

i) depune la fondul documentar individual, după caz, instrumentele de lucru aplicate pentru fiecare persoană privată de libertate asistată.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. c), d), e), f), h) și i) se derulează pe întreg traseul execuțional penal.

Art. 41. — (1) În perioada executării pedepsei, în vederea individualizării regimului de executare și a asigurării caracterului progresiv al acestuia, psihologul derulează următoarele demersuri:

a) desfășoară activități de evaluare periodică și de interpretare a rezultatelor, informațiile culese aflându-se sub incidența confidențialității;

b) furnizează persoanelor private de libertate asistență de specialitate în situații de criză, de management al stresului sau în orice altă situație care impune asistență psihologică, la nivelul treptei de specializare deținute;

c) desfășoară activități de consiliere psihologică și psihoterapie individuală, conform competențelor dobândite;

d) facilitează schimbul de informații de interes general cu specialiștii structurii de reintegrare socială, semnalând aspectele cu potențial generator de conflicte sau fenomene instituționale disfuncționale sau negative;

e) informează psihologii din alte penitenciare despre transferul unei persoane private de libertate identificată cu nevoi și riscuri majore din perspectivă psihologică, furnizând date relevante privind demersurile de care aceasta a beneficiat și evoluția acesteia, în vederea asigurării continuității asistenței de specialitate, precum și a prevenirii evenimentelor negative în rândul populației carcerale;

f) sistematizează informațiile în documentația specifică intervenției psihologului;

g) implementează Sistemul de creditare, în limita sa de competență;

h) contribuie cu informații și propuneri la revizuirea periodică a regimului de executare a pedepsei și la actualizarea Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

i) desfășoară sau coordonează programe de intervenție generală și specifică adresate persoanelor private de libertate identificate cu nevoi de asistență psihologică;

j) elaborează programe psihologice proprii, în situația în care nevoile identificate în rândul persoanelor private de libertate custodiate în unitatea penitenciară nu sunt acoperite de programele de specialitate disponibile;

k) întocmește mapele documentare ale programelor pe care le desfășoară;

l) elaborează/implementează proiecte de activitate și documentația necesară desfășurării acestora;

m) colaborează la desfășurarea unor programe sau activități specifice coordonate de ceilalți specialiști din sectorul reintegrare socială, precum și de către alți reprezentanți ai instituțiilor publice, asociațiilor și organizațiilor neguvernamentale;

n) întocmește, cu frecvență lunară, Orarul individual, care cuprinde planificarea pe zile de lucru, intervale orare și spații, a programelor și activităților de asistență psihologică și își desfășoară activitatea profesională în conformitate cu acesta;

o) întocmește documentele necesare desfășurării lucrărilor comisiilor și participă în cadrul echipelor multidisciplinare și a grupurilor de lucru pentru care a fost desemnat, după caz, la nivelul sectorului reintegrare socială, al penitenciarului sau al administrației centrale;

p) amenajează și intimizează spațiile în care se vor derula programele și activitățile de asistență psihologică;

q) elaborează materiale centralizatoare, situații statistice, documente de analiză, sinteză sau informare, la solicitarea superiorilor ierarhici;

r) realizează studii și cercetări privind fenomenul infraționalității și evoluția sistemului penitenciar;

s) sprijină activitățile de practică și documentare a studenților și a absolvenților facultăților de profil;

t) coordonează activitățile și programele de asistență psihologică derulate de voluntari sau în colaborare cu aceștia;

u) colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. c), d), e), f), g), k), l), m), n), o), q), r) și s) se derulează pe întreg traseul execuțional penal.

Art. 42. — În perioada pregătirii pentru liberare psihologul derulează următoarele demersuri:

a) realizează evaluarea persoanelor private de libertate la sfârșitul executării pedepsei și analizează evoluția acestora, ca urmare a parcurgerii demersurilor de asistență psihologică, informațiile culese aflându-se sub incidența confidențialității;

b) consemnează informațiile și concluziile rezultate în urma evaluării finale, conform domeniului de competență, în Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate, în vederea generării Formularului de caracterizare utilizat în cadrul Comisiei de propuneri pentru liberare condiționată;

c) consiliază/informează persoana privată de libertate cu privire la instituțiile care pot sprijini procesul de reintegrare socială, din perspectiva asistenței psihologice, și facilitează accesul persoanei la instituțiile de profil pe perioada executării pedepsei;

d) transmite informații de specialitate, cu acordul persoanelor private de libertate, unor instituții care pot sprijini procesul de reintegrare socială, din perspectiva asistenței psihologice;

e) colaborează cu personalul implicat în susținerea programului de pregătire pentru liberare.

Art. 43. — Psihologul colaborează cu personalul unității, în cadrul echipelor multidisciplinare, sau cu reprezentanții instituțiilor publice, asociațiilor și organizațiilor neguvernamentale, specializați în asistarea persoanelor private de libertate, precum și cu direcția de specialitate din administrația centrală.

Art. 44. — (1) Evaluarea se face pe baza instrumentului standard de evaluare a activității deținuților, pus la dispoziție de direcția de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, și, după caz, prin aplicarea unor baterii de teste specifice — SCID I, SCID II, Inventarul de Depresie Beck (BDI—II), STAI — Y State — Trait Anxiety Inventory Y Form, Millon Clinical Multiaxial Inventory—III (MCMI).

(2) Psihologul poate folosi orice instrument pentru care are licență de utilizare și pe care îl consideră eficient în munca sa și, în funcție de rezultatele obținute la evaluare, stabilește și propune tipul de asistare care răspunde nevoilor identificate, în cazul fiecărei persoane private de libertate.

Art. 45. — (1) Standardele minime pentru psiholog privind desfășurarea activităților de reintegrare socială sunt:

a) două programe de asistență psihologică cu un grup sau un program cu două grupe distincte pe săptămână, în cazul psihologilor care au repartizate secții în care sunt cazate persoane condamnate;

b) 3 ore de consiliere psihologică pe săptămână, în cazul psihologilor care au repartizate secții în care sunt cazate persoane condamnate, sau 5 ore de consiliere psihologică pe săptămână în cazul psihologilor care au repartizate secții în care sunt cazate persoane arestate preventiv;

c) o oră de convorbiri individuale de informare pe săptămână;

d) 3 ore de evaluare inițială pe săptămână, în cazul psihologilor care au repartizate secții de carantină și observare;

e) 3 ore de evaluare periodică sau finală pe săptămână;

f) o oră de psihoterapie pe săptămână, în funcție de competențe;

g) un proiect de activitate semistructurată psihologică pe trimestru cu un grup de participanți.

(2) Frecvența derulării proiectelor de activitate desfășurate în comunitate de către psihologi:

a) un proiect de activitate pe trimestru, derulat în comunitate, cu persoanele private de libertate eligibile, cu tinerii condamnați sau cu deținuții care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis (frecvența desfășurării este stabilită la nivelul serviciului sau al biroului, nefiind obligatorie realizarea proiectului de activitate, ca standard individual, de către fiecare psiholog);

b) un proiect de activitate pe semestru, derulat în comunitate, cu persoanele private de libertate eligibile, respectiv cu deținuții care execută pedeapsa în regim închis (frecvența desfășurării este stabilită la nivelul serviciului sau al biroului, nefiind obligatorie realizarea proiectului de activitate, ca standard individual, de către fiecare psiholog).

(3) În penitenciarele-spital, standardul prevăzut la alin. (1) lit. a) se referă la psihologii care își desfășoară activitatea în penitenciarele-spital cu secții medico-sociale și/sau alte secții în care perioada de internare permite derularea acestora.

(4) Planificarea demersurilor se va realiza astfel încât să se asigure minimum 4 ore de activități directe cu persoanele private de libertate/zi.

(5) Întreaga activitate a psihologului în mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile.

Art. 46. — Prezența metodologie se aplică în mod corespunzător pentru psihologul care își desfășoară activitatea în cadrul unui penitenciar-spital.

CAPITOLUL V

Metodologia activității desfășurate de către asistentul social

Art. 47. — (1) Scopul activității asistentului social este acordarea de sprijin calificat, în vederea ameliorării sau soluționării problemelor sociale cu care se confruntă persoanele aflate în executarea unei pedepse privative de libertate în penitenciare, după caz, prin implicarea mediului de suport, a instituțiilor publice și organizațiilor neguvernamentale în procesul recuperativ și pregătirea acestora pentru reintegrarea socială.

(2) Beneficiarul demersurilor de specialitate desfășurate de către asistentul social este sistemul administrației penitenciare.

Art. 48. — (1) Exercițarea profesiei este condiționată de obținerea avizului de exercitare a profesiei sau a atestatului de liberă practică din partea Colegiului Național al Asistenților Sociali.

(2) În fiecare unitate este necesară amenajarea unui cabinet de asistență socială, garantându-se astfel condițiile pentru accesul întregii populații penitenciare la acest tip de servicii.

(3) Exigențele impuse în acest domeniu vizează:

a) existența unui spațiu corespunzător, special destinat intervenției de specialitate, care să permită desfășurarea de activități cu grupuri mici;

b) respectarea unor standarde calitative în privința mobilierului, tehnicii de calcul, aparaturii audiovideo, protecției împotriva factorilor de mediu perturbatori — sonori, luminoși, climatici, condițiilor igienico-sanitare;

c) întocmirea unor registre de evidență a activității;

d) constituirea unui fond documentar în care să păstreze, atât cât este necesar, documentația rezultată în urma exercitării activității proprii;

e) utilizarea de metode, tehnici și instrumente specifice domeniului asistenței sociale;

f) desfășurarea activității pe baza unor proceduri de sistem și/sau operaționale, care pot fi supuse, după caz, avizului Colegiului Național al Asistenților Sociali;

g) respectarea standardelor privind siguranța personalului, precum buton de panică.

Art. 49. — (1) Asistentul social întocmește Registrul specialistului în care consemnează toate activitățile profesionale desfășurate cu persoanele private de libertate, în regim individual.

(2) Asistentul social întocmește fondul documentar individual în care păstrează documentația rezultată în urma exercitării activităților proprii alcătuit din instrumentele de lucru aplicate fiecărei persoane private de libertate care a beneficiat de asistență de specialitate.

(3) Fondul documentar individual are caracter confidențial, putând fi accesat la cererea instituțiilor abilitate sau de către persoanele private de libertate interesate, în condițiile legii și ale legislației subsecvente.

(4) Registrul specialistului și fondul documentar individual constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 50. — Competențele profesionale ale asistentului social care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar sunt:

a) evaluarea, informarea și consilierea pe probleme sociale a persoanelor private de libertate;

b) acordarea asistenței de specialitate persoanelor private de libertate, în scopul formării, dezvoltării, exersării abilităților sociale, parentale, decizionale, de relaționare cu mediul de suport, de prevenire a conflictelor familiale, în vederea pregătirii pentru reintegrarea în societate;

c) medierea, după caz, cu mediul de suport al persoanelor private de libertate, instituțiile publice, asociațiile sau organizațiile neguvernamentale naționale și internaționale;

d) participarea la echipele multidisciplinare, constituite în scopul facilitării reinserției sociale a persoanelor private de libertate;

e) cercetarea fenomenologiei penitenciare, sub aspect teoretic sau metodologic;

f) formarea profesională a asistenților sociali în domeniul de specialitate.

Art. 51. — (1) În condițiile reglementărilor speciale aplicabile acestei categorii profesionale, asistenții sociali își desfășoară activitatea în conformitate cu atribuțiile ce le revin, potrivit statutului profesional și regulamentelor interne ale angajatorului, respectiv potrivit fișei postului.

(2) În cadrul său de competență profesională, asistentul social decide alegerea și aplicarea celor mai potrivite metode, tehnici și instrumente specifice asistenței sociale, în funcție de momentul traseului execuțional și de nevoile identificate ale persoanelor private de libertate.

(3) Asistentul social își asumă răspunderea profesională pentru calitatea activității prestate și răspunde în fața organelor abilitate ale Colegiului Național al Asistenților Sociali.

(4) Actul profesional al asistentului social se finalizează prin semnătură olografă, cu precizarea numelui și prenumelui, precum și prin aplicarea parafei profesionale individuale, respectiv a codului alocat din Registrul național al asistenților sociali din România.

Art. 52. — În funcție de gradul de structurare și complexitate, demersurile de asistență socială sunt:

- a) structurate;
- b) semistructurate.

Art. 53. — În funcție de adresabilitate, demersurile sunt:

- a) cu caracter general, adresate tuturor persoanelor private de libertate;
- b) cu caracter specific, adresate anumitor categorii de persoane private de libertate, ținând cont de caracteristicile psihopedagogice, psihocomportamentale, de vârstă, sex și stare de sănătate.

Art. 54. — În funcție de modalitățile de desfășurare, demersurile sunt:

- a) de grup — programe de asistență socială, grupuri de progres, de terapie socială, educaționale, de socializare, de suport;
- b) individuale.

Art. 55. — În funcție de momentele traseului execuțional al persoanei private de libertate, demersurile asistentului social se desfășoară în:

- a) perioada de carantină și observare;
- b) perioada executării pedepsei în vederea individualizării regimului de executare și asigurării caracterului progresiv al acestuia;
- c) perioada pregătirii pentru liberare.

Art. 56. — (1) În perioada de carantină și observare, asistentul social derulează următoarele demersuri:

- a) prezintă persoanelor nou-depuse, în cadrul Programului de adaptare la condițiile privării de libertate, atribuțiile asistentului social și oferta intervențiilor în domeniul său de specialitate;
- b) realizează evaluarea socială inițială a persoanelor private de libertate nou-depuse, utilizând instrumentul standard de evaluare a activității deținuților, precum și, după caz, alte metode și tehnici specifice, informațiile culese aflându-se sub incidența confidențialității;
- c) consemnează informațiile rezultate în urma evaluării în câmpurile specifice din Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate, potrivit domeniului de competență;
- d) desfășoară activități de consiliere pe probleme sociale cu persoanele private de libertate și convorbiri individuale de informare la solicitarea persoanelor private de libertate;
- e) formulează concluziile și recomandările necesare pentru întocmirea și revizuirea periodică a Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, contribuind la stabilirea traseului execuțional al persoanelor private de libertate;
- f) contactează, în situații temeinic justificate, membrii familiei sau alte persoane din mediul de suport al persoanelor private de libertate, în spații anume destinate din sectorul vizită al locului de deținere sau, după caz, prin adrese scrise sau telefonice, în scopul realizării evaluării sociale, ameliorării sau soluționării problemelor sociale ale persoanei private de libertate;
- g) contactează, prin adresă scrisă sau telefonic, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale, care pot oferi informații necesare realizării evaluării sociale a persoanei private de libertate, ameliorării sau soluționării problemelor sociale ale acesteia;
- h) consemnează în Registrul specialistului toate activitățile profesionale individuale desfășurate cu persoanele private de libertate;

i) depune la fondul documentar individual, după caz, instrumentele de lucru aplicate pentru fiecare persoană privată de libertate asistată.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. c), d), e), f), g), h) și i) se derulează pe întreg traseul execuțional penal.

Art. 57. — (1) În perioada executării pedepsei, în vederea individualizării regimului de executare și a asigurării caracterului progresiv al acestuia, asistentul social derulează următoarele demersuri:

a) realizează evaluarea socială periodică a persoanelor private de libertate, informațiile culese aflându-se sub incidența confidențialității;

b) contribuie cu informații și propuneri la revizuirea periodică a regimului de executare a pedepsei și la actualizarea Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

c) facilitează schimbul de informații de interes general cu specialiștii sectorului reintegrare socială, semnalând aspectele cu potențial generator de conflicte sau fenomene instituționale disfuncționale/negative;

d) desfășoară sau coordonează, după caz, programele de asistență socială cuprinse în manualele elaborate de direcția de specialitate;

e) elaborează programe de asistență socială proprii, în situația în care nevoile identificate în rândul persoanelor private de libertate custodiate în unitatea penitenciară nu sunt acoperite de programele de specialitate disponibile;

f) întocmește documentația corespunzătoare pentru mapele de documentare ale programelor pe care le desfășoară;

g) elaborează/implementează proiecte de activitate și documentația necesară desfășurării acestora;

h) implementează Sistemul de creditare, în limita sa de competență;

i) colaborează la desfășurarea unor programe specifice coordonate de ceilalți specialiști din sectorul reintegrare socială, precum și de către alți reprezentanți ai instituțiilor publice, asociațiilor și organizațiilor neguvernamentale;

j) întocmește, cu frecvență lunară, Orarul individual care cuprinde planificarea pe zile de lucru, intervale orare și spații, a programelor și activităților de asistență socială și își desfășoară activitatea profesională în conformitate cu acesta;

k) întocmește documentele necesare desfășurării lucrărilor comisiilor și participă în cadrul echipelor multidisciplinare și al grupurilor de lucru pentru care a fost desemnat, după caz, la nivelul sectorului reintegrare socială, al penitenciarului sau al administrației centrale;

l) elaborează materiale centralizatoare, situații statistice, documente de analiză, sinteză sau informare, conform domeniului de competență, la solicitarea superiorilor ierarhici;

m) amenajează și intimizează spațiile în care se vor derula programele și activitățile de asistență socială;

n) inițiază colaborări cu reprezentanții societății civile cu atribuții în derularea demersurilor de reinserție socială și cu posibil rol în asistența postdetenție;

o) realizează studii și cercetări privind fenomenul infraționalității și evoluția sistemului penitenciar;

p) sprijină activitățile de practică și documentare a studenților și a absolvenților facultăților de profil;

q) coordonează activitățile și programele de asistență socială derulate de voluntari sau în colaborare cu aceștia;

r) colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), p) și r) se derulează pe întreg traseul execuțional penal.

Art. 58. — În perioada pregătirii pentru liberare, asistentul social derulează următoarele activități:

a) realizează evaluarea socială finală a persoanelor private de libertate, utilizând instrumentul standard de evaluare a activității deținuților, precum și, după caz, alte metode și tehnici specifice, informațiile culese aflându-se sub incidența confidențialității;

b) consemnează informațiile și concluziile rezultate în urma evaluării finale, conform domeniului de competență, în Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate, în vederea generării Formularului de caracterizare utilizat în cadrul Comisiei pentru liberare condiționată;

c) coordonează Programul de pregătire pentru liberare sau alte demersuri specifice derulate cu instituții și organizații neguvernamentale cu atribuții în acest sens și colaborează cu ceilalți specialiști implicați;

d) întreprinde, la solicitarea persoanelor private de libertate ce urmează să se libereze și prezintă risc de excludere socială, cum ar fi persoane lipsite de mediul de suport, fără locuință, vârstnice, cu boli incurabile, demersuri de mediere către instituții publice — primării, direcții de asistență socială, spitale, centre de îngrijire paleativă — sau organizații neguvernamentale cu atribuții în domeniul asistenței sociale.

Art. 59. — Asistentul social colaborează cu personalul unității, în cadrul echipelor multidisciplinare, sau cu reprezentanții instituțiilor publice, asociațiilor și organizațiilor neguvernamentale, specializați în asistarea persoanelor private de libertate, precum și cu direcția de specialitate din administrația centrală.

Art. 60. — (1) Evaluarea se face pe baza instrumentului standard de evaluare a activităților deținuților, pus la dispoziție de direcția de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, și, după caz, prin aplicarea unor metode și tehnici specifice.

(2) Asistentul social poate folosi orice metode, tehnici și instrumente de specialitate pe care le consideră eficiente în munca sa și, în funcție de rezultatele obținute la evaluare, stabilește și propune tipul de asistare care răspunde nevoilor identificate, în cazul fiecărei persoane private de libertate.

Art. 61. — (1) Standardele minime pentru asistentul social privind desfășurarea activităților de reintegrare socială sunt:

a) două programe de asistență socială cu un grup sau un program cu două grupe distincte pe săptămână, în cazul în care au repartizate secții în care sunt cazate persoane condamnate;

b) un proiect de activitate tip grup de suport pe lună, în cazul în care se derulează un program cu un grup de participanți pe săptămână;

c) 3 ore de consiliere pe probleme sociale pe săptămână, în cazul care au repartizate secții în care sunt cazate persoane condamnate, sau 5 ore consiliere pe probleme sociale pe săptămână, în cazul în care au repartizate secții în care sunt cazate persoane arestate preventiv;

d) o oră de convorbiri individuale de informare pe săptămână;

e) 3 ore de evaluare inițială pe săptămână, în cazul în care au repartizate secții de carantină și observare;

f) 3 ore de evaluare periodică sau finală pe săptămână;

g) un proiect de activitate semistructurată de asistență socială pe trimestru cu un grup de participanți.

(2) Frecvența derulării proiectelor de activitate desfășurate în comunitate de către asistenții sociali este de:

a) un proiect de activitate pe trimestru, derulat în comunitate, cu persoanele private de libertate eligibile, cu tinerii condamnați sau cu deținuții care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis (frecvența desfășurării este stabilită la nivelul serviciului sau al biroului, nefiind obligatorie realizarea proiectului de activitate, ca standard individual, de către fiecare asistent social);

b) un proiect de activitate pe semestru, derulat în comunitate, cu persoanele private de libertate eligibile, respectiv cu deținuții care execută pedeapsa în regim închis (frecvența desfășurării este stabilită la nivelul serviciului sau biroului, nefiind obligatorie realizarea proiectului de activitate, ca standard individual, de către fiecare asistent social).

(3) În penitenciarele-spital, standardul prevăzut la alin. (1) lit. a) se referă la asistenții sociali care își desfășoară activitatea în penitenciarele-spital cu secții medico-sociale și/sau alte secții în care perioada de internare permite derularea acestora.

(4) Planificarea demersurilor se va realiza astfel încât să se asigure minimum 4 ore de activități directe cu persoanele private de libertate/zi.

(5) Întreaga activitate a asistentului social în mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile.

Art. 62. — Prezenta metodologie se aplică în mod corespunzător pentru asistentul social care își desfășoară activitatea în cadrul unui penitenciar-spital.

CAPITOLUL VI

Metodologia activității desfășurate de către educatorul ofițer, agent sau personal contractual

Art. 63. — (1) Scopul activității educatorului este acordarea de sprijin calificat în vederea îmbunătățirii nivelului educațional al persoanelor private de libertate și asistarea acestora în soluționarea problemelor cu care se confruntă pe perioada detenției.

(2) Beneficiarul demersurilor de specialitate desfășurate de către educator este sistemul administrației penitenciare.

Art. 64. — (1) Pentru desfășurarea activității în condiții optime de către educator este necesară amenajarea unui birou în fiecare unitate de deținere.

(2) Exigențele în acest domeniu vizează:

a) existența unor săli de curs destinate procesului de școlarizare;

b) existența unor ateliere destinate activităților de formare profesională;

c) existența unor spații destinate activităților ocupaționale;

d) existența unor cluburi destinate activităților educative desfășurate în grupuri mari cu persoanele private de libertate;

e) respectarea unor standarde calitative în privința mobilierului, tehnicii de calcul, aparaturii audiovideo, condițiilor igienico-sanitare, protecției împotriva factorilor de mediu perturbatori: sonori, luminoși, climatici;

f) întocmirea unui registru de evidență a activităților susținute în regim individual;

g) constituirea unui fond documentar în care să păstreze, atât cât este necesar, documentația rezultată în urma exercitării activității proprii;

h) respectarea standardelor privind siguranța personalului, precum butonul de panică.

Art. 65. — (1) Educatorul întocmește Registrul specialistului în care consemnează toate activitățile desfășurate în regim individual și fondul documentar individual, în care păstrează documentația rezultată în urma exercitării activităților proprii, precum instrumentele de lucru aplicate fiecărei persoane private de libertate care a beneficiat de asistență de specialitate.

(2) Fondul documentar, constituit la nivelul unităților, poate fi accesat la cererea instituțiilor abilitate sau de către persoanele private de libertate direct interesate, în condițiile legii.

(3) Registrul specialistului și fondul documentar individual constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 66. — Competențele profesionale ale educatorului care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar sunt:

a) cunoașterea și evaluarea nevoilor de educație ale cazurilor pe care le gestionează;

b) identificarea modalităților de îmbunătățire a nivelului instructiv-educativ și vocațional al persoanelor private de libertate;

c) formarea, dezvoltarea și exersarea comportamentelor prosoziale ale persoanelor private de libertate;

d) managementul situațiilor de criză;

e) cercetarea fenomenologiei penitenciare, sub aspect teoretic sau metodologic;

f) consiliere educațională;

g) formarea profesională a educatorilor nou-angajați, în domeniul de specialitate.

Art. 67. — În funcție de gradul de structurare și complexitate, demersurile educative sunt:

a) structurate;

b) semistructurate.

Art. 68. — În funcție de adresabilitate, demersurile vizează:

a) persoanele private de libertate, în general;

b) grupurile de risc, cu cerințe educative speciale;

c) individul.

Art. 69. — În funcție de modalitățile de desfășurare, demersurile pot fi:

a) de grup;

b) individuale.

Art. 70. — În funcție de momentele traseului execuțional al persoanei private de libertate activitatea educatorului se desfășoară pe mai multe paliere:

a) activități desfășurate în perioada de carantină și observare;

b) activități desfășurate în perioada executării pedepsei în vederea individualizării regimului de executare și a asigurării caracterului progresiv al acestuia;

c) activități desfășurate în perioada pregătirii pentru liberare.

Art. 71. — (1) În perioada de carantină și observare, educatorul desfășoară următoarele demersuri:

a) desfășoară Programul de adaptare la condițiile privării de libertate și prezintă atribuțiile educatorului și oferta intervențiilor în domeniul său de specialitate;

b) evaluează persoanele private de libertate nou-depuse în penitenciar, prin aplicarea instrumentului standard de evaluare a activității deținuților, informațiile culese fiind sub incidența confidențialității;

c) formulează concluziile și recomandările necesare pentru întocmirea și revizuirea periodică a Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică, contribuind la stabilirea traseului execuțional al persoanelor private de libertate;

d) prezintă persoanelor private de libertate nou-depuse Oferta de programe și activități educative, de asistență psihologică și asistență socială ce pot fi desfășurate pe timpul detenției;

e) desfășoară, în scopul cunoașterii realității mediului penitenciar sau la solicitarea persoanelor private de libertate, convorbiri individuale de informare;

f) consemnează informațiile educative, de interes general, în câmpurile specifice din Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate, conform domeniului de competență;

g) consemnează în Registrul specialistului toate activitățile profesionale individuale desfășurate cu persoanele private de libertate;

h) depune la fondul documentar individual, după caz, instrumentele de lucru aplicate pentru fiecare persoană privată de libertate asistată.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. e), f), g) și h) se derulează pe întregul traseu execuțional penal.

Art. 72. — (1) În perioada executării pedepsei, în vederea individualizării regimului de executare și a asigurării caracterului progresiv al acestuia, educatorul desfășoară următoarele demersuri:

a) evaluează nevoile educative și progresul persoanelor private de libertate, în vederea includerii acestora în programe, prin aplicarea instrumentului standard de evaluare a activității deținuților;

b) desfășoară activități de cunoaștere a persoanelor private de libertate, conform domeniului de competență;

c) desfășoară activități de consiliere educațională cu persoanele private de libertate;

d) facilitează schimbul de informații de interes general cu specialiștii sectorului reintegrare socială, semnalând aspectele cu potențial generator de conflicte sau fenomene instituționale disfuncționale sau negative;

e) informează persoanele private de libertate asupra deciziilor de ordin intern sau extern, dispuse în raport cu situația acestora;

f) contribuie cu informații și propuneri la revizuirea periodică și actualizarea Planului individualizat de evaluare și intervenție educativă și terapeutică;

g) desfășoară programele educative cuprinse în manualele elaborate la nivelul administrației centrale;

h) coordonează activitatea de instruire școlară;

i) coordonează activitățile de informare și consiliere profesională, medierea muncii și formare profesională;

j) elaborează programe pe care le aplică în cadrul activității sale, cu aprobarea direcției de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

k) întocmește mapele documentare ale programelor educative desfășurate;

l) colaborează la desfășurarea unor programe specifice, coordonate de ceilalți specialiști din sectorul reintegrare socială;

m) întocmește proiectele de activitate și documentația necesare desfășurării activităților;

n) coordonează activitatea desfășurată la nivelul bibliotecii penitenciarului care poate fi coordonată și de agentul tehnic;

o) implementează Sistemul de creditare, în limita sa de competență;

p) întocmește, cu frecvență lunară, Orarul individual, care cuprinde planificarea pe zile de lucru, intervale orare și spații, a programelor și activităților educative și își desfășoară activitatea profesională în conformitate cu acesta;

q) întocmește documentele necesare desfășurării lucrărilor comisiilor și participă în cadrul echipelor multidisciplinare și grupurilor de lucru pentru care a fost desemnat, după caz, la nivelul sectorului reintegrare socială, al penitenciarului sau al administrației centrale;

r) elaborează materiale centralizatoare, situații statistice, documente de analiză, sinteză sau informare la solicitarea superiorilor ierarhici;

s) amenajează și intimizează spațiile în care se vor derula programele și activitățile educative;

t) întreprinde demersurile necesare pentru organizarea în comunitate a unor evenimente culturale, artistice, sportive;

u) colaborează cu reprezentanții organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, în vederea desfășurării de programe sau activități în cadrul penitenciarului sau în comunitate;

v) sprijină activitățile de practică și documentare a studenților și a absolvenților facultăților de profil;

w) colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. d), e), j), k), l), m), n), o), p), q), r), t), u) și v) se derulează pe întregul traseu execuțional penal.

Art. 73. — În perioada pregătirii pentru liberare, educatorul desfășoară următoarele demersuri:

a) realizează evaluarea finală, utilizând instrumentul standard de evaluare a activității deținuților;

b) sprijină derularea activităților de consiliere și mediere a muncii;

c) consemnează informațiile și concluziile rezultate în urma evaluării finale, conform domeniului de competență, în Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate în vederea generării Formularului de caracterizare utilizat în cadrul Comisiei pentru liberare condiționată;

d) informează și asigură suport, în colaborare cu asistentul social, persoanelor private de libertate în vederea stabilirii contactelor cu instituțiile societății civile care le pot furniza sprijin pentru reintegrarea socială.

Art. 74. — Educatorul ofițer, agent sau personal contractual colaborează cu personalul unității, în cadrul echipelor multidisciplinare, sau cu reprezentanții instituțiilor publice, asociațiilor și organizațiilor nonguvernamentale, specializați în asistarea persoanelor private de libertate, precum și cu direcția de specialitate din administrația centrală.

Art. 75. — Activitatea educatorului agent se desfășoară, conform competențelor repartizate, în baza prezentei metodologii și în funcție de resursele umane disponibile la nivelul unității de detenție.

Art. 76. — (1) Standardele minime pentru ofițerul educator, privind desfășurarea activităților de reintegrare socială, sunt:

a) două programe educative pe săptămână sau un program și o activitate de grup specifică domeniului educație pe săptămână, în cazul penitenciarelor-spital standardul aplicându-se educatorilor care își desfășoară activitatea în penitenciarele-spital cu secții medico-sociale și sau alte secții în care perioada de internare permite derularea acestora;

b) un concurs tematic/lună;

c) 3 ore de activități de evaluare inițială/săptămână dacă există secții de carantină și observare;

d) 3 ore de activități de evaluare periodică sau finală pe săptămână;

e) 4 ore de convorbiri individuale de informare pe săptămână;

f) 3 ore de consiliere educațională pe săptămână;

g) un proiect de activitate de educație, derulat în comunitate, cu persoanele private de libertate eligibile, cu frecvență trimestrială în cazul tinerilor condamnați, precum și al deținuților care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv cu frecvență semestrială în cazul deținuților care execută pedeapsa în regim închis, cu mențiunea că frecvența desfășurării este prevăzută pentru întregul sector de activitate.

(2) Planificarea demersurilor se va realiza astfel încât să se asigure minimum 4 ore de activități directe cu persoanele private de libertate pe zi, cu recomandarea ca limita maximă a activităților individuale pe săptămână să fie de 10 ore.

(3) Activitățile directe desfășurate pot fi creditate sau necreditate.

Art. 77. — În planificarea demersurilor educative, în funcție de specific și resursele disponibile, se va avea în vedere atingerea unui standard minim de:

a) 2 ore de activități de grup, pe zi;

b) 4 ore de program, pe săptămână, cu respectarea cerințelor de derulare din Ordinul ministrului justiției nr. 1.322/C/2017 și 6 ore de activități semistructurate, pe săptămână.

Art. 78. — Standardele minime pentru agentul educator, privind activitățile de reintegrare socială, sunt:

a) un concurs tematic/lună;

b) o activitate de grup/zi;

c) un număr al revistei persoanelor private de libertate pe lună, cu excepția penitenciarelor-spital;

d) o oră de activitate de bibliotecă pe zi (pentru un singur agent educator, în situația în care activitatea de bibliotecă nu este în sarcina agentului tehnic);

e) o oră de consiliere educațională pe săptămână (din dispoziția șefului ierarhic);

f) un proiect de activitate de educație, derulat în comunitate, cu persoanele private de libertate eligibile, cu frecvență trimestrială în cazul tinerilor condamnați, precum și în cazul deținuților care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv cu frecvență semestrială în cazul deținuților care execută pedeapsa în regim închis, cu mențiunea că frecvența desfășurării este prevăzută pentru întregul sector de activitate.

Art. 79. — Standardele se aplică în mod corespunzător personalului contractual din domeniu, în funcție de nivelul studiilor, aplicându-se, după caz, cele ale educatorului ofițer pentru angajații cu studii superioare sau cele ale educatorului agent pentru angajații cu studii medii.

Art. 80. — Întreaga activitate a educatorului ofițer, agent sau personal contractual, în mediul penitenciar, se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile.

Art. 81. — Prezenta metodologie se aplică în mod corespunzător pentru educatorul care își desfășoară activitatea în cadrul unui penitenciar-spital.

CAPITOLUL VII

Metodologia activității desfășurate de către preot

Art. 82. — (1) Preotul desfășoară în așezămintele penitenciare atât activități pastorale și liturgice, potrivit doctrinei și practicii cultului respectiv, cât și activități de educație moral-religioasă, pentru persoanele private de libertate, la solicitarea acestora și în condiții nediscriminatorii.

(2) Preotul contribuie, prin activitatea sa, la menținerea unei bune stări de spirit a angajaților și la realizarea unui climat pozitiv de comunicare.

Art. 83. — (1) Exercițierea profesiei este condiționată de existența actului de hirotonie și de binecuvântarea ierarhului locului.

(2) Pentru desfășurarea activității în condiții optime de către preot este necesară amenajarea unui spațiu adecvat în fiecare unitate de deținere, garantându-se astfel accesul tuturor persoanelor private de libertate la serviciile religioase oficiate de către acesta și de către colaboratori.

Art. 84. — (1) Preotul întocmește Registrul specialistului în care vor fi consemnate toate activitățile desfășurate în regim individual și fondul documentar individual, în care păstrează documentația rezultată în urma exercitării activităților proprii.

(2) Fondul documentar constituit la nivelul unităților poate fi accesat la cererea instituțiilor abilitate sau de către persoanele private de libertate direct interesate, în condițiile legii.

(3) Registrul specialistului și fondul documentar individual constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 85. — Competențele profesionale ale preotului care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar sunt:

a) organizarea și oficierea serviciilor religioase specifice cultului;

b) consilierea și educația moral-religioasă a persoanelor private de libertate;

c) inițierea, menținerea și îmbunătățirea relației persoanelor private de libertate cu mediul de suport și comunitatea, pe tot parcursul executării pedepsei.

Art. 86. — În funcție de gradul de structurare și complexitate, demersurile educative sunt:

- a) structurate;
- b) semistructurate.

Art. 87. — În funcție de adresabilitate, demersurile vizează:

- a) persoanele private de libertate, în general;
- b) grupurile de risc sau persoane cu nevoi speciale.

Art. 88. — În funcție de modalitățile de desfășurare, demersurile pot fi:

- a) de grup, publice și de masă;
- b) individuale.

Art. 89. — În funcție de tipul demersurilor, acestea pot fi clasificate în:

- a) activități liturgice, de organizare și oficiere a serviciilor religioase specifice cultului;
- b) activități duhovnicești și de consiliere spirituală;
- c) activități de catehizare și consiliere educațională;
- d) activități și programe educative;
- e) activități de colaborare cu mediul de suport: familie, organizații guvernamentale și neguvernamentale;
- f) convorbiri individuale sau de grup, activități de comunicare, mediere și negociere de conflicte.

Art. 90. — În funcție de momentele traseului execuțional al persoanei private de libertate, activitatea preotului se desfășoară pe mai multe paliere, prin:

- a) activități de cunoaștere și asistență moral-religioasă desfășurate în perioada de carantină și observare;
- b) activități curente desfășurate pe perioada executării pedepsei;
- c) activitățile desfășurate în perioada pregătirii pentru liberare.

Art. 91. — În perioada de carantină și observare, preotul desfășoară următoarele activități de cunoaștere și acordare de asistență moral-religioasă:

- a) organizează întâlniri cu persoanele private de libertate, în scopul cunoașterii acestora, și acordă asistență moral-religioasă celor care solicită;
- b) colaborează la desfășurarea Programului de adaptare la condițiile privării de libertate, informând persoanele private de libertate asupra posibilităților și condițiilor în care își pot exercita libertățile religioase, a orarului de desfășurare a activităților religioase, a programelor și activităților specifice de suport moral-religios destinate acestora.

Art. 92. — (1) În perioada executării pedepsei, preotul desfășoară următoarele activități curente:

- a) oficiază activități liturgice: Sfânta Liturghie, Utrenia, Vecernia, Pavecernița, Ceasurile, Denia, Acatistul, Paraclisul, Parastasul, Maslul, Aghiasma;
- b) desfășoară activități duhovnicești: Taina Spovedaniei, îndrumarea duhovnicească, molifta, dezlegarea și activități de consiliere spirituală;
- c) desfășoară activități de catehizare (cateheza și predica), activități de consiliere educațională;
- d) desfășoară programe și activități structurate sau semistructurate, de educație moral-religioasă;
- e) desfășoară convorbiri individuale sau de grup;
- f) implementează Sistemul de creditare, în limita sa de competență;
- g) stabilește legături cu mediul de suport al persoanelor private de libertate, la solicitarea acestora (familia sau alte persoane care pot contribui la realizarea acestui scop);
- h) inițiază colaborări cu reprezentanți ai organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, care acordă sprijin moral-religios persoanelor private de libertate;

i) organizează ieșiri în comunitate cu persoanele private de libertate;

j) depune la fondul documentar individual documentele rezultate în urma desfășurării activităților;

k) colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se desfășoară pe întreg traseul execuțional penal.

Art. 93. — În perioada pregătirii pentru liberare, preotul desfășoară următoarele activități:

a) colaborează cu personalul specializat în educație, asistență psihologică și asistență socială și cu consilierii de probațiune, la derularea programelor de pregătire pentru liberare;

b) contactează, la cererea persoanei deținute care urmează să fie pusă în libertate, preotul paroh al parohiei de origine a acesteia, pentru asistare în vederea reintegrării sociale;

c) contactează organizații guvernamentale și neguvernamentale cu scop caritabil, care să acorde asistență socială sau materială persoanelor private de libertate care urmează să se libereze și nu beneficiază de un mediu de suport.

Art. 94. — (1) Preotul colaborează cu personalul din toate compartimentele instituției penitenciare și cu reprezentanți ai instituțiilor publice și ai organizațiilor neguvernamentale.

(2) Din punct de vedere administrativ, activitatea preotului este coordonată și controlată de preotul capelan coordonator și, în funcție de statul de organizare al unității, de directorul unității, directorul adjunct sau șeful serviciului educație și asistență psihosocială, șeful serviciului sau biroului educație.

(3) Din punct de vedere canonic, preotul se subordonează ierarhului locului: episcop, mitropolit.

Art. 95. — (1) Standardele minime pentru preot, privind desfășurarea activităților de reintegrare socială, sunt:

- a) o activitate liturgică pe zi, nu mai puțin de 10 ore pe săptămână;
- b) două ore de convorbiri individuale și de consiliere spirituală pe zi sau activități duhovnicești pe zi, nu mai puțin de 10 ore pe săptămână;
- c) două activități de consiliere educațională pe lună;
- d) două activități de tip catehetic, de educație moral-religioasă, pe lună;
- e) o activitate de consiliere de grup pe săptămână, *cu posibilitatea de a fi desfășurată și la camerele de deținere*;
- f) o activitate pe bază de proiect de activitate pe trimestru sau un concurs religios pe trimestru;
- g) o activitate moral-religioasă derulată cu misionari sau voluntari creștini pe trimestru;
- h) un pelerinaj sau o vizită la un obiectiv religios cu persoanele private de libertate eligibile, cu frecvență trimestrială în cazul tinerilor condamnați, precum și în cazul deținuților care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv cu frecvență semestrială în cazul deținuților care execută pedeapsa în regim închis;
- i) două programe moral-religioase cu un grup pe semestru sau un program moral-religios cu două grupe pe semestru.

(2) Planificarea demersurilor se va realiza astfel încât să se asigure minimum 4 ore de activități directe cu persoanele private de libertate pe zi, cu recomandarea ca limita maximă a activităților individuale pe săptămână să fie de 10 ore.

(3) Activitățile directe desfășurate pot fi creditate sau necreditate.

Art. 96. — Întreaga activitate a preotului în mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile.

Art. 97. — Prezenta metodologie se aplică în mod corespunzător pentru preotul care își desfășoară activitatea în cadrul unui penitenciar-spital.

CAPITOLUL VIII

Metodologia activității desfășurate de către agentul tehnic din cadrul serviciului sau biroului educație

Art. 98. — Scopul activității agentului tehnic rezidă în:

a) păstrarea, întreținerea și asigurarea funcționării operative a aparaturii tehnice din dotarea unității;

b) asigurarea repartizării, la camere, a televizoarelor și aparatelor radio și păstrarea acestora în condiții corespunzătoare;

c) primirea și distribuirea televizoarelor, aparatelor radio, jocurilor video și a instrumentelor muzicale, provenite de la aparținătorii persoanelor private de libertate;

d) asigurarea dreptului la informare a persoanelor private de libertate prin prezentarea de filme, documentare, materiale didactice, protecția muncii, diapozitive, diafilme, conform planificării.

Art. 99. — Desfășurarea activității de către agentul tehnic este condiționată de existența și amenajarea unui studio radio-TV, cu circuit închis, dotat corespunzător, garantându-se, astfel, posibilitatea desfășurării activităților specifice.

Art. 100. — (1) Agentul tehnic întocmește Registrul de evidență a aparatelor radio-TV și fondul documentar individual în care păstrează documentația rezultată în urma exercitării activităților proprii.

(2) Registrul de evidență a aparatelor radio-TV și fondul documentar individual constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 101. — Competențele profesionale ale agentului tehnic care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar sunt:

a) competențe în electronică, administrarea rețelelor TV cu circuit închis, procesare sunet și imagine;

b) aptitudine pentru dezvoltare personală și perfecționarea pregătirii proprii.

Art. 102. — (1) Activitățile specifice agentului tehnic sunt:

a) asigură buna funcționare și păstrare a tuturor mijloacelor tehnice și materiale primite spre exploatare;

b) inițiază demersurile de organizare a activităților specifice și de îmbunătățire a dotării studioului radio-TV;

c) gestionează aparatele electronice și mijloacele tehnice aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a locului de deținere sau a persoanelor private de libertate;

d) la primirea sau predarea bunurilor, verifică integritatea și buna funcționare a acestora, completând la sectorul „Vizită” documentele de primire/predare, conform legislației în vigoare pe domeniul său de activitate;

e) consemnează, în scris, în baza semnăturii persoanei private de libertate posesoare a bunului respectiv, instructajul de folosire a bunului și de prevenire împotriva electrocutării;

f) sigilează aparatele electronice și le distribuie spre folosință în cazul în care persoanele private de libertate au aprobat în acest sens, în caz contrar, le predă la magazia unității spre păstrare, cu obligativitatea întocmirii documentelor necesare;

g) consemnează, actualizează și păstrează în registre special întocmite evidența tuturor aparatelor electronice aflate în unitate și informează în scris, trimestrial, administrația locului de deținere despre starea de funcționare a acestora și locul în care se află;

h) execută, trimestrial sau ori de câte ori situația o impune, împreună cu electricianul unității, controale la camerele de deținere pentru a verifica integritatea sigiliilor aparatelor date spre folosință, repartizarea acestora conform registrului de evidență, iar, în cazul neregulilor constatate, propune directorului

penitenciarului luarea măsurilor care se impun pentru remedierea acestora;

i) în perioada de carantină și observare efectuează instructajul persoanelor private de libertate, privitor la prevenirea împotriva electrocutării, procesul-verbal de consemnare a instructajului fiind clasat la dosarul de educație și asistență psihosocială, și repetă acest instructaj ori de câte ori situația o impune;

j) înregistrează, montează și difuzează emisiunile și programele audiovizuale destinate persoanelor private de libertate în cadrul activităților educative, culturale, religioase, sportive, de asistență psihologică și asistență socială;

k) asigură buna difuzare a semnalului radio-TV, prin stația de amplificare;

l) actualizează, ori de câte ori situația o impune, și supune spre aprobare programul de difuzare a semnalului radio-TV, pe zile și intervale orare;

m) întocmește graficul de distribuire a aparatelor TV aflate în proprietatea unității la camerele de deținere care nu au în dotare televizoare și ia toate măsurile pentru ca acesta să fie respectat;

n) coordonează activitatea desfășurată la nivelul bibliotecii penitenciarului, aceasta putând fi coordonată, după caz, și de educator — agent sau personal contractual;

o) în baza delegării primite din partea șefului ierarhic, reprezintă penitenciarul în relațiile de serviciu cu terțe persoane fizice sau juridice: distribuitorii de presă, semnal radio-TV, depanatorii aparatelor electronice.

(2) Activitatea prevăzută la alin. (1) lit. n) se desfășoară pe întreg traseul execuțional penal.

Art. 103. — Agentul tehnic colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 104. — Standardele minime pentru agentul tehnic, privind desfășurarea activităților de reintegrare socială, sunt:

a) difuzarea zilnică a programelor de televiziune în sistem cu circuit închis;

b) o transmitere sau retransmitere pe săptămână de materiale cu conținut educativ sau informativ înregistrate;

c) două emisiuni radio-TV pe lună, realizate la nivelul unității, cu participarea personalului de reintegrare socială și, după caz, din cadrul altor sectoare de activitate din unitate;

d) o oră de activitate de bibliotecă pe zi, în situația în care activitatea de bibliotecă nu este în sarcina agentului educator.

Art. 105. — Întreaga activitate a agentului tehnic din mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile.

Art. 106. — Prezenta metodologie se aplică în mod corespunzător pentru agentul tehnic care își desfășoară activitatea în cadrul unui penitenciar-spital.

CAPITOLUL IX

Metodologia activității desfășurate de către instructorul sau monitorul sportiv, ofițer sau agent

Art. 107. — Scopurile activității instructorului sau monitorului sportiv vizează:

a) dezvoltarea fizică armonioasă, formarea și perfecționarea priceperilor și deprinderilor de mișcare, dezvoltarea calităților moral-volitivite ale persoanelor private de libertate, pe baza aptitudinilor fizice identificate, prin programe și activități sportive derulate în interiorul sau exteriorul locului de deținere;

b) asigurarea și întreținerea bazei materiale pentru desfășurarea activităților de educație fizică și sport.

Art. 108. — Pentru desfășurarea activității de către instructorul sau monitorul sportiv este necesară amenajarea unei baze sportive (teren/sală de sport), dotate corespunzător cu materiale sportive diverse, în fiecare unitate, garantându-se astfel posibilitatea desfășurării activităților specifice în condiții optime.

Art. 109. — (1) Instructorul sau monitorul sportiv ofițer întocmește Registrul specialistului în care consemnează toate activitățile desfășurate în regim individual și fondul documentar individual în care păstrează documentația rezultată în urma exercitării activităților proprii.

(2) Instructorul sau monitorul sportiv agent constituie la nivelul fiecărei unități penitenciare fondul documentar în care sunt depuse documentele de gestionare a articolelor și materialelor sportive, a aparatului din dotare.

(3) Registrul specialistului și fondul documentar constituie obiect al controlului administrativ și de specialitate.

Art. 110. — Competențele profesionale ale instructorului sau monitorului sportiv care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar sunt:

- a) organizarea și planificarea eficientă a activității proprii;
- b) aptitudine pentru dezvoltare personală și perfecționarea pregătirii proprii.

Art. 111. — (1) Activitățile specifice instructorului sau monitorului sportiv sunt următoarele:

- a) întocmește calendarul competițional anual al activităților sportive;

b) întocmește, lunar, planificarea și Orarul activităților sportive desfășurate cu persoanele private de libertate în cadrul bazei sportive, ținând cont de reglementările legale aflate în vigoare privind regimul de executare a pedepselor privative de libertate, capacitatea fizică și starea de sănătate a persoanelor private de libertate;

c) desfășoară, sub forma proiectelor de activitate, cu aprobarea directorului unității, activități sportive de tipul: activități individuale, jocuri și întreceri sportive;

d) desfășoară programe educative de menținere a tonusului fizic și psihic, prin activități de educație fizică și sport, elaborate la nivelul administrației centrale;

e) elaborează programe pe care le aplică în cadrul activității sale, cu aprobarea direcției de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor;

f) efectuează selecția persoanelor private de libertate cu aptitudini sportive pentru derularea activităților specifice, organizate la nivelul unității;

g) consemnează participarea persoanelor private de libertate la activități și programe sportive, în câmpurile corespunzătoare din Aplicația informatică de evidență a datelor persoanelor private de libertate;

h) implementează Sistemul de creditare, în limita sa de competență;

i) gestionează și distribuie spre folosință materialele și echipamentul sportiv al persoanelor private de libertate, primit spre păstrare la magazie, consemnând în scris primirea-predarea acestora;

j) afișează, în locurile de desfășurare a activității, instrucțiunile privind accesul la sala de sport și baza sportivă, precum și modul de folosire a aparatului din dotare;

k) efectuează instructajul tuturor persoanelor private de libertate privind modul de folosire a aparatelor din dotarea bazei sportive;

l) verifică și întreține buna funcționare a dotărilor din cadrul sălilor de sport și a bazelor sportive;

m) supraveghează folosirea corectă de către persoanele private de libertate a aparatelor din dotarea bazelor sportive, conform destinației și instrucțiunilor de folosire a fiecărui aparat;

n) solicită avizul medicului pentru persoanele private de libertate care desfășoară activități sportive;

o) îndrumă fiecare persoană privată de libertate cu privire la exercițiul de pregătire fizică pe care urmează să îl execute potrivit capacităților fizice;

p) se preocupă de menținerea unui climat de ordine, disciplină și liniște în cadrul bazelor sportive și al sălilor de sport;

q) aduce la cunoștința coordonatorilor de program orice modificare negativă sau pozitivă în evoluția comportamentală a persoanelor private de libertate cu care are contact;

r) analizează și propune măsuri pentru îmbunătățirea continuă a activităților sportiv-recreative;

s) colaborează și reprezintă compartimentul din cadrul căruia face parte, în limita sa de competență, în relație cu celelalte compartimente din instituție;

t) inițiază și organizează la nivel local sau regional activități sportive cu participarea persoanelor private de libertate;

u) colaborează cu autorități, instituții publice (consiliile județene de cultură fizică și sport, facultățile de profil și liceele aflate în raza localității), asociații, organizații neguvernamentale, în vederea derulării de activități în parteneriat și pentru atragerea de resurse financiare sau materiale necesare desfășurării activităților sportive (mingi, palete, echipament sportiv, aparate).

(2) Activitatea prevăzută la alin. (1) lit. h) se desfășoară pe întreg traseul execuțional penal.

Art. 112. — Activitatea monitorului sau instructorului sportiv agent se desfășoară, conform competențelor repartizate, în baza prezentei metodologii și în funcție de resursele umane disponibile la nivelul unității de detenție.

Art. 113. — (1) Instructorul sau monitorul sportiv colaborează cu omologii din sectorul reintegrare socială din celelalte unități ale sistemului penitenciar, precum și cu personalul direcției de specialitate de la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Instructorul sau monitorul sportiv colaborează cu direcțiile județene de sport, asociații și cluburi sportive.

Art. 114. — Standardele minime pentru instructorul sau monitorul sportiv, privind activitățile de reintegrare socială, sunt:

- a) 4 ore de activități de educație fizică și sport pe zi;
- b) un program de educație fizică și sport pe săptămână;
- c) un concurs sportiv la nivelul unității pe trimestru;
- d) o competiție sportivă în comunitate cu persoanele private de libertate eligibile, cu frecvență trimestrială în cazul tinerilor condamnați, precum și al deținuților care execută pedeapsa în regim deschis sau semideschis, respectiv cu frecvență semestrială în cazul deținuților care execută pedeapsa în regim închis și sau cu implicarea comunității sau o competiție sportivă interpenitenciară pe semestru.

Art. 115. — (1) Planificarea demersurilor se va realiza astfel încât să se asigure minimum 5 ore de activități directe cu persoanele private de libertate pe zi.

(2) Activitățile directe desfășurate pot fi creditate sau necreditate.

Art. 116. — Întreaga activitate a instructorului sau monitorului sportiv din mediul penitenciar se desfășoară în baza prezentei metodologii, precum și a altor dispoziții legale aplicabile.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 73**din 16 octombrie 2017**

Dosar nr. 1.363/1/2017

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Doina Popescu	— pentru președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Dragu Crețu	— judecător la Secția I civilă
Viorica Cosma	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Florentina Dinu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.363/1/2017 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția civilă în vederea dezlegării următoarei probleme de drept: „dacă, în situația în

care prima instanță a respins cererea de acordare a penalităților întemeiate pe dispozițiile art. 906 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea pronunțată este susceptibilă de a fi atacată cu o cale de atac, apel”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Cluj — Secția civilă, prin Încheierea de la 21 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 10.022/211/2016, a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept enunțate.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 8 mai 2017.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Art. 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Art. 906 din Codul de procedură civilă

(1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare.

(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

IV. Expunerea succintă a procesului

5. Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca la data de 31 mai 2016 în Dosarul nr. 10.022/211/2016, reclamantul A, în contradictoriu cu părțile B și C, a solicitat obligarea părților, în solidar, la plata de penalități în cuantum

de 1.000 lei pe zi de întârziere, începând cu 31 martie 2014 și până la data îndeplinirii obligației stabilite în titlul executoriu, precum și obligarea în solidar a acelorași părți la plata cheltuielilor de judecată.

6. Judecătoria Cluj-Napoca, prin Sentința civilă nr. 8.971, pronunțată la data de 20 octombrie 2016, a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul A în contradictoriu cu părțile B și C.

7. În motivare s-a reținut că, în fapt, creditorii A și D au demarat executarea silită împotriva debitoarelor B și C în temeiul Sentinței civile nr. 1.558 din 25 iunie 2012, pronunțată de Judecătoria Sighetu Marmăției în Dosarul nr. 2.877/307/2009*, prin care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 38,64 ha pădure, reprezentând diferența până la 51,57 ha teren cu vegetație forestieră după autorul E, obligarea debitoarei B la punerea în posesie a petenților A și D cu suprafața de 38,64 ha pădure, reprezentând diferența până la 51,57 ha teren cu vegetație forestieră după autorul E.

8. În dosarul de executare, la data de 17 martie 2014, s-au emis somații către debitoare, prin care li s-a pus în vedere ca, în termen de 10 zile de la comunicare, să îndeplinească obligația stabilită prin titlul executoriu, respectiv Sentința civilă nr. 1.558 din 25 iunie 2012, și să achite suma de 398 lei, reprezentând debit și cheltuieli de executare, somațiile fiind comunicate acestora în data de 19 martie 2014.

9. Executorul judecătoresc a întocmit procesul-verbal din 26 martie 2014, prin care a constatat că debitoarea B nu și-a îndeplinit obligația stabilită prin titlul executoriu, respectiv Sentința civilă nr. 1.558 din 25 iunie 2012 a Judecătoriei Sighetu Marmăției.

10. La data de 31 iulie 2014, executorul judecătoresc, având în vedere că executarea silită demarată în Dosarul nr. 102/2014 încetează, conform art. 702 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în prezent, art. 703 din Codul de procedură civilă) — prevedere legală care reglementează cazurile de încetare a executării silite —, a dispus arhivarea dosarului.

11. Prima instanță a reținut că cererea de chemare în judecată este întemeiată pe dispozițiile art. 906 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora dacă, în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării, debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare. Conform alin. (2), când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

12. Prevederile anterioare fac parte din cap. IV al Codului de procedură civilă, denumit „Executarea silită a altor obligații de a face și a obligațiilor de a nu face”. Dispozițiile comune ale secțiunii 1 din acest capitol sunt aplicabile în cazul executării silite în natură a obligațiilor de a face sau de a nu face în temeiul unui titlu executoriu — conform art. 903 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă.

13. Din cuprinsul acestor prevederi legale prima instanță a reținut că aplicarea de penalități, conform art. 906 din Codul de procedură civilă, intervine în faza execuțională, ulterior declanșării executării silite. Însă, în speță, executarea silită demarată împotriva debitoarelor în Dosarul nr. 102/2014 nu este în curs de desfășurare raportat la actul executorului judecătoresc din 31 iulie 2014, prin care dosarul de executare a fost arhivat ca urmare a încetării executării silite conform prevederilor art. 702 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în prezent, art. 703 din Codul de procedură civilă), astfel încât a apreciat ca neîntemeiată solicitarea privind aplicarea de penalități în baza art. 906 din Codul de procedură civilă.

14. În plus, raportat la prevederile art. 5 lit. h) și i), precum și la cele ale art. 36 din Regulamentul privind procedura de

constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare, îndeplinirea obligației debitoarei C de a dispune reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 38,64 ha pădure, reprezentând diferența până la 51,57 ha teren cu vegetație forestieră după autorul E, prin eliberarea în favoarea creditorilor A și D a titlului de proprietate pentru terenul menționat, presupune în mod necesar realizarea în prealabil a obligațiilor stabilite în sarcina debitoarei B, prin același titlu executoriu, de vreme ce, potrivit dispozițiilor legale menționate, titlul de proprietate se emite în baza documentației înaintată de comisia locală, care cuprinde anexa validată, planul parcelar, procesul-verbal de punere în posesie și schița terenului.

15. Astfel, s-a apreciat că, în privința debitoarei C, nu se poate reține vinovăția pentru neîndeplinirea obligației stabilite în sarcina sa prin titlul executoriu, Sentința civilă nr. 1.558 din 25 iunie 2012, conform art. 906 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cât timp, potrivit înscrisurilor aflate la dosar, nu s-a făcut dovada îndeplinirii de către debitoarea B a obligațiilor care îi revin în baza aceluiași titlu executoriu (de a întocmi documentația de delimitare a amplasamentului terenului în discuție, de punere în posesie și înaintarea acesteia cu propunere de emiteră a titlului de proprietate).

16. Împotriva acestei hotărâri a formulat apel reclamantul A, solicitând admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței atacate, admiterea cererii de chemare în judecată, obligarea intimatelor la plata de penalități în cuantum de 1.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 31 martie 2014 și până la data la care își îndeplinesc obligațiile stabilite prin titlul executoriu.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

17. Tribunalul Cluj — Secția civilă, investit cu soluționarea apelului, a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

18. Astfel, s-a reținut că apelantul a susținut că, din prevederile art. 906 din Codul de procedură civilă rezultă că doar încheierile prin care se admit cererile sunt definitive și, în consecință, încheierile prin care se resping cererile ar putea fi atacate cu apel.

19. Contrar acestei opinii, în opinia instanței, exprimată anterior în cauze similare, toate încheierile pronunțate asupra cererilor formulate în temeiul art. 906 din Codul de procedură civilă, indiferent că se admit sau se resping cererile, sunt definitive, astfel încât apelul formulat împotriva acestor încheieri este inadmisibil.

20. Aceasta întrucât art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu prevede, în mod expres, că încheierea prin care se admite cererea este definitivă, ci doar că instanța îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă, să plătească penalități. Din sintagma „instanța poate” rezultă că instanța are posibilitatea să admită ori să respingă cererea. În plus, se constată că, în materia aplicării de penalități, nu se face distincția între soluția de admitere și cea de respingere, cum este, de exemplu, în cazul recuzării, art. 53 din Codul de procedură civilă prevăzând în mod expres că încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată, iar încheierea prin care s-a încuviințat recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. Așadar, dacă legiuitorul ar fi dorit să facă aceeași distincție între încheierile de admitere a cererii de penalități și încheierile de respingere a penalităților, ar fi prevăzut în mod expres acest lucru.

21. În lipsa unei prevederi exprese în acest sens, nu se poate face distincția pe care o face apelantul între încheierile de admitere și cele de respingere, ambele încheieri având același regim juridic.

VI. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Prin Cererea depusă la dosar la data de 20 aprilie 2017, apelantul A, în temeiul art. 519 și următoarele din același act normativ, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul clarificării dacă, în situația în care prima instanță a respins cererea de acordare a penalităților întemeiate pe dispozițiile art. 906 (fost 905) alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea pronunțată este susceptibilă a fi atacată cu o cale de atac, respectiv apel.

23. În motivare s-a arătat că, potrivit art. 906 (fost 905) alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă: „(1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorului nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare.

(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.”

24. În opinia apelantului, art. 906 (fost 905) din Codul de procedură civilă poate da naștere la diverse interpretări, printre care și abordarea greșită că atât încheierile prin care s-au admis cererile de aplicare de penalități, cât și cele prin care s-au respins astfel de cereri sunt definitive. O astfel de interpretare nu numai că încalcă orice normă de interpretare juridică, ci lipsirea creditorului căruia i s-a respins cererea de orice mijloc legal prin care să o poată contesta echivalează cu imposibilitatea acestuia de a mai putea obține executarea titlului executoriu, situație inadmisibilă și în care, prin prisma art. 6 din Codul de procedură civilă, îi îngrădește însuși dreptul la un proces echitabil.

25. În interpretarea logică a prevederilor menționate și reținând și principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, în lipsa unei prevederi exprese a legiuitorului, este de netăgăduit că încheierile prin care se resping cererile de aplicare de penalități sunt supuse normelor generale de drept, fiind atacabile cu apel în lumina noului Cod de procedură civilă [art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă].

26. Deși probabil este vorba de o simplă economie în exprimare a legiuitorului, pentru evitarea interpretărilor eronate cu privire la acest aspect ar fi fost de dorit ca, în conținutul art. 906 din Codul de procedură civilă, acesta să introducă și o mențiune expresă referitoare la calea de atac ce poate fi exercitată împotriva încheierilor prin care s-au respins cererile având ca obiect aplicarea de penalități, cum, de altfel, se poate regăsi în reglementarea altor instituții ale procedurii civile, precum în contestația la executare, în materia executării silite sau în procedurile speciale.

27. Așadar, în raport cu prevederile art. 906 din Codul de procedură civilă, s-a solicitat a se constata faptul că încheierile prin care se resping cererile având ca obiect aplicarea de penalități pot fi atacate cu apel.

28. Pârâtele B și C nu au formulat un punct de vedere cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

29. La nivelul instanțelor s-au conturat două orientări jurisprudențiale, după cum urmează:

30. Într-o opinie s-a considerat că încheierea prin care instanța de executare respinge cererea întemeiată pe art. 906 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă este definitivă, nefiind atacabilă cu apel.

31. În susținerea acestui punct de vedere s-a arătat că art. 906 din Codul de procedură civilă nu face nicio distincție în raport cu soluția pronunțată (de admitere sau de respingere a cererii).

32. Având în vedere că art. 906 reprezintă o reglementare specială, iar, în situații similare [de exemplu: în ipoteza recuzării ori în cazul art. 666 alin. (7) pentru cererile de încuviințare a executării silite], Codul de procedură civilă face distincție între situația admiterii și cea a respingerii cererii, nu se poate adăuga la lege prin instituirea unei căi de atac care nu a fost avută în vedere de legiuitor.

33. Faptul că în textul de lege enunțat se menționează doar că instanța poate să admită cererea prin încheiere definitivă nu înseamnă că respingerea cererii se realizează prin încheiere supusă căii de atac a apelului. Din contră, în cuprinsul textelor legale nu s-a menționat că instanța poate să admită sau să respingă cererea prin încheiere definitivă, deoarece ar fi fost superfluu să se menționeze împrejurarea că instanța poate să admită sau să respingă o cerere.

34. Într-o a doua opinie s-a arătat că încheierea în discuție este supusă căii de atac a apelului, cu motivarea că, în interpretarea logică a prevederilor art. 906 coroborate cu cele ale art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, reținând și principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, în lipsa unei prevederi exprese a legiuitorului, încheierile prin care se resping cererile de aplicare de penalități sunt supuse normelor generale de drept procesual, fiind atacabile cu apel în lumina noului Cod de procedură civilă [art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă].

35. O interpretare contrară ar însemna lipsirea creditorului căruia i s-a respins cererea de orice mijloc legal prin care să o poată contesta, ceea ce l-ar pune pe acesta în imposibilitatea de a mai putea obține executarea titlului executoriu, situație inadmisibilă și în care, prin prisma art. 6 din Codul de procedură civilă, i se îngrădește însuși dreptul la un proces echitabil.

36. S-a mai argumentat că aceste hotărâri sunt atacabile cu apel fie în termen de 10 zile de la comunicare în conformitate cu art. 651 alin. (2) din Codul de procedură civilă — fiind pronunțate de instanța de executare, în procedura executării silite —, fie în termenul general de 30 de zile de la comunicare, deoarece, în ipoteza în care cererea se respinge, creditorul devine lipsit de posibilitatea de a obține executarea titlului său executoriu, ceea ce contravine art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

37. Se consideră că legea este foarte clară și prevede că doar încheierea de admitere este definitivă. În interpretarea logică a prevederilor menționate și reținând și principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, în lipsa unei prevederi exprese a legiuitorului, este de netăgăduit că încheierile prin care se resping cererile de aplicare a penalităților sunt supuse normelor generale de drept procesual, fiind atacabile cu apel în lumina noului Cod de procedură civilă [art. 651 alin. (4)], aceste încheieri fiind pronunțate de instanța de executare.

38. Mai mult, se apreciază că nu este o lacună a legii, având în vedere faptul că în Codul de procedură civilă sunt prevăzute doar situațiile speciale, atunci s-a dorit ca o cale de atac să fie alta decât cea de drept comun, de exemplu, în cazul contestației la executare, încheierea prin care se admite sau se respinge abținerea etc. Deci, atunci când legiuitorul a acordat o cale de atac specială sau a prevăzut că anumite încheieri sunt definitive, a reglementat în mod expres situațiile respective, în timp ce în celelalte situații se aplică regulile de drept comun.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

39. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 16 din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.778/1/2016 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017, a admis sesizarea formulată de Tribunalul Cluj privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, a stabilit că nu este admisibilă formularea mai multor cereri de fixare a sumei definitive datorate de debitor cu titlu de penalități.

40. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, iar pe fond s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, încheierea de soluționare a cererii de obligare la plata de penalități pe zi de întârziere a debitorului unei obligații de a face sau a nu face, evaluabile în bani, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, este definitivă, indiferent de soluția adoptată de instanța de executare, respectiv de admitere sau de respingere a cererii creditorului.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

42. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctul de vedere formulat de parte, precum și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

43. Temeiul sesizării îl constituie prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă care prevăd: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

44. Reglementând, în cuprinsul textului anterior citat, procedura pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ca un mijloc procesual de asigurare a unei practici judiciare unitare în interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, alături de mecanismul recursului în interesul legii, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de nouate; și

— asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

45. Din examinarea circumstanțelor cauzei deduse judecării pe rolul Tribunalului Cluj — Secția civilă se constată că se poate reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.

46. Astfel, Tribunalul Cluj — Secția civilă este investit cu soluționarea unei cereri de apel, în cadrul unui litigiu vizând cererea creditorului de obligare în solidar a debitoarelor la plata de penalități în cuantum de 1.000 lei pe zi de întârziere, începând cu 31 martie 2014 și până la data îndeplinirii obligației stabilite în titlul executoriu, în temeiul art. 906 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

47. Cererea a fost soluționată de instanța de executare, respectiv Judecătoria Cluj-Napoca, prin Sentința civilă nr. 8.971, pronunțată la data de 20 octombrie 2016, în sensul respingerii acesteia.

48. Împotriva menționatei sentințe creditorul a promovat apel, calea de atac fiind înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj — Secția civilă, cea din urmă instanță fiind titulara sesizării de față.

49. Având în vedere că, în ipoteza în care se va considera că apelul formulat împotriva hotărârii instanței de executare este admisibil (admisibilitatea căii de atac fiind însăși chestiunea de drept asupra căreia s-a solicitat pronunțarea hotărârii prealabile), urmează a se reține că instanța de trimitere este investită cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță; în caz contrar, s-ar da o dezlegare chestiunii de drept care constituie obiectul prezentei sesizări în cadrul analizei cerințelor de admisibilitate, ceea ce este excesiv.

50. În ceea ce privește cerința referitoare la ivirea unei chestiuni de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei, se consideră a fi îndeplinită și aceasta.

51. Deși problema supusă analizei instanței supreme în cadrul prezentei proceduri este exclusiv una de drept procesual civil, iar nu de drept material, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în cadrul competenței sale de soluționare a sesizărilor în vederea pronunțării unor hotărâri prealabile este deja consacrată în sensul menționat, urmând a se considera că de lămurirea chestiunii admisibilității apelului depinde soluționarea pe fond a cauzei (a se vedea în acest sens: Decizia nr. 1/2013, Decizia nr. 2/2014, Decizia nr. 28/2015, Decizia nr. 9/2016, Decizia nr. 2/2017 etc.).

52. Referitor la condiția noutății problemei de drept, se reține că aceasta decurge din caracterul relativ recent al noului Cod de procedură civilă, intrat în vigoare la data de 15 februarie 2013, cu atât mai mult cu cât chestiunea de drept vizează o cerere în cadrul procedurii de executare silită, etapă a procesului civil ulterioară parcurgerii etapei judecării, finalizate, prin ipoteză, cu obținerea unui titlu executoriu; în schimb, acest caracter de lege relativ nouă dispăre dacă se au în vedere titlurile executorii obținute înainte de intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, așadar sub imperiul Codului de procedură civilă de la 1865, întrucât, potrivit art. 23 din Codul de procedură civilă, dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silită începute după intrarea acesteia în vigoare; prin urmare, și în acest caz executarea silită va fi guvernată de regulile din noul Cod de procedură civilă, chiar dacă titlul executoriu a fost obținut în baza codului anterior.

53. În același timp noutatea rezidă și din reșezarea legislativă a căilor de atac în noua lege procesual civilă, atât a celor reglementate pentru etapa judiciară, cât și a celor stabilite de legiuitor în ceea ce privește etapa execuțională a procesului civil, astfel încât, în practică, s-ar putea ivi dificultăți, chiar dacă nu insurmontabile, în stabilirea regimului juridic al anumitor hotărâri, din punctul de vedere al accesului la unele căi de atac.

54. În cauză este îndeplinită situația premisă a iminenței apariției unei practici judiciare neunitare, fapt ce rezultă din analiza punctelor de vedere divergente exprimate de curțile de apel din țară și unele tribunale și judecătorii din circumscripțiile acestora, chiar dacă una dintre interpretări se profilează a fi majoritară; ambele orientări jurisprudențiale au fost ilustrate și prin înaintarea unor hotărâri judecătorești pronunțate asupra chestiunii de drept în analiză.

55. Totodată, se constată că instanțele judecătorești având competență în această materie nu au pronunțat un număr mare de hotărâri judecătorești de natură a contura o jurisprudență constantă și continuă în domeniul de referință, pe baza unei interpretări adecvate a textului care a generat chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, hotărâri mai numeroase fiind pronunțate de instanțele din circumscripția Tribunalului București.

56. Asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior pe calea unui recurs în interesul legii ori a unei alte hotărâri prealabile.

57. Prin urmare, sesizarea întrunește cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât se impune a se da eficiență mecanismului de

unificare reprezentat de pronunțarea unei hotărâri prealabile, în vederea atingerii dezideratului acestei instituții procesuale, respectiv preîntâmpinarea soluționării diferite a unei chestiuni de drept de către instanțele judecătorești (*control a priori*), ceea ce va avea și efectul asigurării securității raporturilor juridice.

58. Chestiunea de drept cu a cărei dezlegare de principiu a fost investită Înalta Curte prin prezenta sesizare vizează împrejurarea „dacă, în situația în care prima instanță a respins cererea de acordare a penalităților întemeiate pe dispozițiile art. 906 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea pronunțată este susceptibilă de a fi atacată cu o cale de atac, apel”.

59. Potrivit art. 906 alin. (1)—(7) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare.

(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

(3) Atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, penalitatea prevăzută la alin. (2) poate fi stabilită de instanță între 0,1% și 1% pe zi de întârziere, procentaj calculat din valoarea obiectului obligației.

(4) Dacă, în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților.

(5) Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării.

(6) Încheierea dată în condițiile alin. (4) este executorie.

(7) Acordarea de penalități în condițiile alin. (1)—(4) nu exclude obligarea debitorului la plata de despăgubiri, la cererea creditorului, în condițiile art. 892 sau ale dreptului comun.”

60. Procesul civil reprezintă activitatea pe care o desfășoară instanța de judecată, părțile, alte persoane sau organe care participă la judecată, în scopul realizării sau recunoașterii drepturilor subiective și a altor situații juridice deduse judecății, precum și al executării silite a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, conform procedurii stabilite de lege¹.

61. Acesta, de regulă, parcurge două faze — faza judecății (*cognitio*) și faza executării silite (*executio*), ele nefiind însă obligatorii în toate cazurile; de exemplu, faza executării silite va lipsi în situația în care hotărârea judecătorească nu este susceptibilă de a fi dusă la îndeplinire pe cale de executare silită sau atunci când debitorul își execută de bunăvoie obligația stabilită prin titlul executoriu reprezentat de hotărârea judecătorească definitivă.

62. Art. 906 din Codul de procedură civilă — în legătură cu care s-a formulat sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — reglementează un mijloc de constrângere indirectă a debitorului la executarea în natură a obligației de a face sau a nu face care implică faptul personal al acestuia (sau care nu poate fi îndeplinită prin alte persoane), așadar a obligațiilor *intuitu personae*.

63. Acest mijloc de constrângere indirectă a debitorului, ca măsură aplicată asupra patrimoniului acestuia, în concepția noului Cod de procedură civilă, presupune posibilitatea aplicării unor penalități pe zi de întârziere la plata cărora va fi obligat debitorul către creditor, la cererea celui din urmă, spre deosebire

de Codul de procedură civilă de la 1865 care, prin dispozițiile art. 580³, reglementa posibilitatea aplicării unor amenzi civile cominatorii în favoarea statului.

64. Competența de soluționare a acestei cereri de aplicare a penalităților aparține instanței de executare, astfel cum se prevede la art. 906 alin. (1) din Codul de procedură civilă, normă care stabilește totodată și premisa obiectului său de reglementare.

65. În ceea ce privește cuantumul acestor penalități, legiuitorul distinge după cum obligația de a face sau a nu face *intuitu personae* este sau nu evaluabilă în bani, aspecte ce fac obiectul reglementării din alin. (2) și (3) ale textului menționat.

66. Din perspectiva pronunțării prezentei hotărâri prealabile interesează regimul juridic al încheierii pronunțate în temeiul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, implicit și al celor pronunțate în baza art. 906 alin. (3), respectiv dacă aceasta este definitivă, indiferent de soluția adoptată de instanța de executare — admitere sau respingere a cererii creditorului de aplicare a penalităților de întârziere — ori este susceptibilă de apel în cazul în care această cerere ar fi respinsă de aceeași instanță de executare.

67. Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că, față de formularea clară a textului de la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, încheierea prin care instanța de executare se pronunță asupra cererii de obligare a debitorului la plata unor penalități de întârziere, la cererea creditorului, pentru neexecutarea unei obligații de a face sau a nu face care implică faptul personal al debitorului, este o încheiere definitivă, în consecință nesuscetibilă de apel, indiferent de soluția adoptată.

68. Dreptul comun în privința felului hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de executare, precum și regimul juridic al acesteia din perspectiva posibilității de a se recurge la formularea căilor de atac sunt reprezentate de prevederile art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „În toate cazurile instanța de executare se pronunță prin încheiere executorie care poate fi atacată numai cu apel, în termen de 10 zile de la comunicare, dacă prin lege nu se dispune altfel.”

69. Constatarea anterioară are ca efect, pe de o parte, faptul că regula pentru instanța de executare o reprezintă pronunțarea unor încheieri executorii, susceptibile de apel, iar pe de altă parte, că această regulă se aplică ori de câte ori legiuitorul nu a stabilit reguli speciale, derogatorii de la acest regim juridic de drept comun pentru alte încheieri pronunțate de instanța de executare în etapa executării silite (prevăzând, de exemplu, că instanța de executare se pronunță prin încheiere sau prin încheiere executorie).

70. Dacă în privința executării silite dreptul comun pentru felul hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de executare și a termenului în care poate fi exercitată calea de atac prevăzută de lege decurge din art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă, dreptul comun general pentru căile de atac reglementate de Codul de procedură civilă pentru procesul civil este stabilit prin dispozițiile art. 457—465 din Codul de procedură civilă, raportul juridic între normele de la art. 457—465 și cea prevăzută de art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă fiind acela de la normă generală la normă specială.

71. Ca atare, ori de câte ori în cuprinsul cărții a V-a din Codul de procedură civilă legiuitorul nu a prevăzut o regulă distinctă de procedură referitoare la căile de atac, acestea se completează cu cele generale, anterior identificate.

72. Revenind la analizarea art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, rezultă că această normă reprezintă o regulă derogatorie de la regimul juridic de drept comun în privința posibilității de atacare cu apel a acestora, textul prevăzând în mod expres că instanța de executare pronunță, cu citarea părților, o încheiere definitivă, ceea ce înseamnă că aceasta nu

¹ G. Boroș, M. Stancu, *Drept procesual civil*, ed. a 2-a revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, 2015, p. 3—4.

poate fi atacată cu apel, date fiind dispozițiile art. 634 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

73. Întrucât art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă instituie, din acest punct de vedere, o excepție de la regula înscrisă în art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă, rezultă că acest text este de strictă interpretare și aplicare, potrivit principiului *exceptio est strictissimae interpretationis*.

74. Mai mult decât atât, regula fundamentală a legalității căilor de atac înscrisă în art. 457 din Codul de procedură civilă presupune că o cale de atac poate fi exercitată numai dacă ea este prevăzută de lege, astfel încât aceasta nu ar putea fi dedusă, stabilită, acordată sau recunoscută părții doar pe cale de interpretare, în raport cu soluția adoptată asupra cererii în discuție, într-o situație în care legea nu dispune în mod expres în acest sens.

75. În plus, ori de câte ori legiuitorul a intenționat instituirea unui regim juridic diferențiat în privința posibilității de a se recurge la exercitarea căii de atac în funcție de soluția de admitere sau respingere a unei cereri, a prevăzut-o în mod expres, de vreme ce aceasta este întotdeauna o situație de excepție.

76. Un astfel de caz este cel reglementat de art. 666 alin. (7) din Codul de procedură civilă, conform căruia: „Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată numai cu apel exclusiv de creditor, în termen de 15 zile de la comunicare”, text care, și el, constituie o derogare de la regimul juridic de drept comun al hotărârilor judecătorești

pronunțate în etapa executării silite, stabilit prin art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

77. Nu ar putea fi reținut un argument de necesitate a protejării drepturilor procesuale ale creditorului în etapa executării silite — întrucât interpretarea potrivit căreia încheierea de respingere a cererii de acordare a penalităților în baza art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă ar fi susceptibilă de apel este una doar aparent în favoarea acestuia — deoarece, în acest caz, legiuitorul a dat prioritate principiului celerității executării silite, ca cerință imperativă a acestei etape procesuale.

78. De altfel, și Curtea Constituțională, investită cu controlul de constituționalitate a dispozițiilor procesuale corespondente din codul anterior (art. 580³), a reținut în considerentele Deciziei nr. 484 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 14 ianuarie 2005, ale Deciziei nr. 207 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, precum și ale Deciziei nr. 893 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 31 iulie 2008, astfel: „Consacrarea caracterului irevocabil al acestei încheieri este deci în deplină concordanță cu finalitatea reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și, deci, la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces.”

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția civilă în Dosarul nr. 10.022/211/2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, încheierea de soluționare a cererii de obligare la plata de penalități pe zi de întârziere a debitorului unei obligații de a face sau a nu face, evaluabile în bani, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, este definitivă, indiferent de soluția adoptată de instanța de executare, respectiv de admitere sau de respingere a cererii creditorului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 octombrie 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 060086